51

MSV 01

V.S 463 3.7.86

வரவு

C

253 ✓

[illegible]

Page 100–103, 104, 110,

கற்பம் உரை
எழுதப்பட்டது
SPK.

ஆய்வு முடிக்கப்பட்டது
[illegible]
13/3/2001.

51

49A

சுவடி எண் } 463

ஏடு - 161 [illegible] - 500.

( [illegible]

சுவடி எண்: 463.

சுவடியின் பெயர்: வராகிஷ் - ஹோ.
[உரைநடை தமிழ் ... ].

படியெடுத்த பக்கங்கள்: 167

பொ. ப. எ. பக்கங்கள்: 4

மொ. ப. எ. பக்: 171

படியெடுத்தவர்: வெ. சாரங்கபாணி.

படியெடுத்த நாட்கள்: 6.6.86 to 3.7.86.

6/6/90

## பொருளடக்கம்

| | | பக்கம் - 1. |
|---|---|---|

சிவமயம்.

நூல் எண் — 462/உ-1.

ஏடு - பெயர்: ஞானரிஷி - 500.
(உரோமரிஷி 500)

படியெடுத்தவர் பெயர் :- வை. சிரங்கபாணி

படியெடுத்த பக்கங்கள் — 167 பக்கங்கள்.

படியெடுத்த நாள் - 6.6.86 - 30.7.86.

Compared

உ குரு.
6290

நூல்எண் -161

உ ஸ்ரீராமஜெயம்

## சிவபரியார் வாக்கியம் - ருள -

ஞான மதிலோகதார முதலில் நின்ற
மூர்த்தி யெனுங் கணேசனுட
- பாதங்காப்பு

கானமெல்லாங் கடந்துநின்ற தியானச்
பரநம் சிவகாமி தேவி பாதம் போற்றி
கானமுடன் பாப்பாப்பு கடந்துநின்ற
கருணைகுருமூர்த்தி சர் பாதங்கள் போற்றி
ஆனமுகனுண்ட நின் பாடபாதத்தே போற்றி
அந்தமொன்றை யானுரைக்க அம்பரீசர் காப்பே.
-1-

அம்பரத்தில் ஆடுகின்ற அய்யர் பாதம்
அனுதினமும் மனதில் வைத்து அருளைப் பெற்று
தம்பரத்தி லுணையாண்ட குருபாசண்டர் பாதம்
சுதாணித் தியம்புகை பண்ணித் தாசனாகி
பம்பரம் போல இவையெல்லாம் மாட்டுவிக்கும்
பரமபரத்தின் கிருபையதால் பாசம் நீக்கி
செகம் படைத்துவந்த போன் இலங்கு நின்ற
சின்மயத்தின் சோதிமலர் காப்பதாமே - உ

சோதியெனுஞ் சுடரொளியாய் நின்ற தேவி
சொல் பெரிய ஞானக்கண் பாதம் போற்றி
வாதியெனும் பேர்படைத்து நின் ஷேத்ரக்
வகை வைபரமாய் தெரிய வசனித் - கெல்லாம்
ஆதியெனும் பரம்பரத்தின் தேயான்
அருநாத்தின் கிருபையாலே
பயனை யறிய வென்று
பாதிமதி தரித்த சிவன் தன்னைப் போற்றி
பராபரத்திலமர்ந்து நின்ற பரமே காப்பு -
- 3 -

ஆதார மானதொரு மூலத் துள்ளே
அகண்ட மகா குரு வெளி நின்ற மூர்த்தி
பாதார பதந்தனைப் பணிந்து அன்னார் சொல்ல
பரகு வழியால் நின்றதொரு பரனை போற்றி
காதார கேட்டுணர்ந்து மெய்ஞான கண்டன்
கடாட்சமதாம் சித்தி சற்குருவையாலே
தராதரமாய் மௌன மென்று பேறதும்பெற்று
சாயுச்சிய பதவியாலே சார்ந்தேன் பாரே.
-4-

பரப்பிரம் மோன முதல் யோக மார்க்கம்
பரிவாசைக் குவலத்தில் வாதம் போக்கும்
காயப்பா அஷ்ட்டமா சித்தி யோகம்
கருவை பெறு அக்கினியும் வசிய மாத்ரம்
நிரூபா மௌனமயாலே அனந்தம் போக்கு
திருமான சக்கரம் வைப்பு செய்பாகங்கள்
ஆறுப்பா மெய்யணைப் போலே சொன்னதில்லை
ஆதியாலே மெய்ஞ்ஞானமே யொளித்த பாரே.
-5-

யொளித்தாரே சித்த நல்லோடம் பேசிக்கொண்டு
ஏகோ கோ குரு முறையைச் சொன்னதாலே
வெளித்த பெரு உண்கருவை வெளியதாக
உடலும் மனேன் ஞானக்கண் மறைப்பை மெய்யா
. . . . . நீயே சாஸ்திரத்தை ஒழித்துப் போட்டார்
அருள் பெருகும் கும்பமுனி அய்யர் தானே.
-6-

தானென வல்லமை முப்புச் சுண்ணம்....
தன்மையென்ற சுண்ணச் செந்தூரத்தின்
உண்ணுநன அமுதமும் பொருளையெல்லாம்
உளமுணர்ந்து அருளப்பித்து உரைத்ததாலே
தேனென்ன மெய்யன் குருவம் பண்டமுரைத்தி
சேயென்று நேசமனென்று பெருமிட்டு
கோணத்த பொருளை யெல்லாமறப்ப நீக்கிக்
காட்டுவேன் முப்புவின் கருணைவத்தானே - 7.

கருவென்ன வல்லமை யென்ற முப்புத்தன்னை
காரண வென்றில் யென்னுமை. கருத்துன் -
உருவென்ன வாதில் அண்ட பிண்ட வைத்து
உண்மையென்று கருவதனை யுரைக்கக் கேளு
குருவென்ன வென்றுக்கால் மனமே சீசன்
கூறந்து பார் நில உப்புக் கொடியவேசம்
கருவென்ன நீதமென்ன பூமி நீதம்
சிமுசியங்க ளில்லயுமா தாயமாமோ - 8.

தாயான நீதமது யாருக்குந் தானக்
சாத்திரேன் நானுந் தோன்றிந் தமருக்கு
சேயான மதலையைப் போலச் சொன்னேன்.
சிந்தமடா வல்லமைய திறமை தன்னை - யாரும்
மாயாத மன்மதனைப் போகியாகுதி
மயக்கத்தில் சிக்காதே வாய் விடாதே
நேயாதே தியானமதை மனதில் வைத்து
நேகோகோ உவர் நிலத்தைப் பார்த்துவாரே.

- 9 -

## பூணு

வராகப்பா பூணூ வளையக் கோணம்
உரைசை பெயர் சொல்லுகிறேன் மெய்புங்கி
சேரப்பா அத்தலந்தான் வைத்து காணம்
இவருமையமந்திடத்தில் சேர்ந்து வாழ்வார்
இசரப்பா யந்திடத்தில் பூமி ஞீநம்
கிரகது போலப் பொங்குமடா பருவந்தன்னில்
ஆரப்பா அத்தலத்தில் செல்லும் போது
அதிகமடா சோதியது மந்திரவாறே - 10 -

அமர்ந்து வகுமே தென்று லத்தியானத்தாலே
அல்லாட்டால் மணிதங்கே செல்லப்போமோ
இமந்த மணம் போலத் திறந்து கனங்கோளில்
இருமடா அந்திடத்தில் செல்லப் போகா
குமண் தனக்கு குமணிகி தியானஞ் செய்து
நாதாந்த சித்தியடா நாட்டம் வைட்டால்
அமர்தசுத்த மாடுபோல கின்றியானில்
சோதியடா புண்ணிடத்தில் தோணுவாறே -
- 11 -

தேரணித்து யென்று சொன்ன தேதுணிலே
அத்தமன மில்லாதே தோனத்தாலே
காணுது யென்று சொன்ன மக்கான்னிங்கள்
கன்னிய பூசையை நீ மெய்ந்த தாலே
தோணிதே அவருடைய பூசை செய்து
கு மயொருந்து அத்தலத்தில் பார்க்கும்போது
ஆணுது அவருடைய சோதித் தாணும்
அந்த.... பொங்குமடா அறிந்துபாரே -
- 12 -

அரிந்து கொண்டு தம்பனைத்தை தியானம்செய்து
அத்தனைப் படைத்து அருளும் ஐ பார்ந்து
சொரிந்த மலர் போலவே நிற்குஞ் சோதி தன்னை
அருக்காக நியைவுடைப் பாய் புட்டுப் போலாடம்
பறிந்த மிக வெடுத்தனைப் பிங்காரன்னே
பக்குவமா வெடுத்தனை சொல்லக் கேளு
பரிந்து வந்து போகாது வுன்னை விட்டு
பூரணியைப் பூசை பண்ணிப் புகலக் கேளோ.
-13-

**முப்புச் அன்னம்:**

சொல்லப்பா அப்பம் உப்புமைந்தியர் போக்க
கிருணைகயாலே சொல்லிவிட்டேன் வன்னமாய்கம்
தேடப்பா தெட்டுதல் போலச் அன்னமாச்சு
திவதிவா முப்பூவன் குருவின் மார்க்க
நாடப்பா இனிச் அன்ன மிதுவெ பரச்சுர்
கோதமடா சிவக்கார குருவை ட்சர்க்க
வொடுப்பா யானை யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
னமந்தனை சுக்குழலில் மாட்டுமயதே -
-14-

உனதையாலே சுரக்க வகை வெந்து நீடும்
மெருகொளுமயாய்ப் பாசோணைக் கட்டிப் போகும்
மானதயாலே யானை விட்டாய்ப் பாத்தையான்னை
பருவமாய்ச் சொல்லி வைத்தேதுந்த ஞானகில்
போனதயாலே சொல்லி விட்டே னென்று -
புகன் முனிவர் தாமரைக் - சொல்லிய்
பேனத்தையப் போலவரி பத்திக் கொண்டு பன்னி
பூசைன பொங்கி வந்தென் பேணிப்பாரு - பண்பு
-15-

பெண்ணையே யென்றாலே வெளியால் விட்டாலப்
மனோ வருமே புளகுலக் தானினமாகும்
உண்ணையே வெகு கோடி நரகில் வீழ்வார்
ஒருகோடி கோசாபமது பிடிக்கும் பாரு
ஆதலியே மனதில் வைத்துக் காத்தாயானால்
அன்னை தவசமாகி அருகும் சேரும்
பாணியையும் யாரறியாள் கிருபையன்று
பார்பதத்தில் உனக்கு திருவாய் பாருபாரே -
-16-

முப்புக் கரு

பாரப்பா முப்பூவின் கருவைச் சொன்னேன்
பருவமது சொல்லுகிறேன் இன்னம் கேளு
உரைப்பா உயிர் மண்ணை வாரியென்ன
உன்னப்பா வாதமதுக் காகாதப்பா
நேரப்பா யின்னமொரு கருவை கேளு
திகழ்ந்துவேன் மண்டலத்தில் முப்புச் சுண்ணம்
சேரப்பா போராதிலே போனப் பெண்ணை - பாரு
சென்ற [illegible] செகப்பமதில் பிண்டமாமே
-17-

மண்டமென்று வெடிநாக் கொடியாள் முலாம்பிண்டம்
பெருமைப்பெற்று தான்சொல்லக் கேளு
அண்டமது மாமடா உலக்காம் பிண்டம்
அப்பனே அது வளிய வருந்து தானல்
கண்டமெனும் பிராங்கானி வலமேந்து வைத்து
கடந்து பாய்பெண்ணதில் நவியமாகும்
அண்டமதி வானதில் மதியமாகும்
மாய்கங்கள் சொல்லுகிறேன் மருவிக் காணே -
-18-

சீனைப்பா மண்டமதைக் கொண்டு வந்து
கருகு பொறையாய்க் கிருக்கிப் பாண்டத்திட்டு
தேனைப்பா யாதுக் கிடுத்த செயனீர் தானுக்
சொல்லுகிறே னையரே தான்றிக்கட்டு
வேணைப்பா உவர்ப்புடம் பதனஞ்சு
வெள்ளைக்கல் சுண்ணமது பதான் மூன்று
~~பாண்டத்திட்டு சித்தமனே இருபெண்ணிற்~~
~~பழயிரைட்டு நன்றாக கூட்டவிட்டுக்~~
உணைப்பா உப்பதுவும் பாகதானைன்று
உத்தமனே யாது மூன்று மொன்றாய்ச் சேரே.
-19.

ஒன்றாக இது மூன்று பாண்டத்திட்டு
உத்தமனே இருபெண்ணிற் பழயிரைட்டு
நன்றாக கூட்டவிட்டுக் கிலக்கிக் கொண்டு
நாலா நாடீ தெருசி அதனை யாருத்து வாங்கும்
பாண்டமதை அடுப்பில் வைத்து தீயை மூட்டுப்
பருவமுடன் இரைப்பு போலே வருத்துக் கண்டு
வேண்டாமல் மூங்காணின் வளர்த்து வாங்கி
விபரமாய் நாவி மூக்கித்தி சுவை வையே -
-20-

<u>சிரக்கு</u> <u>வகை</u>:

உலர வைத்த உப்பதுதான் பலமீரைட்டு
உத்தமனே சிரக்கு வகை சொல்லக் கேளு
அலர வைத்த நவச்சாரம் ஒருப்பு பலம்
அப்பனே வெடியுப்பு தினன் கூடன்
மலர வைத்த வென்<u>னா</u> மூத்து வருதாள் சேர்தைசும்
கைமர்தனே வகையொன்று பலமொன்று
கூவர வைத்துப் பொடி செய்து உரலிலிட்டு
கொண்டுத்த மண்டமதைக் கலந்து வையே.
-21-

கிலந்துமே கிடப்பானை யதனுள்க் குத்தி
கண்ணவிட்டு ~~[illegible]~~
மைய்போலே கண்மைத்தேத்தான்
மலந்துமே மெருகதுபோலான தாண்டு
மைந்தனே பாண்டத்திலிட்டு மூடு
நலந்த பகை மண்ணரைத்து சீலை செய்து
நல்ச் சாணம் ஒனிவெட்டைப் புடமேத்தல் போட்டு
அலந்துமே நூற்பது நூறான தாண்டு
அப்பனே யெடுத்துப்பார் செயனீரமே -
-22-

இருகுமே அன்னீரை பிசைக்கா றுள்ளே
அப்பனே விட்டுநீறவாயால் வைக்க
யேகுமே உப்பதுதான் யென்ன சொல்வேன்
யென்றுன்னாராய் அண்ணமென்றுக் கொ... வேகம்
போகுமே ரவ பிசகிது தனைபா
புகனுவாறு வரைன்று வண்டுனென்று
வேகுமே பட்டவடை மெல்லாந் தீயாய்
வெகாந்தக் குசத்தி யென்று யாதுக்குப் பேரே -
-23-

பேறுண அழையென்றும் மூலமென்றும்
பேசாத சாரமென்றும் ஜோகந்தானென்று
மாருத மாதவிடா வாசவ யென்றும்
அப்பனே மாலென்றும் குயோனி யென்றும்
பாறின அண்டமென்றும் மணிதானென்றும்
பருவருடன் சூரியன் தன் பிசமென்றும்
சாரண சாகத காலந்தா ~~[illegible]~~னென்றும்
சாற்று வார் சித்துனுடைய மைந்தா காணே -
-24-

விசஜப்பு:- உவபரங் கேளு
தானன விசஜப்பு
சாற்றுகிறேன் முன்போலே பெண்ணைப்பார்த்து
தேனன பண்டமது ஆனதனப்பா
சேரவே முன்போலே நெருக்கியேதான்
உறன உப்பதான் முன்போலச்செய்து
உத்தமனே மதிநனக்கு ஆன்றிருடம்
கோணக முன்போலே சிருக்கைச் சேரு
ரிப்பாகப் பூமிபடம் வைத்திடாயே -
-25-

வைத்திட்டு முன்போல செயநீர் ஊற்றி
மைந்தனே கோரியேறு பலமும் போட்டு
மெய்த்திட்ட மாகவே தானப்பாய்ப்போகும்
வெண்பமயாகின் பெருமை வழுமப்போமோ
கைய்த்திட்ட மான பலனிதுக்கு ஜாமஞ்சதி-
ராணி யென்றும் காந்மைன்று -ரெக்றுக்
பொய்த்திட்டுப் போகாமல் ~~[illegible]~~ செரன்னையா
பொக்கோரு டெயென்னு வம்பு சிண்டாதே
-26-

தானென்று அரசியென்று மாதியென்றும்
தான்தவள்ளை சின்னமென்றும் விரமென்றும்
பூனென்று வெடியப்பு உணமையென்று
உத்தமனே வேகாத திலாதனனென்றும்
சினனென்று அகாதி கம்பிசிட் யென்றும்
காறுவைத்து வெணறுங் கொட்டுவார்கள்
மானென்று சிமாதியப்பு நிலவடபெண்று
பகுதிமதி துரிசியென்றும் பழைகதே -
-27-

பாரெண்ணிக் கச்சென்று மனைகள் போர்கள்
பண்பான சித்திரங்கள் தனைக்கோடி
தேனார் மென்னுடைய அக்னாத்தினை
சிவசிவா காணும்ஓவியதிர் தாழ் சித்தர்
ஆமணத் இதைக் கண்ட பெரியோரெல்லாம்
அண்டமுதல் பதமடைந்தமனை கண்டு
ஏமணத் போதிய மல அய்யர் பாதம்
ஒடுக்கோர தோ அவர்க்குநந்து
உரைத்திட்டாரே. -28-

உரைத்திட்ட மொழி கேட்டு சித்தரெல்லாம்
மெருக்ககடமதில் வைத்திருந்து பார்க்கும்போது
கரைத்திட்ட வெடிலை.... பெருவியெல்லாம்
கண்டுமே சித்திரங்கள் காட்டினாற்கள்
மறைத்திட்டுப் போகாமல் இன்னமொன்று
மைந்தனே சொல்லுகிறேன் மார்க்கங் கேளு
உரைத்திட்டாந் தப்பாமல் முன்போல்பெண் ஐ
முயற்சியாய்ப் பார்த்திருந்து முறையைக் கேளு. -29-

கேளப்பா அவருடைய ஞானதத்தாறாம்
கெட்டியடா முதல்திரந்தானைத்தவந்து
கேளப்பா வாதம்ஆகி யொருடம்
கொண்டுவந்தாக்கின் பெருமை கூறுவேன்யான்
வேளப்பா ஆணமல்லப் பெண்ணுமல்ல
அப்பனே அலியுமல்ல அறிந்து கொள்ளு
உளப்பா இதை யறிந்து பதனம் பண்ணி
வகை சொன்ன சித்தர் மார்க்கந்தானே. -30-

## நீதிவாமுறை:

தானென்ற நீதிவா முறையைக் கேட்டு
தின்மை பெற யென் தனக்குச் சொற்றரப்பா
சோனென்ற பெரியசார். சொன்ன போக்கு
இருவேன் அருநாளில் குறை வருமல்
உருனென்ற நாதமடா பிராப்காருண்ணே
உத்தமனே கொண்டுவந்து சொல்லக் கேட்டு
பானென்ற நவி பிசடம் விராக னென்று
பாரனமாய்ப் பொடித்திட்டுச் சொல்லக் கேளே. -31-

கேளடா சுடனைது பக்ந்தான் முன்று
கெட்டியாய்ப் புரடமது பலந்தானக்க
வாளடா நினமது பலந்தான் முன்று
மயறப் காதே கொச்சி மென்றவிரமுன்று
தாங்கடா செய்துமே பிராப்காருண்ணே
அரோணிசுத்தில் கிலக்கியே சொல்லக் கேட்டு
பாடிடா போகாது நின்னை மண் செய்து
பருவமாய் கிளிவட்டிப் பதைத்துப் போடே. -32-

போடேநீ பஞ்ச மொண்று கிடக்குதான்றேன்
பூரணியைப் பூசை செய்து அப்பால் வாங்கி
இடேநீ கோடி வித்தை யாந்திரத்தில்
அம்மம்மா ஆச்சரியமாய யாத்தடம்
உருகிடனே யன்னினற ரவியால் வைக்க
ஒகோகோ உப்பாகு முன்னைமொசான்னேன்
சுடேநீ யாந்த உப்பைக் கண்டபோதே
அருபமென்ற சித்தி யெல்லா மிருக்கும் -
- னாச்சே - 33 -

ஆச்சப்பா யந்த்ர உப்பை மறைத்தார் சித்தர்
அதிகமா முப்பூவென் றண்ணாந்தாரே
போச்சப்பா யதை விட்ட தோஷத்தாலே
போக்கோடே வாதமுறை போக்குங்காணு
நீச்சப்ப னிலையாதக் கேண்டு சொன்னேன்
நீர்த்திணித்துக் கரியமா யந்த்ர உப்பு
போச்சப்பா பேசாதே யந்த்ர உப்பைப்
பேசினதால் யென்றுதான் மறைத்தார் பாரே - 34

பாரேநீ வாதத்துக் காரி சொன்னேன்
பருவமுடன் சேர்க்கும் வகை பகருவேன் யான்
காரேணி முன்னுரைத்த ரவிமதியான் பிசாசு
குருத்துணர்ந்து னியெடுப்பாய் சிலாக்கியமாரு
சேறே நீ முன்றுமொன்றா யெடுத்துக்கொண்டு
தீர்க்கமாய் இவ்வமதில் வரைக்கட் கேட்டு
வேறே நீ யெண்ணாதே மெலிந்திடாதே
மெய்தனர்ந்து போகாதே வெண்புனுகு கூட்டே - 35

கூட்டவே சொக்கியது முன்னையும் போட்டு
குழவே இவ்வமதி லரட்டும் போது
மாட்டவே மையது பேராகுமாகும்
மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைக்கும்போது
ஆட்டவே பொங்கியது அண்ணமாகும்
அப்பனே ஈங்காணில் பதமைப் பண்ணி
பொட்டுமென்ன சென்னல்போல உப்புச் சுண்ணம்
வளர்ந்ததடா மதன் பெருமை வளர்த்துப் ~~போச்சே~~
பேசே - 36

சக்கரம்

பேரமைன்ற முப்பூவான் அண்டம் தன்னைப்
புகன்றபடியே சிங்காசனில் வைத்து முடி
ஆமென்ற அத்திரனைப் பூசை பண்ணி
அதிகமென்ற சக்கரத்தைச் சொல்லக் கேளு
வாறுமென்ற முக்கோண மிட்டு மேலே
வளையமொன்று அதின் மேலே யறுகோணமென்று
வேமென்றத் தனமேலே அறுகோணமிட்டு
உசிஅவரையதின் மேலே யெட்டிதழைப் போடே.
-37-

போடவே அதின் மேலே மூன்று வரை கீறி
புகன்றபடியே கோட்டையதாம் வாசல் நாலு
ஆடவே முக்கோண மறுகோணத்தில்
அப்பனே அகரமிட்டுச் சொல்லக் கேளு
நாடவே முக்கோண மிதழ்தன்னில்
நாதாந்தச் சித்தியனை யெட்டும் போட்டு
சாடவே யறுகோண மிதழைட்டுக்குள்
சாதனைத்த வயிரவர்க ளெட்டுஞ் சாத்தே.
-38-

சாத்தவே யறுகோண பதிதனி லுத்தி
தன்னுடைய பெரு அஷ்டதிக்குப் பாலர்களை
போந்தவே யதன் சுற்று நடுமைய்யத்துள்
போட்டிருவாய் அஷ்டலஷ்மி தன்னையுந்தான்
காத்திருள் வேணுமென்று முக்கோணத்தில்
கருணை பெரு யாதனச் சாந்தக் கருணைக் கேளு
ஆத்தவே அத்திடத்தில் அஷ்ட நாகம்
அப்பனே அதிலிட்டு அறையக் கேளு.
-39-

கேளடா முக்கோணம் நடுமையத்தான்
திறமை பெற வட்டமிட்டுச் சொல்லக் கேளு
கோளடா வாறுமலராய பீசம்
குறிப்பாகத் திரண்டுவாய் நடுவேவன் யானை
பாணடா போகாது அகாரந் தன்னை
பார்க்கவே யதனடுவில் இருத்திப் போடு
கேளடா அதன் அடியான் மேலே தானும்
கீர்த்தி பெற வேதனையைக் கீறிடாயே -
-40-

தீறவே அகாரமே தன்னிலே தான்
கிலியென்று போட்டுவிடு யேக பீசம்
ஆறவே அப்பீசம் உச்சி மீதில்
அப்பனே அக்கினைவஞ் அஞ்சுப் போட்டு
சேரவே ஆயட பீசமாக்கி
சிவசிவா யதின் பெருமை செப்பார் -
- செப்பார்.
மாறவே அகர அடமிதைத் தானும்
மைந்தனே எ.யென்று வைத்திடாயே -
-41-

வைத்திட்டு முக்கோண உச்சி மீதில்
மைந்தனே <u>உறீக</u> மென்று வைத்துப்பின்னும்
கைய்த்திட்ட மாகவே நான் யாருரைக்கும்
ஸ்ரீ - ஐ - மென்று காட்டுவாய் நீ
மெய்த்திட்ட மான தொரு அறுகோணத்தில்
வேதாந்த அட்சரத்தை விரும்பக் கேளய்
பொய்த்திடப் போகாது - டா. ஸ்ரீ - [illegible]
லாம் - ஙாம் ஆம் மென்று போடே -
-42-

## அட்சரம்:-

போருகிற அட்சரத்தைப் புகலக் கேளு
பூட்டவே திருகு ய்ம் ஐம் டும் மென்று
அப்பனே ஐம் நு டும் றாம் மென்று தானே
கூட்டவே வேணு மென்றான் மேல் வட்டத்தில்
கூறுவேன் ய்ம் மென்று எட்டில் போட்டு
நாட்டவே யாகினி உச்சி மீதில்
காட்டுகிற அட்சரத்தை நான் சொல்வேனே.
-43-

சொல்லுவேன் றாம் கம் சம் டம் மென்று தானே
சொல்ப் பெரிய தம் வம் சம் மென்று போடு
வெல்லுவேன் னது மனம் பதிபோமல்
வீதியா யதி தின் தந்தில் அட்சரங்கள்
சொல்லுவேன் கம் கம் வம் ~~[illegible]~~ தன்னை மென்று
சிருதியாம் வம் யம் கம் சம் மென்று
சொல்லுவே னென்றும் சொல்ல போமே
கூத்து வதன் அக்கினியைக் கொண்டு போமே.
-44-

போகுமே வாசலிலே திலக்கேத் தொட்டு
பூட்டுகிற அட்சரத்தைப் புகலக் கேளு
ஆகுமே வம் றம் டம் சம் மென்று தானே
அருள் பெருக வம் கம் அம் மென்றிட்டு ~~[illegible]~~
ஆகுமே ஆதாரம் தேவதைகள் தன்னை
சிக்கரத்தில் வாத்துத் தாக்கும் போது
வேகுமே அண்டமெல்லாஞ் சீப ப்பட்டாள்
வேதாந்த பூரணியைப் புசித்தோங்கு கேட்.
-45-

பூசிக்க வேணுமென்றேன் சொன்னதில்
போக்கோடே அட்சரங்கள் பதினாலைக் கீறி
ஆசிக்க வேணுமென்று வாதிதாள் தன்னை
அப்பனே பூசை செய்யும் உனைக் கேளு
வாசிக்கும் மைந்தர்க் கேற்ற பூமி தன்னில்
வளாகத் தரைமெழுகி ஒதுங்கிட்டு
ஒதுக்கிடம் வாழையிலை யன்றி மேலெப்போட்டு
கோலமாகப் பக்தியுடன் நேரம் பக்கொட்டே.

-46-

கொட்டவே அதின் மேலே வெள்ளி உலையைப் பரப்பி
கூறுவேன் ஸ்ரீமயச் சக்கிரத்தை வைத்து
இட்டவே அதின் மேலே தாமரையாள் பூவை
ஒக்கோகோ சாத்திவைத்து உகந்தியாக
மூட்டவே கும்பமதில் தீபத்தை மொழ்ந்த
முப்புரி நூல்தனை அக்கினி மாலையைச் சாத்தி
காட்டவே வஸ்திரமு தேங்காய் வைத்து
சுருக்கண தரு வேணுமென்று மக்கள் சாத்தே.

-47-

சாத்தவே அவ்வகையை மதின் மேலோட்டி
தண்மை பெற்ற சங்கத்தமதை நிரம்பச் சாத்தி
காத்திருந்த வேணுமென்று நெய்ப்பை தன்னை
கொப்பரையே முக்கோணம் போலவே சாத்தி
சேர்த்திருந்த உன்னிடத்தில் வேணுமென்று
தீபுரைக்கி பால்பழங்கள் பலகாரங்கள்
பாத்திருந்த வேணுமென்று தேவா முன்பு
பரிவாக அன்பு வைத்து பூசை பண்ணே.

-48-

பண்ணவே தேங்காயை யுடைத்து வைத்துப்
பரமனைத் தனைப் படைத்து அமுதுமேய்த்து
உண்ணவே முப்புவன் அன்னந் தன்னை
உருத்தெரு அவளுடைய மடியால் வைத்து
கண்ணவே பரிமளங்கள் தானிதங்கள்
கருணைபெருத் தான் சாற்றிச் சொல்லக் கேளே
எண்ணவே என்திய்க்கி திரய திபடம்
இன்பமாய்த் தானங் கொடுத்துச் சொல்லக் கேளே.

- 49 -

கேளடா தேனபார்த்தியக் காதுநாம் ~~[illegible]~~
திருவடியே வத்துமென்று தியானஞ் செய்து
கோளடா வாய்மலர்த் திரன் பேசங் கூறு
வென்றியமுந் தீவையுஞ் சிவ மேனிறு
வாழ்டா சிவ வங் கிலய ஜயமென்று
கோலகினி வாலை பரமேசுவரி வாவாவருவ-
-வைந்து
பாடடா போகாது தியானஞ் செய்வி
பரிவாக ஆயாதத் தென்னைத் தான் போகே.

- 50 -

போடவே யெனக்குதாயார் வாமி கொஞ்சும்
பொங்கியே யுனங் கம் பொலிவாள் பாரு
ஆடவே அவளுடைய கூத்தை யெல்லா ~~[illegible]~~
முறை முறையா ரானந்த மகிந்த மட்டும்
கூடவே யென்னிடத்தில் குடையாய் உரைநான்
கூத்துவாளிர் தனைப் பணிந்து கொடுமை யானே
தேடவே யுன்னைப் போல யோங்களுக்குத்
தெய்வ மது வேறுண்டோ தேவா யென்னே.

- 51 -

யென்னவே யெனதாயாரிருந்து வீடு
வேளைதீர் போகாதே னைன்னை ஒரேபோற்றும்
உன்னவே நவகோணந் தன்னிலேதான்
ஏகோகோ அவனுடைய பேருந்தன்னை
நன்னவே யென்னாலே சொல்லப்போமோ
நாதாந்த ரீதியாட்டம் நாட்டந்தன்னை
சொன்னவனோ புத்தியாலே அதிகமப்பா
சொல்ப் பெரியோன் வாமமாட நாடாந்தானே -
-52-

தானென்ற பத்தியாலே யாவனைப் போலே
சிம்மதியடா ஐவனையமாண்ட தேவி
உதனைன்ற உடல் மீதில் குடியாய் வைத்து
உத்தமியாள் அம்பலத்தில் வாகுஞ் சோதி
பானென்ற பதிதனையம் மனையாய்ச் சிடப்
பாதான சிகரமேட படைத்தது பரி
நானென்ற மதிய முந்தியே யந் தானைப்பா
கோதாந்தப் பரானைவத்தி நாட்டந் தானே -
-53-

தானென்ற அவன் பதத்தில் மனதைவைத்து
சிதாணித்தியம் பூசை பண்ணிதாசதுக்கி
வானென்ற மவுன இவாசி நானந்தன்னை
வசனித்தா னோந்துக்கு மாயாதாடா
கோனென்று வாருடமா மவன்னையாண்ட
ஏகோருக்குசுதி தெவ்வும் ரீதி கொடியதாலி
பானொன்றும் போகாது யாவனாக் கண்டான்
பாருனைத வசமாவார் பாருபாரே -
-54-

பாரேறி யாவருடையார் தொழுதெழக் கேகு
பருவுடல வரையும் பலகை யாக்கி
நேரேயொரு மதியம் பஞ்சகலை ஞட்டி
நெட்டுவல சதாசிவத்தைக் கிழக்கோ போட்டு
பாரே நீருடு மதியம் தேஜக்காய்ப் போட்டு
பன்னிரெண்டு ஆதித்யரும் படமாய்க் கோர்த்து
சேரேணி சேவனைத்தான் மெய்யாக்கி
செருக்குனை ஊருசலே சென்றோன் பாரே.
-55-

பாரப்பா ஊஞ்சலிலே இருந்து கொண்டு
பரமசிவ னாட வரப் பார்த்தான் பாரு
காரப்பா அவருடைய ஆட்டம் பார்த்துக்
கருத்துடனே தானமர்ந்து மடியால் வைத்தான்
பேரப்பா அண்டமெல்லாம் மிவளை யாண்டாள்
பேதையடா யாளைக் கன்னி தெய்வம் பெயராகும்
கூறடா வென்றிரும் கூறப் போமோ
கொடியாளுடையாள் சத்தியடா கோலந்தானே.
-56-

காலமெல்லா மிவளுடைய கோலமெல்லாம்
கொண்டவளை அம்பலத்தி லாடச் சொன்னேன்
சாலமெல்லா மெந்திரயாத்ரி சாலமெல்லாம்
திணைதுவடம் வேருண்டோ சாகரங்கள் தன்னில்
பாலமெல்லாங் கடந்து வெளி அம்பரத்திலின்று
பார்க்கடலே நீர்த்துணையே பண்புள்ளானே
காலமெனும் மிளப்பிளப்புங் கடந்துநின்ற
காரணியே நாரணியே தனியே யென்பேனே.
-57-

யெண்ணவே உன்னையுந்தான் பூசை பண்ண
விதனில் தெரியாது யெவர்க்கும் குருடம்
மண்ணையெல்லாம் ஒருமுதல் சாகரங்களெல்லாம்
வானையெல்லாந் தீக்கினியிடம் பக்கமாகி
கண்ணையவை மெய்யாகி அருங்கடமாகி
காமகலை ஞானமயமாய்க் கிருத்துமாகிப்
பெண்ணையவம் நின்ற ஒரு பேதையாகி
பேரிடும் பெண்ஞானமயமாய் பெத்தாள்பாரே
-58-

பாரப்பா யாவரைப் போலேயாங் கருக்கள்
பாருலகில் கிடையாது பார் போர் கேளே
சேரப்பா இவரைக் கண் காணும் போது
திருபின்ன அங்க வைய துடைய தேவி
ஆரப்பா அந்தர யாப்பக் கண்டால்
அதிசயக் திருபின்ன யானைப்பா
காரப்பா யவளுடைய பாதந் தன்னைக்
கோணுமல் யன்மானுங் கொங்கிணரே
-59-

கொங்கியானே பூரணியடம் அருளை வென்று
கோட்டமதன் சித்த வாளிருகத் தன்னை
மலங்கியே மேனாக்கி விருந்து கொண்டு
மாசித்த சோதிதனை மனதில் வைத்து
கொங்கி யெனும் யெட்டையுந் முதல்
சித்திதானந்த வென்னத் தயார் நின்று தன்னை
துங்கிய தோரண்ட மெல்லாம் தேடிப்பார்த்து
திடங்கண்டு வென்ம வருமையாட்டாரே
-60-

## தேவி பூசை:-

முறையாட்ட இத்தனைக் கேட்ட போதே
முக்கண்ணன் முன்பண்ணும் குனித்துப் பார்த்து
கறையாட்ட ஆனந்த வெள்ளம் பொங்கி
கருணைதந்தோ மென்றுரைத்தான் கையாலே
பறையாட்ட ஆத்தாளைத் தொழுது போற்றி
பாதமதில் பணிந்தார்கள் யவர்கள் தானும்
குறையாட்ட குறைகளெல்லாந் தான் தவிர்த்து
கூப்பிட்டு அமுர்தமதை கொடுத்தாள் பாரே.
-61-

கொடுக்கவே தான்வாங்கி அமுர்தமுண்டு
குளிப்பாக அவன் பதத்தை மனதுள் வைத்து
அடுக்கவே அகாரவெளி தன்னில்ச் சொக்கி
ஆத்தாளை மெய்யருமாம் மந்திரமெண்ணும்
நெருக்கவே மனதுதான் பேதியாமல்
நான் சொன்ன படியேயே பூசை செய்வாய்
கிருக்கவே வேணுமென்று ஆத்தாள் தானும்
கூப்பிட்டு முப்பூவைக் கொடுப்பாள் பாரே -
-62-

பாரேநீ யவன் பதத்தைப் பூசை பண்ண
பண்ணிநீக் சந்தினமுனங் கிளர்ந்து கொண்டு
வாரேநீ கும்பகத்தில் செறிந்து பின்னும்
வன்மைபெற ஜெபத்தில் அபிஷேகஞ் செய்து
சேரேநீ கும்பகத்தில் செறிந்து நீதால் ருத்ரால்
நமசிவனையே செய்து சித்திதற் வேணுமென்றே -
- தீபங் காட்டி
வேரேணி மன்மொன்னில்ப் பாய்ந்திடாமல்
வேதாந்த சித்தியை நீ பூசை செய்யே -
- 63 -

சிரமணுகு:-

பூசை செய்து முப்புவன் சுண்ணந் தன்னை
புகழ்பெறவே ஒடுக்கமதி லடக்கிச் செய்து
ஆசை கொண்ட பாத்திரங்கள் வணக்கமாகி
ஆத்தாள் தன் பூசை செய்து அருள் பெற்றபின்பு
பாஷை உயிரும் பரிபாஷை உ கருக்களெல்லாம்
பாடுவேன் தனித் தனியே சரக்கு வேதை
பேணையாலே யாக்கிவை சொன்னேனாகில்
மனந்தெரிய முன்சாமி பேணிப்பாரே -
-64-

பாரப்பா முப்புவின் சுண்ணந் தன்னை
பண்போலே தானெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
ஆரப்பா சாரமது பலந் தானொன்று
அப்பனே வாய்நீரால் அரைத்துப் பூசி
காரப்பா அத்திப்பால் கவசங் கட்டி
கைமுறையாய்த் தீவாட்ட மெழுகாய்ப் போகும்
சேரப்பா சொன்ன மெழுகு ரேக்குத் தன்னை
சேரவே சாத்தினால் திடப்படவே வட்டே.
-65-

வாட்டயிலே மெழுகது தான் ரேக்குத் தன்னை
மருவின்ன ஒயுள்க் கொண்டு வந்து வாங்கும்.
ஊட்டயிலே ரேக்கதனைப் பலமுறையே யுத்திதனில் (பாரு)
உறுதி பெற்ற மெழுகாகு முறைக்குக் கேளு
அட்டயிலே ஆத்தாளைப் பூசை பண்ணி
அப்பனே மகிழினிலே நாத்துக் கொண்டு
காட்டயிலே மோர்தன்ன ஏரணையமாகும்
கிந்திநீர் சொன்னபடியாம் சொன்னேமே.
-66-

**சாரச் சுண்ணம் :-**

சொன்னதொரு சாரமதை யண்ணாங் கேளு
கூட்டு வெண் முப்பூவை விருக தொன்று
யெண்ணமுள்ள சாரமது பலந் தானொன்று
யெடுத்துக் கண்டமென்ற வெண் கருவினாலே
முன்னமுள்ள கருவதனை ஆட்டிக் கொண்டு
முழுது மதைக் கவசமிட்டு ரவியாலே தான்
அன்னமென்ற முன்னெருவல்ப் புடைத்தைப்போடு
அப்பனே நீறியதுச் சுண்ணமாமே -

-67-

**சாரச் செயநீர் :-**

ஆமென்ற சாரமதை யெடுத்துக் கொண்டு
அதில் பச்சை சாரமது முன்று பங்கு
போமென்ற வெள்ளைக்கல் பாலிலாட்டிப்
பகலீ பெறவே பீங்கானில் வளித்து அப்பா
~~[illegible]~~ ஷாமென்ற பனியால் வைக்கச் செயநீர்
நலம் பெறவே குப்பியனிலடைத்துக் கொண்டு
தாமென்ற சாரமது பலந்தா னொன்று
நாக் கிடாதியால் வைத்துச் சுருக்கிடு தானே -

-68-

தானென்ற சாரமது சுருக்குப் போடத்
தட்டுண்டே கட்டுமடா சாரந் தானுந்
தேனென்ற சாரமதுச் சிவந்து காணுந்
சிவசிவா செந்தூரமாகச் சொல் வேன்
ஊனென்ற சாரமதைக் கல்வத்திட்டு
உத்தமனே தானகமாய் கெந்தி கட்டி
பானென்ற கெவ~~[illegible]~~யுடன் ரேக்குத்தானும்
பலமது தான் நால்ரகப் பாத்திடாயே -

-69-

பாத்துணி கல்வமதி விட்டுக் கொண்டு
பெருவேன் முன் செயனிர் தன்னிலாட்டி
சேத்துமே சிரமனை யாட்டித் திரு
திரும்பவனை வளித்துமே வெட்டுப்பண்ணி
காத்துமே யடாமல் ரவையால் வைத்துக்
காய்ந்தமிண்பு கிரடை யொரு புத்தைப்போடு
ஆய்ச்சுமே செந்தூர மென்னை சொல்வேன்
அரகது வாதமதில் மைந்தவானே - 70 -

வாரானை செந்தூர மதனை யெடுத்து
மைந்தனே ஆத்தாளைப் பூசை செய்து
ஆளின செம்பினே நாத்துக் கொண்டு
அணைத்திடவே மாத்தென்ன ஆரைய மாகும்
கூளின வெள்ளியானே அண்பதுக் கொண்டு
குருத்திடவே பத்தரையாங் குரையாதப்பா
சீரான செந்தூரம் களிமாயண்ண
திரேகமது பளித்து உருமம் தீரும் சொன்னோமே - 71 -

சொன்னதொரு செயனீர் தன்னைக் கேளு
சிடணதிப் பல மொன்றில் சுருக்கல் போடு
கண்ணவே கிரைந்தவம் சிண்ணமாகும்
காட்டாதே ஒரு வரிடாங் கடக்க வைத்து
யென்னமுனை வெடியப்பு அங்கிராங்கரிசல்
யெடுத்துமே பலமதேன சுருக்குத் தாக்கு
கொண்டுமே போகுமடா வெடியைத்தானும்
கொடுமையிது அண்ணாம்பக் கேட்டகானே - 72 -

கூட்டமென்ற வீரமது பலக்கதாணென்று
குனிந்து நீ பூசிடுவாய் மூப்புச் அன்னைம்
நாட்டமென்ற செயனிருவரைத்துப் பூசி
நவமுகத்தில் மூன்று நாள்க் காய்ந்தபின்பு
வாட்டமில்லா செயனீருள்ச் சுரக்கல் போட்டு
மைந்தனே சாரமது பேணியாணல்
காட்டமென்ற சுண்ணமது யென்னைசொல்வேன்
கரையடங்கா வேதையடா. கண்டுபாரே.
-73-

கண்டுமே அண்ணமது மூன்று மாத்சு
கதியொன்று மதியென்றுங் கிளவமென்று
பண்டுமே யுரைத்த மொழியது தானப்பா
பாடினரவர்கட்கும் பேரை
தொண்டு பண்ணித் திரிந்தாலுஞ் சொல்லார்
ஆட்சுமடா யோகின் பெருமை - சொல்ல
மண்டுமே அண்டமதில் செல்லப்போமே
மயங்குமே சாரசரங்கள் தீயா யெங்கும்
மருவப் பாரே.
-74-

மருவயதோர் சுண்ணமென்ற சுண்ணந்தன்னை
மைந்தனே வகை அதைக்கிக் கொஞ்சி வாங்கி
அருவ யெனுஞ் செயனீரில்க் கலக்கிக்கொண்டு
அப்பனே மூப்புவின் உருகன் போட்டு
வெருவியே நவமுகத்தில் மூகிழ்த்தம் வைத்தால்
வெருண்டோடுந்த பொங்குமடா செய்நீர்.
ஆறுட் யென்று யோதுவீர்க்குத் - தானும் சொல்லப் போமோ
சூட்டுவேன் பனியால் வைத்துத் தொண்டைரங்கே.
-75-

வாங்கியே உப்புதனி வடித்து வைத்து
வாய்பாடக் கல்வத்தில் முடிப் போட்டு
தாங்கியே பலமொன்று வீரந் தன்னை
தனிச்செயநீர் தனில் தான் வைத்து வாட்டு
பாங்கியையும் வீரமது மெழுகாய்ப் போகும்
பழுப்பறைக்கி முன்னதம் பாரு பாரு
தாங்கியே திரியாதே ரேக்கை அற்று
தப்பாமல் வாய் நெருப்புத் தீ வாட்டுவாயே
-76-

வாட்டையாலே ரேகை தணும் அற்று வாங்கும்
மைந்தனே கால் பலந்தான் சேர்த்துப் போடு
ஊட்டையாலே ரேசித்து மெழுகாய்ப் போகும்
உத்தமனே யாதின் விபரம் உரைக்கக் கேளு
நாட்டையாலே வெள்ளிதனில் தாக்கக் கொண்டு
நட்டமடவே மாற்றுதயம் ~~[illegible]~~ ணாவ்வளவு ஆகும்
~~[illegible]~~
கோட்டையாலே யாதை வாட்டால் தீட்டுமுண்டோ
சிவ சிவா யாதின் பெருமை செப்பொண்ணாதே
-77-

வீரம்:

அண்ணர்னெ வீரமதை யென்னத்துக் கேளு
அதிகோசோ பலந்தான் நெருக்கக் கொண்டு
கிண்ணமதில் செய்நீரில் தான் வைத்து நியமம்
குருவாய் போட்டு ஒருதினந்தான் முன்று
பண்ணின சிக்கடுகும் பலமும் இரண்டு
பக்கமினம் வெடங்கியும் சாண்பலமும் இரண்டு
கிண்ணமதே தாணைரைத்துக் குகை போல் பண்ணி
கொடியதொரு வீரமதை வைத்திடாயே
-78-

வீரக் கட்டு:-

ணைத்துமே சிவமேண் இணைஞ் செய்து
மைந்தனே எருவத்தில்ப் புடத்தைப் போடு
பொய்த்துமே போகாது கட்டைப் போகும்
போக்கோடே யானை யெடுத்து சொல்லக்கேளு
அய்த்தீ போகாது கல்வத்திட்டு
அப்பனே தானிருன் சிவயங் கெந்தி
செய்த்துமே கேசரியைத் தான் இடப்போட்டு
இருந்து தங் திலக்கமென்று சுருக்கல் போடே
-79-

போடவே வெடியுப்பு நாகந் தானும்
போட்டிடுவாய் கடுக்கியது அரைதானிதம்
நாடவே இது வெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
நாட்டமயே கல்வமிலரைக்கக் கேளு
ஆடவே முருக்கம்பூச் சாத்திலே
அப்பனே நாலிச் சாமமரைத்திட்டேதான்
சாடவே ரவை முகத்தி ஆறு வைத்து
திண்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக் கேத்தே
-80-

யேத்தியே வீ கையால் தாபித்து வைத்து
இதமாகப் பொடிமணலை கொட்டு கொட்டு
ஆத்தியே நாலு விரலளவு கொட்ட
அப்பனே அதின் மேலே குப்பி வைத்து
நாத்தினைசயமண்ணை விட்டு பந்தம் செய்து
ருமுக்கு யாரு விரல் தான் தெரியவிட்டு
காத்தனைசய யடக்கினாலே அடுப்பை யெட்டு
கருவல்ல விருகதினால் தீயையே மூட்டே
-81-

ஸ்ரீ சௌந்தரம்:-

பேழையே திவம் போல ஒயிரேலேப்பாக
முதல் சாமந் திணை கடந்து ரெண்டாஞ்சாமமே
ஆழியே யாரு வரகு குமலம் போலவே
அப்பனே சாமமது கடந்த் தானால்
ஆழமேய ஜீன் வரகு யாரு சாமந்தான்
தோணவே தானைந்து சொல்லக் கேளு
மாட்டியேக ரெக்கால டாய்ப போட்டு
மைந்தனே பண்ணி ரெண்டு சாமந்தானே -
-82-

தானென்ற யெரிப்புக்கு வைபரஞ் கேளு
தன்னுடைய கட்டை விரல் பிரமாணந்தான்
வானென்ற வரகுக்கு கிடந்து கேளு
மைந்தனே நால் சாமம் மாட்டிமாக்கி
உதனென்ற யெரிப்புக்கு திட்டஞ் கேளு
இகோகோ சைந்தரத் திண்மை கேளு
மானென்ற குப்பியைத்தான் நாலட்டநாளில்
மைந்தனே யெடுத்து வைத்திடாயே -
-83-

யெடுத்துமே ஆத்தாளைப் பூசை பண்ணி
யேகாந்த வயாரவனைத் தியானம் செய்து
தொடுத்த தொரு தொழிலில் கல்லாம் சித்தியாக
தோணவே வேணுமென்று தொண்டு போற்றி
அடுத்திருந்து குயமக்கால்க்க வேணுமென்று
அறிந்து குப்பியைத்தான் பாலவாங்கு
படைத்திருந்த குப்பியைத் தானெடுக்கும் போது
பதனமாம் சௌந்தரம் புகலக் கேளே.
-84-

கேளப்பா செந்திரம் ~~குருண்ண~~ மரமணை போலாம்ப
கிருணைப பொழிந்த. தானடுத்து வைத்துக் கொண்டு
கோடீப்பா வாதூடல் குன்றியண்ணை
கொருங் கருக்கு கிரய சித்தி கூடிப்போமே
வளைப்பா யதை யெடுத்து வெள்ளி தன்னில்
மைந்தனே ஆயாரத்துக் கொண்டு போடு
சூளப்பா மாத்தநுபம் பிருபதாகும்
சொல்லவே திதின் பெருமை யண்ணாந்தானே. — 85.

தானென்ற செம்பினை தாழிந்துக் கொண்டு
தாண்க் கொடுக்க மாத்தென்ன யர்வதாகும்
வானென்ற ஐவேளாக யணைங் கிள்ளவாட்
மோட்டவே யேனையும் துரையாகிடும்
கோனென்ற யடக்காப் பாரிந்திக் கர்பங்
கொண்டாளே கோபயகம் வாதம் பாத்தான்
தேனென்று மொளியாள் தானனக்குச் சொல்ல
செப்பினேன் கமலமுனி தனக்குத் தானே. — 86.

வெங்கக் கட்டு:-

நாமென்ற வெங்கமது கிம்பயாக
நன்றாகத் தெரிந்தெடுத்துப் பலம் தொண்ணு
தானென்ற செயனீரால் சுருக்கல் போடு
தியவாகச் சீ[illegible]மது போட்டுப் பாயாணில்
வானென்ற வெங்கமது கட்டிப் போகும்
மைந்தனே குருக்கு வைரத் தியாலம் வாங்கி
உதனென்ற வெங்கமதுக் குச் சுருக்கல் போட
ஒக்கோ கோ மெருகாகு முண்மை தானே - 87.

உண்மை யென்ற மெஞ்ஞானந் தனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஒருகபத்தி ரேக்கதனைச் சுத்தி வைத்து
நன்மை யென்ற நிவை முத்தில் வைத்தாயாகில்
நான்முன்னில் நின்றவகு ரேக்குத் தன்னை
வுண்மையுட னினை யெடுத்து மரியால் தாக்கு
மைந்தனே நாத்துக்கு ஒன்று தானும்
தின்மை யென்ற தங்கமது யென்னிசால் வேன்
சிடமாத்துப் பத்திரையம் தப்பா வாறே -

-88-

வொருக்கேளி[illegible]ம்மைகை கனக்கியன்று
மைந்தனே கோபவரை யொருத்தும் பாரு
அருமை யம்பெண்ணைகச் சொன்னதில் உ
தீரனைக்குச் சொன்ன உத்தை யானுக் சொன்-
தீருமே வந்துவது ஆவம் போலே - னேன்
செல்வனிகள் அருணையைப் போல் இவர்க்கானும்
பாருமே மெய்கிளிட தீறமை தன்னைப்
பாமபட்டேன் னாத்தியென்னைக் கேளே -

-89-

யென்முன் தான் சொல்லுகிறேன் ஏங்கப் போக்கு
யென்குருவாம் பதினெட்டு சித்த ருறைபயானே
சொன்ன ரொரு லிங்கமது பலமே தென்று
சுட்டுவேன் முன்போலே காட்டிக் கொண்டு
தன்னவே கெந்தகமாம் கெவுரி தந்தி
நானகமு நிரியுடன் சூதத் தாலும்
பண்ணவே தங்க மென்ற தானும்
பானமைறத் தான் ஜீவமடா ஓத்தினாலே -

-90-

சேர்த்திட்டு கல்வத்தைப் பொடியாய்ப் பண்ணிச்
செந்துருக்கம் புச்சாறு திரள்வார்த்து
அரைத்திட்டமாகவே ஆறுசாமம்
கருக்கவரை மறுஆனில் சொல்லக் கேளு
வைத்திட்ட செயநீரால் சாமம் ஆறு
வரிசைபெறு தானரைத்து சொல்லக் கேளு
பொய்த்திட்டல் போகாமல் தைலம் வைத்துப்
பொடிபண்ணி காசியென்று இமைக்கேத்தே -

-91-

சேர்த்தவே முன்போலே தாட்டிக்கக்கேளே
என்மகனே மணலிட்டுக் குப்பிவைத்து
ஆத்தவே முன்போலே தீயை மூட்டு
அப்பனே பன்னிரண்டு சாமமாகில்
மாத்தவே தீயதனை அமர்த்திப் போட்டு
மருந்தில் கிட்டியைத்தான் வெளியில் வாங்கி
காத்திருந்த வேணுமென்று தேவமுன்னே
கனகமென்று செந்தூரம் வைத்திடாயே -

-92-

வைக்கவே தேவையடச் சக்கிரத்தின் முன்னே
வரம் வைத்துப் பூசைபண்ணி மனதிரங்கி
மெய்க்கவே ரிஷி சித்தர் முனிவரெல்லாம்
வேதாந்தப் பூரணியைத் தியானஞ் செய்து
காக்கவே ஓசாங்கரீண்ணா மென்று சிமிலில்
தானேவே பாய் செந்தூரம் வைத்து
ஆக்கவே செம்பதனை அரைக்க ஆக்கிண்டு
காணமது அன்னத்தைக் கொண்டுபோடு

-93-

போடவே மாத்திரவடம் பதிமுன்றும்
போக்கோடே வெள்ளி தன்னிலாயாரத்துக்கொண்டு
கூடவே மாத்துவடம் இருவதாமே
காதந்தச் சோதியாட நாட்டத்தாலே
ஆடவே விருக்கமென்று செந்தூரத்தை
சொல்லுவேன் குன்றியெடை புண்டாயானால்
ஊடவே வேண்டாங்காண் காயசித்தி
மைந்தனே செயசித்தி யாகுந்தானே — 94.

**துருசு அன்னம்:**

தானென்று துரிசுட அன்னங் கேளு
சுத்தியாங்கல் லெண்ணாதே தாளைப் பூசி
வானென்று துரிசியது பலந்தானொன்று
மைந்தனே கொண்டுவந்து சொல்லக் கேளு
பானென்று செயநீரில் தோய்த்து தோய்த்து
பத்து நாள் ரவிதனிலே போட்டாயானால்
காணென்று அன்னமது என்ன சொல்வேன்
கெடுரவியில் வைத்தபடன் அன்னமாமே. — 95.

அன்னமென்று துரிசினையதா னெடுத்துக் கொண்டு
சொல்லுவேன் கல்வமதில் கொட்டியாட்டு
முன்னமென்று துருவதிலே காசு போடு
மூர்க்க சூடன் செயநீரை விட்டு ஆட்டு
வண்ணமென்று காரகிடமது என்ன சொல்வேன்
மைந்தனே பட்டைவடம் வெந்து போகும்
கண்ணேவே. யாச அன்னந் தனையெடுத்து
தான் கண்ட பயர்ரவனைப் பூசை பண்ணே. — 96.

## வியாழன் பூசை:

பூசையாலே வியாழனுடன் பூசை கேளு
புகழ்ப் பெரிய சித்தர்க்குள் சொல்வார் சொல்வார்
ஆசைகொண்ட பூசை செய்து செய்யவென்றால்
அப்பனே இயந்திரம் கோணமிட்டுத் திரு
பாணையாலே கோடியண்டு வக்கோலால் உவ
பாமண தோர் சக்கரங் கீறைந்து முன்று
பூசையாலே யந்திரத்தில் பேசுவாரோ
மாமலர் சொரிந்து வியாழன் சித்தானே.
சொன்ன வியாழன் பூசை :- -97-

நானேதான் சொன்னமென்ற வியாழவத்தை
சாத்துவேன் சக்கரங்கள் சிறிகின்ற
வானேதான் சோதித்தது போல வாதவித்தை
வகையான அட்டகர்ம சித்தியெல்லாம்
சேனைதான் தேகமுண்டு கட்டமைப்பினை
செய்வதற்கு சொன்னமென்ற வியாழவன் - பூசி
நானேநீ யென்று சொல்லி யென் கோணத்தினிலே
நாட்டுவார் அர்ச்சனையை நாட்டுவாயே -
-98-

நாட்டுவாய் நடுமையம் - உம - ம போடு
நிலமான கீழ்த்திசையால் - யம் மென்று போடு
ஊட்டுவாய் அக்கினியான் மூலை தன்னில்
உத்தமனே யம்மென்று அதிலே போடு
காட்டுவாய் தென்திசையால் - வம் - மென்று போட்டு
கருவான மூலையிலே - ரம் மென்று போடு
சூட்டுவாய் மேல்திசையால் ஹிரமும் போட்டு
சொல்ப் பெரிய மூலையிலே ஹ்ராமென்று -
- போட்டே -
-99-

ஓடவே வடதிசையில் ஓடிப் போட்டு
போக்கோடே முனையாலே அவ்வம் போட்டு
கூடவே யதின் மேலே ரெண்டு வரையிட்டு
நலம்பெற வாசல்களும் நாலும் விட்டு
கூடவே வேணுமென்று சக்கரத்தைக்
குறிப்புடனே தங்களென்று தீகட்டிக் கீறி
ஆடவே வேணுமென்று தோணில் கொட்ட
அருசினைக்கி விடுமனைத யனையடுமனே. -100.

அனையடுமேன் சொன்ன வயிரவாயாதம் வருவா- வருக வருக நான்
~~வருக வென்று~~ யப்பனே யப்படி சித்தியானந் -வருக
பனையிரே ஞயாரத் தெண்ணறுக்கு தான் போடு -செய்ய
பகிரண்ட வயிரவருக்கு சித்தியாகும்
மனையாதே மென்று சொன்ன ~~[illegible]~~
மாற்றமொன்று மைந்தனே அங்கிணைந்தெட்ட
கனையம உடிப்புதில் வாதம் - சித்தும்
தைக்கண்ட சித்தியடா கண்டு பாரே - 101

கண்டுமே சக்கரத்தை முன்னே வைத்து
கரு ஊன தரவேணுமென்று பரப்பக் காத்து
கொண்டுமே வடைமான திருதம்பதி காத்தி
திரு குருவன் வரதுருது ரோடு நிறுத்தியைத்து
அண்டுமே அன்னமொடு பலகாரங்கள்
அதிகமாம் பாணக்கம் வடை பருப்புடன்
பண்டுமே யென்னையா குருவே யென்று
பாக்கிலையும் தேங்காயும் படைத்திடாயே. -102.

**வயிரவன் பூசை :-**

படைத்துமே தீபமொடு தூபங் காட்டி
பாடங்குரு நாதனைப் பணிந்து போற்றி
மெத்தனமாய்த் தியானித்தே வயிரவத்தின் பூசை
மறந்துவிட்டாலக் தோஷமும் மயக்கமாகும்
அடைத்ததொரு சக்கரங்களனைத்து முண்டு
அந்தந்த பாடங்களிது · மாறுஞ் சொல்லார்
சிறைத்ததொரு மனையில்லா உங்களுக்கு
சாத்தினேன் வயிரவத்தின் பூசைதானே -
-103-

தானென்ற வயிரவத்தி லெட்டுப் பேரு
தனித்துவே சக்கரத்தில் நின்ற பூசை
வானென்ற அஷ்டமா சித்தி யெட்டு
வைந்தனே வயிரவர்களெட்டுப் பேரால்
கோணமது ஆகிய வர்கள் தன்னைப் பூசி
வையவரும் அஷ்ட சித்துங் கைக்குள்ளாகும்
தேனென்ற அமிர்தமடா யந்தப் பூசை
தேவ தேவ சொல்ல நாம் செய்தோம் திற -
- ஸ்ரீ ராமே -
-104-

திறமான பூசையாலே மனதை வைத்து
சித்தி பெற வேணுமென்று தியானஞ் செய்து
உறமான தன்மனத்தை பேதியாதே
தேகோ கோருத்திரனும் உண்மை சொல்வார்
பரமான பாடகுரு தன்னை நியமம்
பணிந்துமே பாத்திரங்கள் வைத்தாக்கள்
சரமான சூரியனில் பூசை பண்ண - செய்து
தான்வாங்கு குருசி ஜட அன்னைந்தானே -
-105-

பரமம் பண்ணி
சின்னமையென்று அன்னதைப்
ஆட்டுநேரனை யெடுத்துத் தொடர்ந்துபாட
கன்னமென்று கன்னக்கோலிதுவ மாகும்
காட்டுவே ணியின் பெருமை கரைகொள்ளாது
சொன்னதொரு அதமொரு பலந்தானென்று
ஆட்டுவேன் திருநாடச் அன்னதாலும்
யென்னவே பணவிடைதா னெடுத்துக் கொண்டு
யாதமான அதம் ~~[illegible]~~ ஆறு தாக்கே -
-106-

தீர்க்கவே வாய்கிரை வாட்டுந் தாக்கு
தட்டுண்டே அரமது கட்டிப் போகும்
பார்க்கவே வெளித்தெடுத்துக் குகைக்குள் வைத்து
பக்குவமாய் முன்னுரைவல்ப் படத்தைப் பேரு
சேர்க்கவே மேனியது தான் கதிர் போல்
வைசந்தி வசுவா ரச மணியின் திறமைதன்னை
பார்க்கவே யாருக்கும் அறியப் போமோ
அருளையுடைய விந்துவிட அன்னைதானே -
-107-

தானென்று தொரு அதந்தன்னை
சாத்தியேன் செவனமதில் தாண்டியோட
மானெதான் திரித்திவன் விந்துப் போக்கை
முறைத்தாள் கிண் சித்தரெல்லாம் வாய்பேசாமல்
சேனைதான் கொடுத்தவண்டு டூமி மேதில்
சிவை அதம் கிடைத்தாக்கால் மெய்த்த நன்று
உனேதான் பிரக் கொடுத்த அதமானால்
விபரிக்கியடா மெத்த நன்று உண்மைதானே -
-108-

உண்மையென்ற ஞானமது கிடையாவிட்டால்
உத்தமனே பாரங்கிவைப்ப பொங்க ஞானம்
நண்மைபெற்ற நானெடுத்து மணியாய் செய்ய
திண்மையுடா ஞண்டவரை சாணத்திலேதான்
வண்மையென்ற மண்ணெடுத்து சாரணையே தீரம்
மாட்டுதேன் நாதாக்கள் மறைப்பையெல்லாம்
பண்மை பெற சொல்லுகிறேன் கருவைமத்தின்
பாகமதை யாணி வைபரம்வாரும் பாரே -

- 109 -

**கருவைமத்து:**

பாரேநீ கருவைமத்துயே தோவென்னில்
பயங்கொடியாள் பிண்டமடா முன்றுங்கெற்பம்
காரேநீ கொண்டுவந்து சித்தியாமே
கருத்துபோல சின்னத்துச் சொல்லக் கேடு
சேரேநீ அடைந்து பலந்தானக்க
திரமான வெங்காரம் பலமும் மூன்று
வாரேநீ வெயையப்பச் சாரம் சீனம்
வகை வகைக்கிப் பலமொன்று மாட்டிடாயே.

- 110 -

மாட்டிடயே பிண்டமதில் ரேகிடுதே தான்
மைந்தனே அயச்சட்டிக்குள்ளே யிட்டு
ஆட்டிடயே அருப்பேரி நீ மெழுகாய்ப் போகும்
அப்பனே அதையெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
ஊட்டிடயே கவசமிடு மணிக்கிடு தாஜம்
உத்தமனே ஜாத்தியாடு வத்தொண்டுபலோடு
காட்டியே கொடுக்காதே இழிக்க காணும்
கருவைத்தின் கருவைதனை காட்டோணாதே -

- 111 -

என்னென்ன கருவுடைய பேரஞ் சொன்னேன்
உத்தமனே யதின் பேரடம் மொருவர் சொல்லார்
கண்ணன்ன பெற்கருக்குச் சொன்னோமானால்
கண் கட்டு ஊதி நசு வைத்துப் போகும்
யென்னுடைய யென்று ரிஷி சாபமிட்டேன்
மட்டதினால் பயந்தார்கள் சித்தரெல்லாம்
முன்னிறைப் பூசித்து யெடுக்க வென்று
மேனாரயனி சொன்னேரன் குருசம்பூரண்டா -
- தானே -
-112-

## ரசமணி.

தானென்ற ரசமணிக்கிச் சாரணையே திங்கால்
சித்துவகை பூட்டுகிற வகையைக் கேளு
ஊனென்ற பூக்கத் தீர்த்து வொன்று
உத்தமனே தாழகத்தின் சத்து வேறொன்று
வானென்ற உபரசங்கள் ஒன்று சேர்த்து - பத்தும்
வகையான பாஷாணம் யாப்புத்துடன்
நானென்ற உப்புவகை யாவத்துக்கும்
. நன்மையாட்டி தேவலோகம் என்பதுமாமே -
-113-

ஆகுமே முன்னைகயான் தீர்த்தோ ஒடுக்க
அப்பனே நவமென்ற பாஷாணந் தானுடம்
போகுமே சத்து கடையெடுத்துக் கொண்டு
பகன்பெரிய ரசமணி பலமோன்றுக்கு
தாகுமே குகையால் வைத்து உருக்கும் போது
சாரிசம் நாயிக் கொடுத்துவிடு பூக்கச் சுத்து
வேகுமே அண்டமெல்லாம் பணியாரிவே
ஒருகோடி இந்திரன் போல் விளங்குவானே -
-114-

விளங்கவே மணிதானு முருகும் போது
விரவியொரு யந்திரமாங் கோபச்செம்பே
முனைக்கியே திவளையைப் போதுள்ளே கொண்டு
மூர்க்கமுடன் கோபமுண்டா முறை தப்பாது
களங்கமில்லாச் சித்துகளைப் பின்னல் வெட்ட
கருகவே மாகுமடா செவணத்துள்ளே
ஒருங்கல்லோ மணிதனுக்குச் சாங்குத்திரை
உடப்பினல்க் கெவணத்தி லேணையாமே -
-115-

ஓசையென்னின் வெகுவேசை சாங்கிநேசை
ஏகோ கோடிதவானை யோடும்
-வேகம்
பூசையாலே யடைத்திருந்த கீத்தைப் போலே
முனிக்குமுன்னே சொப்பவரை முளைத்திருக்கும்
பாணையிலே பரிபாணைக் கருக்கிணைல்லாம்
பாடவைத் தேதின் னூல்த் தான் பதனங்கொண்-
-ணேன்
பேணையாலே யப்பொருளைப் பேசிக்காள்
மிசுகு வரு முந்தனுக்குப் பேணிப்பாரு -
-116-

பாரப்பா மணிதனுக்கு ஆத்தாள் பூசை
பாங்குபெருஞ் செய்தினி சொல்லக் கேளு
சேரப்பா வயிரவன்முன் பூசை யாலுஞ்
சித்தியடா வதின் பெருமை செப்பொண்ணாது
ஆரப்பா இயலாய்போல சொன்னாரில்லை
ஆச்சரிய மணிவேகம் என்ன சொல்வேன்
பேரப்பா : பத்தி சில்லாமா சித்தின் பேரே
பெருமையதில் முழுவ சொல்லப் போகாதென்னே
-117-

போகாது ரசத்தினுட செந்தூரத்தைப்
பூட்டுவேன் காயசித்தி பொருளுண்டாகி
வேகாத ரசத்தினுட மணத்தாலென்று
உளைப்பியதோர் தங்கமென்று கெவக்காதும்
சாகாத தேகமது விராகமென்று
தன்மையாய் செக்தியுடன் தானகுமே சடப்பு
கோகாத வையப்ப நாளுமே கேடு
நுண்மையாய்ப் பலங்கால் வீர்கட்டே. -118-

கூட்டமே கல்வ மதிலேகுங் கொண்டு
குழவரை மாதாடும்புச் சாத்தினாலே
ஆட்டுமே அஞ்சாமமான பண்பு
அப்பனே ரவயல் வைத்துப் பொடியாய்ப் - பண்ண
ஊட்டமே காசியென்று மேநிலத்தானும்
உத்தமனே பொதுகையான் மேலே வைத்து
மாட்டமே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்
மைந்தனே சிக்காவட மாரப் போடே. -119-

போடவே யப்பமே முன்று நாளும்
பக்கப்பெருவே பண்ணி ரெண்டு சாமமானால்
நாடவே நாளா ஊழி ரைக்கிப் பாரு
நன்மையென்று செந்தூரம் மென்னை சொல்வேன்
தேடவே அருணனை போல் சிவந்துகாணும்
சிவசிவா யாதன் பெருமை செப்பொணாது
ஆடவே வேணுமென்றுன் ஆத்தாளை முன்பு
அரசிற்குப் பூசை பண்ணி அப்பால் வையே. -120-

வைக்கவே உருகுதே பூசைப் பண்ணி
மைந்தனே செந்தூரம் கிளறி பண்ணு
மேக்கவே உரிதேகம் யென்ன சொல்வேன்
வெண்மதி போலாகுமடா மண்டலத்தில்
தைக்கவே வெள்ளியாலே ஆயரத்துக் கொண்டு
திரண்டு வெய்யில்வைத்து அந்த பாத்து
செரிக்கவே வேணு மென்றின் செம்பு தன்னில்
சேர்த்திடவாய் அன்னாத்துக் கொண்டுதானே -121-

தானென்ற மாத்துவம் பணி ரெண்டாகும்
சாதுவளி தன் வைபரம் நன்றாய்க் கேளு
பானென்ற பதிபோலே நவலோகங்கள்
பழுக்குமடா தந்துக்கு ஒன்று தாக்கு
ஒன்னென்ற யாதின் பெருமை யாருஞ்சொல்வார்
உரைத்தேன் கண்டு மனிதரெல்லாம் மறுக்கவேண்டாம்
காசோசுவனி ~~[illegible]~~ சொல்லி வைப்படாதே
கருத்துகந்த அன்னாரும் பாரு பாரே -122-

## நாகம்

பார்க்கவே சொல்லுகிறேன் நாகந்தனை
பலம் பத்துக் தானெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
நீர்க்கவே சாரம் தன்னிலே தான்
அப்பனே அஞ்சுதிரம் குடுக்கச் சாய்த்து
சேர்க்கவே தானெடுத்துப் பாய்க்கட்டப் -போகும்
இவன் மக்காள் நாகத்தின் பெருமை கேளு
செரிக்கவே கட்டமைய தோர் நாகந்தன்னை
செய்ய இனி வைப்பாந் தன்னை செப்புவேனே -123-

இடையயதோர் நாகந் தன்னை
செப்புரேன்
திரளவே பலமைரன்று கையால் வைய்த்து
முப்பரமே தானெணித்தார் ராசன் வந்து
முன்னமே யென்று தங்கமடா பலநாதனென்று
தப்புரேச னென்று இயம் தப்பப் போமோ
நாயனைய வந்து இடா கொந்தித் தானும்
உப்பென்று வெடியப்ப நாளாளம் காச்சல்
உருதி பெருத் தானைத்துச் சொல்லக் கேட்டு.
-124-

கேட்டடா நாகத்தை உருக்கிக் கொண்டு
கைமையாய்த் திங்கத்தை அதிலே சேர
கேட்டடா வைத்து கல்வத்திட்டு
கொட்டமைல்ப் புத்தாளது மேலாகும் பாரு
பாட்டடா போகாது சிக்கெல்லாந் தான்
பலநாட்கிலில் .... மானை யெடுத்துக் கொண்டு
வேட்டடா யெரித்து இவன் முலிச் சாந்தால்
இடைவரைப் பாய் சமைமது ஆடு தானே.
-125-

தானென்று தால்ச் சமை மறைத்துக் கொண்டு
தான்ராவுக்கு இரயித்து மன்பு சொல்லக் கேட்டு
மானென்று பொடியாக்கி மெருக்கெத்தி
மைந்தனை வாகு கைய்யால் வைய்த்து கியடம்
கோனென்று முன் போலே யெரினிர் பாக்கு
குழுவே பதி ரெண்டு சாமந் தீயை
பானென்று இரில் வைட்டு நாள நாளில்
பாஸ் பதியைப் பூசை பண்ணி அப்பால் -
- வாங்கே - 126-

வாங்கியே தேரர் செந்தூர மென்ன சொல்வேன்
மைந்தனே கொடுஞ் சிவப்புக் கண்ணோடும்
தாங்கியே தானைந்துக் குன்றியன்னை
தப்பாது காயசித்தி இதுவே யாகும்
யேங்கியே திரியாதே அவலோகங்கள்
என்ன சொல்வேன் பத்தரைக்கி மாற்று
பாங்கியே செம்மேனித் தியொர் சொல்லுங்கும்
பரிபாசைக் கருணிக்கி பாடினேனே -
-127-

## நாக செந்தூரம்:-

பாடியதோர் வகையேது யன்னைக் கேளு
பலம் பத்தை நாகமதை யுருக்கிக் கொண்டு
கூடியே வருகவென்று ரசத்தை வாங்கிக்
கூடவே பலமொன்று மொன்றாய்ச் சேர்த்து
நாடியே கல்வமதி லிட்டுக் கொண்டு
நவச்சாரச் செய்ணீரால் வாட்டு ஆட்டு
சாடியே நாலுச் சாமமரைத்தா யானால்
தான் மெழுகாம் பதந்தனிலே வட்டுப்பண்ணே
-128-

பண்ணியே ரவி முகத்தில் காய வைத்து
பருஞ் சக்கான் சன்னம்மேல் நடுவே வைத்து
எண்ணியே எருவதில் புடத்தைப் போடு
என்ன சொல்வேன் அன்னமென்ன கொடியவேங்க
இன்னியேயதும் பச்சை யென்ன சாரமக்க
மைந்தனே அன்னமக்கி வகையாய்க் கூட்டி
உன்னியே நினைப்படன் வியயங்காரம்
முத்தமிழ்னை வகை வகைக்கி பலங்களாலே.
-129-

காலகதி வகையெல்லாம் மொழிந்து சேர்ந்து
கல்வத்தில் நானுரைக்க ~~[illegible]~~ கருவைக் கேளு
பானை பாலாகும் திராக்கனிபாம்
பால்தன்னில் தண்ணீரைத்து பாங்கு கேளு
சாவான பீரங்கானில் மணியார் தன்மை
பொம் புனிதனிலே வைத்தாயானால்
மானான வாசுதியாம் பீரங்கான் தன்னில்
வந்திறங்கும் செயநீரை வாங்கு வாங்கே
-130-

வாங்கியே பீரங்கானிலடைத்துக் கொண்டு
மைந்தனே தேவிமுன்னே வைத்துப் பூசி
தாங்கியே திரியாதே செய்ப்ப தன்னைச்
சித்திசெய்து செயநீரில் தோய்த்துக் கொண்டு
தாங்கியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
தப்பாது மாத்தென்ன ஆரையால் காணும்
நீங்கியே போகாது பார்த்து வேகை
நிலையில் வைத்து சித்தானாய் பூசை பண்ணே
-131-

பண்ணவே காரியங் காட்ட வாங்கிப்
பருதியென்று செயநீரி லுருக்கிச் சாய்த்து
கண்ணவே ஐந்து திரம் சாயத்தானால்
கட்டுமடா காரியங்கள் கைகூடும்
மெய்யான தொரு காரியம் வேட்டையர்க்கு
தூயாயயாங்கு கல்வமதில் லிட்டுக் கொண்டு
யெண்ணமுடன் தானிருக்க மோநாலில் போகும்
யாதிரெண்டு சேர்க்கும் வகை யன்னைக் கேளே
-132-

கேளேடீ செய்ன்னரை விட்டு இட்டமக்
கேவலமாய் விளையாதே விரக்சேர்ந்து
வாளேனி வாறுமலக் கனைக்கி யொன்று
சொடியதொரு காரியம் பலந்தான் முன்று
பானேனி போகாமலரைத்த ரியம்
பருவமுடன் மெடுக்காலே பதத்தில் வாங்கே

-133-

பக்த்திலே வாங்கியல்லோ வட்டாய்ப் பண்ணி
பண்பான பூணிறு கல்லுத் அன்னுடம்
நித்த்திலே சிமைநுக யெடுத்துக் கொண்டு
நேர்ப்பான அகல்தனிலே பார்த்துவைத்து
மக்த்திலே மாண்டதொரு வங்கந்தன்னை
மைந்தனே யொரு மையம் வைத்துப் போர்த்தி
கித்திலே போகாமல் சீலைமண் செய்து
கிறுபை பெற முப்பதொரு புடத்தைப் போடே

இரஸிக் கட்டு:-

-134-

போட்டதிலே பார்த்திடும் போனில் போகும்
இப்பொங்கேமடா அன்னமது வேகமெய்த
திட்டதிலே வெந்துகொண்ட நாயக்கொக்கல்
தன்னோடுக் கிங்கியடா வங்கத்துக்கு.
கூட்டதிலே கட்டிவைத்த அரவாடம் போலக்
குக்கெட்டா சிறக்குகளை கண்ட பேர்போகே
சிட்டத்திலே யிதுவமொரு சிடமேயாகும்
தயான வங்கத்தின் தன்மை தானே.

-135-

திண்மையென்ற வாசிகத்தின் சுண்ணந் தன்னைத்
தானரைத்துப் பூசிவிடு சிவப்பிக் கப்பா
வண்மைபெற யெடுக்கிலயான் பகுப்பின் சாற்றால்
மைந்தனே தானரைத்துப் பூசும் போது
வெண்மை பெறச் சிவப்பியது கட்டிப் போகும்
வெகு சுருக்கு வாதமிதில் ஒள்ளப் போமே
உண்மையென்ற அன்னமதிக் கோடிதோத்ரம்
ஒகோகோ சொல்லரிது உரைத்தேன் பாரே

-136-

## வெள்ளை நீறு:

உரைக்கவே இன்னமொரு சேதி கேளு
உத்தமனே வெள்ளையது பலந்தானென்று
மறைக்கவே இல்லையடா செய்நீறே
மைந்தனே அதிக்கிருணி சாமமென்று
உரைக்கவே யாருமியது கட்டிப் போகும்
நேர்ப்பான வெள்ளியட ரெக்கை அத்து
துரைக்குவே பணவிடை திரணைத்துக் கொண்டு
சுட்டிட்டா ரேக்கு அதிவெண்ணாய் கேளே

-137-

கேளடா தூலமென்ற பேட்டை வாங்கி
சிறுமை பெற உவர்மண்ணில் கொதிக்கவைத்து
கேளடா வாஜிபலப் பலந்தான் ரெண்டு
கூட்டுவாய் ஆட்டைக்கல் அப்படி ரெண்டு
வாளடா சுரண்டு மைனத்தியக் கல்வத்திட்டு
மைந்தனே வெளிபலர் பாலாலாட்டி
சுருபடா குகைபோலே பண்ணிக் கொண்டு
துடுப்புறவாய் திண்டுவை கூடபணைவையே

-138-

வைத்துமே அஞ்செருவிற் படர்ந்துப் போரு
மருவையாந்த ரேக்குடனே உருகிநிற்கும்
சேர்த்துமே போச்சுதடா பாஷாணைத்தான்
செப்பமேன் வெள்ளி வித்தை திறமதாக
அத்துணி போகாதே வெள்ளியத்தில்
அப்பனே அன்பதுக்கு ஒன்று போரு
அத்தவே வெள்ளியதுக் கிரு சொல்லப்போமோ
திரப்பாவாய் மாத்து அன்பதுவமாச்சே -139-

**தாளகம் அன்னை:**

ஆச்சப்பா இன்னமொரு தொகுதியக் கேளு
அப்பனே தாளகமும் பலந்தானொன்று
பேச்சப்பா பேசாதே கொண்டு வந்து
பழபலமாஞ் செயனீரில் தோய்த்துக்கொண்டு
காச்சப்பா மூன்றுநாள் ரவியால் போட்டு
கட்டுண்டு போவதற்கு வகையைக் கேளு
மூச்சப்பா ஓடாமல் முப்புச் சுண்ணம்
முன் கவசமாய்க்கட்ட குகையால் வைத்தே -140-

கட்டவே மூன்றுருவில் படர்ந்துப் போரு
கட்டுண்டு மண் போலே நிற்கும் நீறிக்கும்
கெட்டியாய்த் தங்கமொரு பலத்தை வாங்கி
கிருபைசுயமாக் குகைதனிலே உருக்கும்போது
மட்டில்லாத் தாளகத்தைக் கொடுத்தாயானால்
வாய் பிளந்து வாங்குமடா தங்கந்தானும்
கொட்டவே கல்வமதில் கிட்டும் போது
குருகுருத்து மணப்போலே நொறுங்குந்தானே -141-

பாரப்பா நெருங்கியதோர் திரைகத்தைப்
பக்குவமாய் செந்தூரம் சொல்லக் கேளு
நேரப்பா கெவுரியுடன் கெந்தி சூதம்
நேர்ப்பான வெடியுப்பு அதரி தாளகம்
சேரப்பா யாவை யெல்லாம் வகையொன்றுக்கு
செய்புவேன் கிளைச்சி கீரை சேர்த்து கடைய
பேரப்பா மைக் கொண்டைப் பூச்சித்தாலே
பிரபலமாய்த் திரைப்பாய் சாமத்திலே -142-

## அதிகாரச் சுண்ணம்:-

ஆனான சாமமது அரைத்துப் பண்ணு
கன்றுக வட்டில் போல் வில்லைப் பண்ணி
காலான ஒட்டில் வைத்துச் சீலை செய்
கனக்கவே யெருசீலை செய்து பண்ணு
ஆனான அக்கினியில் புடமே போடு
அப்பனே ஆறியது செந்தூரம் கேள்
சுனானா சீனவிரன்ற கெம்பட்டம் போலே
சொல்லக்கேட்டு வாதத்து நின்றபவங்கேள் -143-

கேட்டுடா வெள்ளிதனில் ஊதிக் கொண்டு
கிருவை பெருகீ காண கொடுக்கச் சொல்லக் கேளு
வாட்டமா மாத்தென்ன பருபத் தங்கம்
மைந்தனே செம்புதனிலன் பதக் கொண்டு
ஆட்டடா குருத்திடவே மாத்து பதினாறு
சொல்லுவேன் வேதைகளை மெல்லார் தங்கம்
கோடா வாரது யந்தப் போக்கிக்
குளிப்பாக மண்டலமாம் பணங்கால் கொள்ளே -144-

## கைவரிக் கட்டு:-

கால் கொண்ண மண்டலத்தில் சித்தியோகம்
கனைகமதில் வெகு கோடி காணுலாகும்
மால் கொண்ட மெய்கையட அறி திரந்தான்
மைந்தனே யாதன் பெருமை யாருங் காணேன்
நால் முகமாய்க் கொண்டதொரு பரம்மலும்
நாயகியாள் நாடுமதை அறியப் போமோ
பாலமுது போனயடா யாந்தப் போக்கில்
பாரப்பா திங்கி கைவரியட பாகம் கேளு -145-

பாகமென்ன கைவரி யொரு பலமே தூக்கிப்
பாச்சடா செயனீரில் சுருக்குதாக்
நாகமென்ன சாமமதில் கைவரிகட்டு
கூறை யெடுத்துக் கல்வமதி லாட்டிக்கொண்டு
ஆகமென்னத் தாடிகமுடன் ஜீலய மெகந்தி
அப்பனே வெடியப்ப நாகிந் தானும்
வேக மென்ன ஏத்தி தான் வணையொன்றுக்கு
என் சொல்வேன் பலங்காலா யெடுத்திடவே -146-

எடுத்துமே கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
என்ன சொல்வேன் செம்பருத்தம்பூச்சாறுவிட்டு
தொடுத்துமே தானரைப்பாய் ஜாமம்
இவனவரைத் தேயநூடு மூக்காய்ப் போட்டு
அடுத்துமே ஒரு பாடு பண்ணிச் சொல்லக் கேளு
அப்பனே காசியென்ற மருக் கேத்தி
அடுத்தொரு வாணகியன் மேலே வைத்து
வைபநாய் முன்போலே தாடிக் கேட்டு -147-

யேத்தவே தாபதிக்குள் மணைக் கொட்டி
யென்மகனே யாரண்டு வாலக் கனைத்தானப்பா
ஆத்தவே உப்பைப நன்றியப் பொதுக்கொண்டு
அப்பனே ரண்டு வரால்ச கனைமே போட்டுத்
தாத்திபடல் குப்பியைத்தி அத்தக் கட்டிக்
கனக்கவே மணல் கொட்டு கிழுத்து மட்டும்
சேர்த்துவது வேறுமென்று தாயைப் பகுதி
சிறுக்கவே அக்கினியைத் திருத்தி விட்டே
-148-

முட்டையாலே தீபமல் போலக் கனைமூட்டுத்
முத்தி சாமம் கடந்தாக்கு ரெண்டாஞ் சாமம்
ஆகுமைடயாலே கல்லம் போ இலகி நெருப்பாகி
அப்பனே இருசாமமான பின்பு
உருட்டையாலே கமலமென்று அக்கினியைக் கேக்க
உத்தமனே யாரு சாமந் திரும்ப மூட்டு
காட்டையாலே முக்கால மாறப் போட்டு
நால் ஜாலக் குழித்தனை வெளியில் வாங்கே
-149-

வாங்கடா குப்பியை நீ ஆத்தான் முன்பு
வருகையம் பூசை பண்ணிச் சொல்லக் கேளு
தாங்கடா அவன் பாத்தை யருக்கையாலே
தாமரையான் பூவதனில் பூசையே செய்து
தேங்கடா வாசியை நீ பார்த்து வாங்கு
சிவனென்று தீபமதைச் சிக்கக் காட்டு
பாங்கடா செந்தூரம் இன்னியன்னை
பருவமதை யென்ன சொல்லுவன் பாரு சொல்
- வாகே -150-

சொன்னதொரு மண்டலமே கொண்டாயானால்
சோதியடா உன்தேகஞ் செல்லப் போமே
கண்டதொரு செந்தூரஞ் சித்தருக்கு.
கருத்திரஞ் சிவயோன சொன்னேன் கண்டுபாரு
அன்னமென்று பச்சரிசி பாலுங் கூட்டி
அப்பனே பத்தியமாய்க் கொண்டுவாரு
யென்னவே நாட்டமெல்லா மிருக்கிற் சொன்ன
மிருக்கக்கதி கற்பமென்று மிடாகாதே. -151-

ஆகாத கற்பங்கள் அநேக முண்டு
அதில்த் தெளிந்து சொல்லிவிட்டேன் யானுமப்பா
போகாது சிவகளையைப் போகவிட்டாது
போக்கிதுவே சொல்லுகிறே னின்னங் கேளு
நோகாது சிடல் மது பேசியாது
இநீர்சாரமும் மருந்தடா செந்தூரந்தான்
சாகாது கருவையெல்லா மொன்றாய்ப் போகு
தாய்க் கொடுக்க யானு முண்டேன் தன்மைதானே -152-

-X- 153- என் [illegible] [illegible] விட்டுபட்டுள்ளது! பாடல்கள் மாறி உள்ளன

தன்மையென்று செந்தூரம் வெள்ளித் தன்னில்
திரண்டுவாய் ஆயிரத்துக் கொன்றுதானும்
உண்மையென்று மாத்தென்ன இருபத்தஞ்சு
உத்தமனே செம்பிலே தானிவ தாகும்
நன்மையென்று கூடவெள்ளி பத்தரையுமாகும்
நாடனேன் னிவ்வேக மெல்லாந் தங்கம்
வண்மையென்று சொல்லிவிட்டே னிந்நூலின்
மார்க்கங்க ளின்ன முண்டு மருவிக்காணே -154-

**வெழயப்பு:**

காலான வெழயப்பு ஒளுக்கு நான்று
கனக மேனுந் தங்க மென்று இருக்குதென்று
பாலான ஆதமடா உளுக்கனக்க.
பரியான கெவரிய மேரா உளுக்கன்றெண்டு
செயலான திருசியதோ ஒருக்கனென்று
சிசாவான்றுய்க் கல்வமர் விட்டுக்கொண்டு
மாலான மூலிகையாடம் உவற்று கரத்தி
மைந்தனே ஆத்திநல் வாட்டு வாயே
-156-

ஆடியதே யென்சீமடம் அரைத்த பின்பு
அப்பனைத்து ஒருமுகத்திலக் காய வைத்து
ஆடியதே பொடிபோலே அரைத்துக் கொண்டு
சொல்லுவேன் காசி யென்று குப்பிக் கேத்தி
ஆட்டியதே வரைசையல்த் தாளிக்கு நேனே
நன்றுக முன்போலே வைத்துக் கொண்டு
மாட்டியதே தீய் யாடுவாய் பதி ரெண்டு சாமம்
மைந்தனே ஆறு ஊட்டு அப்பால் வாங்கே
-156-

வாங்கியே குப்பியைத் தானுடைத்து வாங்கு
மைந்தனே சந்திர மேனைன் போலாம்
தாங்கியே வெள்ளி யென்று குளிகை வைத்துச்
சேதானந்த வயார வனப் படுதை பண்ணித்
தாங்கியே கிரியாகத குள்ளி யன்று
சொர்ணமடா முன்தேகம் சொல்லப்போமோ
நீங்கியே போகுமடா நோக மெல்லாம்
நீட் செயமா யுன்தேகம் விளக்கும்பாரே
-157-

பாரப்பா செந்தூர மாரயாரத்துக் கொண்டு
பருச்செம்பல்க் குத்திடவே பத்து மாத்து
சேரப்பா வெள்ளியாலே முவாயாரத்துக் கொண்டு
சென்றிடவே யாகுவத்து அஞ்சு மாகும்
பேரப்பா கெந்தகக் க ஞாயணத்தி டம்
பெருமையதில் சொல்லவென்றா லெண்ணில்கிடா
நேரப்பா யதின் பெருமை மூலநாயன்
நெகிண்டபடிலே சொல்லவைத்தா ரின்னங்கேளே
-158-

## கெந்தகத் தைலம் :-

இன்னமும் ஞானம் சொல்லுகிறேன் கெந்தகந்-
-தானைப்பா
யெண்மகளே பலமொன்று யெடுத்துக் கொண்டு
கன்னமென்ற கருங்குன்றி வித்தை வாங்கி
கலந்திடுவாய் பலமொன்று கெந்தகத்திலுள்ளே
சொன்னபடி கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
துவளவரை சேங்கொட்டைத் தயைத்தாலே
யெண்ணமுன்ன னெல்லாது போல அலவபண்
-ணி
யாகமாகிப் பதப்படுத்தி தயலம் வாங்கே-
-159-

தயிலமது வாங்கியே முப்புச் சேர்த்துத்
தனித்தொரு கெந்தகமும் பலமும் வாங்கி
அயலமது கொள்ளாது கெந்தகத்துக் கப்பல
இருண்மை பொருந் அருக்கிடவே மெழுகுமாகும்
சயலமது போலேயடா மெழுகு தானும்
தப்பாமல் பணவெடைதான் இரக்கைப் புட்டு
கயிகில போனாலு மெழுகு வேணத
கண்ணடைக்குக் காண்ட மெல்லா மெழுகாய்ப்-
-போமே-
-160-

போகுமே மண்ணுயிர் மலங்களெல்லாம்
பொன்மயமாகுமப்பா புகைப்பட்டாலே
சாகுமே சாக்குஷணைக் கட்டிக் கொல்லுந்
தனித்தனியே வேதைமுகத்தோடும் பாரு
வேகுமே அண்டமெல்லாம் அண்ணாக்காடாய்
வெகுஅறிவாய் சொல்லிவைத் தேனிந்நூலில்
ஆகுமே மெய்கு வேதை செந்தூரங்கள்
அப்பனே கெந்திவாட்டாலேகை தேண்ணே

-161-

யெண்ணவே வாதமுறை நக் கருக்களெல்லாம்
மியம்பினேன் ஞானத்தில் தெளிவதாக
சொன்னதொரு காவியங்களிதுக்கிடெல்லாச்
சொல்லிவைத்த வேதாந்த மிதுக்கிடல்ல
முன்னோர்கள் கட்டிய சாஸ்த்திரங்களெல்லா
முன்பின்னும் தெரியாது மோசங்கோணம்
சின்னான சாஸ்த்திரங்கள் கோடியுண்டு
கருக்குவெள் தெரியாமல் கிடப்பனரே.

-162-

கிழமையதோர் சாஸ்த்திரத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கருக்கிடைகள் தெரியாமற் கலக்கினார்கள்
ஒட்டவைத்த சாஸ்த்திரங்கள் கோடியுண்டு
ஒருவருக்குந் தெரியாமல் வைத்தார் கோடி
வெட்டவெளியாக வேதான் கிட்டை ஒந்தா
வெளம்பிறைக் கிரத்ன உப விதியெனாத்துக்குள்ளே
தொடுபோரு கருக்கவெல்லாம் திறமாய்ச் சொன்னேன்
தொரு இனி போனாலுமடா அந்நூலை

-163-

நாலான தீட்சை வழி யாருந் தான்
நொடிக்கு முன்னே பாடிவைத்தார் சட்டைநாதா
சேலான இதொன்று மில்லை யாருக்கு
செப்பேனே அதிசயம் வெகு தெளிவதாக
பாலான பானது போல் வெண்மையாகப்
பாடினேன் மனுக்களெல்லாம் மிளக்க வென்று
காலான நாலாந்து முனிவர்
கயிலாச தான் வரையல் கூடினாரே - 164

கூடியே சித்தரெல்லாம் மிருந்து கொண்டு
கூடிய வந்தார் சட்டை முனிநாதா தன்னை
பாடியே தோர் நாவெடுத்துப் படிக்கச் சொன்னார்
பலனெல்லாம் தானறிந்து தேடமாகி
ஆடியே தோர் அம்பலத்தில் இனித்தாரோடு
அப்போது யென்னுடைய பண்டாவைராக்கி
கூடியே தோர் சீடமகுடம் தன்னிலே தான்
சொருகி வைத்தார் ராவெருக்கும் தோணுகின்றே - 165

தேகுணது யென்று சொல்லி யொளித்துக் கொண்டு
தெரிக்கிய இலகையாட்டுப் பொருளை மேலிக்
காணுது யென்று சொல்லப் பொருளைக் கையன்
கையாலே தான் நெடுத்தாள் தன்னை
ஆணுது அணைவித்தார் சொன்னாரென்று
அப்போது இகை தன்னிலே ஏடுத்தாரையா
ஊணுத மேன்மைத் தியானஞ் செய்ய
ஒருயுகந் தான் கொண்டு பண்ணி இருந்தேனே - 166

வாசியிலே கடவுளினி தனக்குப் பீடத்தேதன்
வாய்த்ததுதன்னே அவன் தானுமடக்கச் செய்தான்
கிசிகியே பிரபஞ்சந் தன்னை விட்டு
கியான சாவதற்குத் தாலிச் சித்தனுக்கு
தாசியிலே பவனுடைய பாதவேர்க்கெல்லாம்
சித்தர்களின் அண்ணார்த்தன் வைபரமெல்லாம்
தாசிகியே தியானதே வெண்ணாலுந் தன்னை
தொத்திகால்க் கருக்கமெல்லாந் தோணும் பாரே.
-167-

தோணுமே வாதமோடு ஞான சித்தி
சொலிதனக்கு மெட்டாத மவுன சித்தி
ஆணுமே காயசித்தி மவுன சித்தி
அப்பனே அஷ்டமா சித்தியெல்லாம்
ஊணுமே மனதுதான் போதியாமல்
ஓகோகோ கருக்கமெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
கோணுமே செகச்சால மாயமெல்லாங்
கொளும்பாணைப் போகுமடா யுன்னைக் கேளு.
-168-

கேளப்பா அண்டத்தில் விந்தை யெண்ணு
கேசரியாள் சொல்லி வைத்தாளைந்துக்கு
கோளடா வாசி மண்டலம் தண்டமென்று
கோட்டையடா கிருங் கோடி கொண்டு வந்து
வாளடா சென்றகத்தாள் அந்தி செய்து
மைக்கதனே பலமென்று அவன் செய்யாள்
காளடா விட்டரைத்து உருவங் கொண்டு
நாள் மூன்று கிளர்ந்து விடு சித்தியாமே.
-169-

குக்குடபுடம்:

அத்தியோரங் குக்குடத்தின் தேகமெல்லாஞ்
சுட்டுவேன் மண்புசெய்யும் வகையைக் கேளு
பத்தியாய் அவியாமல் பதிப்பாய் பார்த்து
பரங்காலாங் கூரிவரை வாகமைன்று
முத்தியாம் ரசபது தான் கெந்தியென்று
மூக்கமுள்ள உரைந்தமாக் கெந்தி மூன்று
அத்தியாய் முக்கவனைத் தான் பணிந்து போற்றி
ஞானியென்ற கொள்க்கி அரைத்திட்டாயே - 170 -

அரைத்துமே யருபது ஆனான பின்பு
அப்பனே ரசமதனை ரெட்டிக்க சேர்த்து
சரைத்துமே அருபது நாளான பின்பு
சொல்லுவேன் ரசமதனை அத்துரைப்பு
முறித்துமே திரியாதே யென்று தானும்
மூக்க முள்ள கோளக்கினி அரித்து போடு
வரைத்துமே மலமெல்லாம் எரித்துக்கொண்டு
மைந்தனே நாடிக்கு புக்க வரைத்திட்டாயே - 171 -

கருங் கோளி ரசமணி:

திரைத்துமே ரசமதனை யெடுத்துக் கொண்டு
கண்டத்துக்குத் தனி பாகிலிங்கம் கட்டு
உரைத்துமே உருந்துமாச் சிரியாய்க் கட்டு
உத்தமனே பலமொன்று அகில் மூன்றுக
அரைத்துமே யப்பழுயே செலித்து விட்டான்
அப்பனே மண்டலங்கால் கடந்து பின்பு
மறைத்துமே போகாமல் அத்தோடொக்க
மைந்தனே யாருக்கும் தெரியாமல் பாரே - 172 -

பார்ப்பார் அந்தநாள் கட்டைப் போலும்
பருவமுடன் ரேசகத்தை அதுக்குப் பாதி
சேர்ப்பார் சிமிழியைச் சித்துக் கட்டிச்
சிமிள் போலே வெள்ளியால் செய்துக்கொண்டு
காரப்பா அதில் வைத்து மேல்மூடிக்கொண்டு
கவனித்தியே ஸ்ரீபடமண் சீலை செய்து
ஆரப்பா புண்ணியவில் புடத்தைப் போடு
அப்பனே கட்டியது மணியாமாமே.

-173-

கட்டியதோர் மணியெடுத்து வெள்ளிச்செம்பல்
காட்டுவாய் பத்துக்கு ஒன்று போடு
ஒட்டியே மாத்துவ மெட்டு மாகு
உத்தமனே யாதன் பெருமை புரைக்கப் போமோ.
மட்டியாய்த் திரியாதே சொல்லக் கேளு
மைந்தனே சொல்லி வைத்தேன் கானார்த்
கெட்டியாய்ச் சாவித்திரத்தை உத்தப் பாரு
திறமையாய் புண்மது குகை மாமே.

-174-

குருவென்ன சாவித்திரத்தான் அண்ணாப்பா
கொட்டமேனான் குருவை வெல்லாமுண்டானால்
உருவான தேகந் தெ வெண்டாய் கேதான்
உத்தமனே சாவித்திரத்தான் குருவானோம்
குருவான மாது வந்து விரத்தம் செய்வாள்
செகச்சாலக் கூத்தை விட்டு தெளிந்து அகலு.

-175-

ரசசெந்தூரம் :-

கருவான சூத்திரத்தை பார்த்தாக்காலே
குருவென்ற ரசமதுதான் தாங்கி நிற்கும்
உன்னாலே அதையெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
வெண்மையாம் துணையால் வைத்து உருக்கிப்பார்
அன்னாலே பழுக்கியது மண் போல் நிற்கும்
அப்பனே அதையெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
சின்னாக்கு கிளைன்னதே பிரான்னைப்பா
கண்பணைடக்கிச் சிக்கட்ட உருக்கி டாலே.
-176-

உருக்கியே செந்தூரமாகச் சொல்வேன்
உத்தமனே சுக்கிரயது நாலத் தொண்டு
சுருக்கியே நாணகத்தான் தீவைத் தொண்டு
தான் கட்டக் குழம்பைச் சாரவிட்டு ஆட்டு
முருக்கி உலைச. சாரமேறச் சாமைத்துக் கொண்டு
முழுநிமல் மெழுகு போல வெட்டில் பண்ணி
அருக்கியே அகலில் வைத்துப் புடத்தைப் போடு
அத்தாத்துக்கும் வருஷத்துக்கும் பூசை பண்ணே.
-177-

பண்ணியே செந்தூரம் பாங்காயண்ணும்
பரக்கிடமா நோய்களெல்லாம் மண்டலத்தில்
என்னவே காயசித்தி என்ன சொல்வேன்
மேலுண்ணம் நான் சொல்லிவிட்டேன் அத்தாத் -தகண்
பண்ணியமே செய்வதற்கு இன்றால் இட்டும்
போக்கே கருக்கலெல்லாம் நன்றியத் -தோணும்
கிண்ணமே கண்ட பொருள் தன் உணர் போலே
காட்டுமடா வாத முனை கிருக்கன்தானே.
178.

தானென்ற சூத்திரம் வெளி ஞானத்தில்
தாக்கிடவே மாத்தென்ன வட்டுமாகும்
ஊனென்ற குடவனிலே பத்துக்கொண்டு
உத்தமனே கொடுத்திடவே ஆறுமாத்தாம்
சேயனென்ற சாஸ்த்திரங்கள் மெத்த உண்டு
இதமாக நான் பார்த்த படியே சொன்னேன்
தேனென்ற அகத்தியமா யோகிநாதால் நான்
செப்பினேன் சாஸ்த்திரத்தில் தெளிந்து தானே.
-179-

வெயப்பச் செயநீர் :-

தெளிந்துமே சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளு
திடமான வெயப்ப செயனீர் தன்னை
மெளிந்ததொரு வெயப்ப அஞ்சாங் காசின்
உகமையாகிஞ்ச சொல்லுகிறேன் உப்பின் போக்கு
கனிந்ததொரு உப்பென்று பாகுக்கல் பேரு
கிம் வயசுப வெளபயென்று பாகுக்கு நாமம்
தெளிந்ததொரு அபுவென்று மிகுகல் பேரு
உத்தமனே யாதின் பெருமை உரைத்திட்டேனே.
180.

உரைக்கவே கம்மியசுப பலமோ பத்து
உத்தமனே அயச்சுறுக் குன்னே வைத்து
துறைக்கவே அணாங்கனி ட வெண்மலுக்கு
தோரான துரிசியது பலமென்று மொன்று
திருக்கவே நீனமென்று காரந்தானுந்
திரம் பெருவே வெங்காரம் மிவை ரெண்டு - தான்
அரைக்கவே வகையொன்று பலமதான் கேட்டு
அப்பனே கல்வமதில் பொடியாய்ப் பண்ணே.
181

பண்ணவே அய்ச்சட்டு அடுப்பில் வைத்து
பாலுக்கு நேர் உப்பதனை அதிலே கொட்டு
திண்ணவே அடுப்பெரிப்பீ புரட்டிக் கிட்டுநீ
கிருந்தமே யருணைகையாலே சொல்லக் கேளு
முன்னவே பொடித்தோரு துணையப்பா
முறை முறையாய்த் தூவிவிடு புகையடங்குமட்டும்
தென்னரோரு பொருளெல்லாமான ஜெனீபு
தீபரவாய்த் திரண்டதித்து அப்பால் வையே - 182 -

**சாரவுப்பு:**

அப்பாலே வைத்தோரு உப்பை மைந்தா
அரைக்கவே கல்வமதில் விட்டுக் கொண்டு
வைப்பான சாரமதைச் சொல்லக் கேளு
வெண்மையெனக் கோளமாங் கொண்டு வந்து
தப்பாதே அண்டத்தின் வெண்கருவை விட்டு
தானரைப்பா மூடு சாமம் மெழுகாய்ப் போகும்
உப்பான சாரமதுக் கங்கி பூட்டி
உத்தமனே உலையில் வைத்துப் புடத்தைப் போடே - 183 -

போடவே அங்கையுகவின் புடந்தான் போடு
பொங்காமல் வெண்மையாய் இருக்கும் போது
நாடவே நன்றுதனை யெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
நாட்டுவாய் வெகுதனக்கு ஜால்த் தொண்டு
தேடவே போகாது யாத்திரை
திறமை பெறச் சொல்லிவிட்டேன் சித்தரானவின்
கூடவே வெளியாமல் பாணை வார்த்து
குளவே தானரைத்துப் பூசிக்கொள்ளப்பா

- 184 -

அப்பியே பணியால் வைக்க செயனீர்க்கும்
அப்பனே பிங்காணி யெடுத்துக் கொண்டு
திப்பியே போகாது சரக் கெல்லாக் காண்
திடமுண்டே கட்டோடா யாகீத வீறில்
ஒப்பியே பாலவாண மொண்டதுங் காண்
ஒருங்கொடா யாதிதைய வாடைகீண்டால்
மப்பிலே சொன்னதொன்று யென்னைவேண்டா
மைந்தனே அருவையானி செய்வினைக் கேடு.
-185

வெயப்புச் சுண்ணம்:-

கேளடா வைபயப்பு பவளமா பத்துக்
திருபதா வேறுமொன்று அச்சட்டியிலிட்டு
தேடா கொடுத்தல் போல் சுண்ணமாகச்
செப்பினேன் தெரியா கோலம் வாங்கி
கோளடா வாட்டியத்து கொண்டு
கேட்டுவாய் புமொன்று யண்ணங் கேடு
நாளடா துருசோடு தினக் காரம்
நலமான வெங்காரம் பூரங்கட்டே.
-186

நவச்சாரம்:

கேட்டுவே நவச்சாரம் வகை யொன்றுக்கு
கேருவெண் பவளமொன்று பொடியாய்ச் செய்து
ஆட்டியே முன் சொன்ன போக்கக் கட்டி
அப்பனே வைப்புப் உருகும் போது
உருட்டவே கொஞ்சமாய் போட்டுக் கிண்டு
உத்தமனே உரிக் கொண்டு வாங்கிப் பாரு
உருட்டவே பாவையெல்லாஞ் செந்தூரமாம்
வெதிந்த மே கல்வத்திலிட்டுக் கேளே.
-187

வையைப் செலவினர்:

கோளப்பா நவச்சாரம் பச்சையாகக்
கெடியாய்ப் பவளமதை யெடுத்துக் கொண்டு
நாளப்பா வையைப்புச் சுண்ணத் தோடே
நன்றுக்குச் சேத்திரைப் பாய் யெருக்கம் பாலால்
தூளாக யருசாம மரைத்துக் கொண்டு
திப்பரவாய்ப் பிரைக்கினில் லோட்டுவேதான்
வெளுப்பான பனியில் வைக்கச் செயநீருக்கும்
மைந்தனே சிப்பிநீ யடைத்திடாவே -188-

அடைத்திடமே வெடுகனுட புகை பண்ணி
அந்தாவிந்த தியானித்துச் சொல்லக் கேடு
படைத்திடமே வலம்பத்தி அர்ச்சித்தேதான்
பாரீரோ பெரு சிப்பியை நீ யப்பால் வாங்கி
நடைத்திடமே போகரேநீ யென்றாயாற்பூசை
நாணித்தியம் வெளிடத்தில் கொண்டு பண்ணி
நடத்திடவே யவனைடய கிருபை தானும்
காதாக்கின் மாப்பை யெல்லாமல் தீக்கு
வாரனே. -189-

நீக்கவே முன்னுரைத்த செயனீர் தன்னை
நீயெடுத்து சரக்குகளைத் தோய்த்துப் போடு
ஆக்கவே கட்டுண்டு பாதூதிப் போகும்
அர்க்கா வெள்ளி யெண்ண சொல்வேன்
சேர்க்கவே நாடகத்தில் செயநீர் தன்னில்
நிமைப்பாயின் நாணைரந்து நிலியில் போடு
காக்கவே முன்னு லுங்கன சிண்பு
கானத்தி சிலவை யரைத்துக் கவசம் போடே
-190-

போடவே சுண்ணமது யென்ன சொல்வேன்
பொலிந்திமே லிங்கமடா தானாக்கத்தான்
ஆடவே தானாக்கிதின் சுண்ணாங் கல்லை
அப்பனே தானெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
தேடவே கெவுளியைத் தான் செயனிலே
திருக்கமாய்த் தான் தோய்த்து பூசியாப் போல்
காடவே தானாக்கிதின் சுண்ணாந் தானே
நலமாக கெவுளிக்கூடுப் புடத்தைப் போடே

-191-

படத்திலே கெவுளியுந்தான் கட்டப் போகும்
பொங்குமியே சுண்ணமதாயிருக்கும் பாரு
திடத்திலே சுண்ணமதை யெடுத்துக் கொண்டு
திரமையாய் லிங்கத்துக் கட்டி பூட்டு
ஊடத்திகலயான் வேரரைத்து அதின்மேல்க்கட்டு
ஒருப் போல அந்தசருவைப் புடத்தைப் போடு
நடத்திலே யானைப் போலே பாகையுண்டோ
தான்கட்டிப் போகுமடா லிங்கந்தானே

-192-

தானென்று லிங்கமது கட்டிப் போகும்
தனையெடுத்து கல்வமதில் இடுக்கிக் கொண்டு
ஊனென்று நாக்குடன் வைரமுங் கட்டு
உயர் சிநார்த்து தாளகமும் கெந்தி கட்டு
வானென்று தங்கமடா ரெக்குந் தானும்
மைந்தனே வகையொன்று பலங்காணாக
தேனென்று கட்டிய தொ லிங்கமென்று
சேரவே கல்வமதில் விட்டுக் கேளா

-193-

கேளடா அறுவகையான் னிருளாடவ
கெட்டியாய்த் தூட்டிப் போல் வட்டுப் பண்ணி
வாடா முன்னெவில் புடத்தைப் போடு
மார்க்கமாய்க் கட்டியது பிங்கல் பாரு
சூளடா மறுபடியுங் கூல் வைத்திட்டு
துடியான தாளகத்தை யதுக்குப் பாரு
கோளடா வாருலக் கூட்டிக் கொண்டு
கொடுமையாய்ப் பாசித்திருவாட்டுவார் நீரே.
-194-

நீரவே ரவிதனிலே காயப் போட்டு
நிறைமையாய்ப் பொடி பண்ணிக் குப்பிக்கேத்தி
வாரவே வாலுகையித் தாபிதனை வைத்து
மணவெட்டுத் தீயதனை வைய்த்து
ஆரவே பனிரெண்டு சாமந் தானும்
அப்பனே முன்போல எரித்து மீண்டு
சேரவே ஜோதிக் குப்பி வாங்கித்
தெவையை நீ பூசை பண்ணி யடைத்துப் பாரே.
-195-

பார்க்கவே செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்
பவழம் போல் ஜொலிக்குமடா தனத்திலே தான்
சேர்க்கவே பணவிடை தான் தேனில் கொள்ளு
யென்ன சொல்வேன் காயமது யாதும் போகும்
காக்கவே வாசியைத் தானடக்கிப் பாரு
கண்டு கொண்டு குதிரையது வேகமைந்த
சேர்க்கவே குதிரையைத் தான் பூட்டிக் கொண்டு
திசையனைத்துஞ் சென்று வருஞ் சிவபிரானே.
-196-

திறமான செந்தூரம் வெள்ளி நாளில்
சேர்ந்துவரு வெருகண்டை ஒன்று விதம்
உபமான மாத்திரவம் மைபடு மாகும்
ஒக்கோ கோ இதன் பெருமை உரைக்கலாமோ
திடமான ஆகாச கம்பமாமே
செயக்கூடா தவயோக மெல்லாந் தீங்கும்
பரமான பராபரத்தின் வாழ்த்து வாகும்
பார்த்திடவே விள்ளாதே யாருக்குந் தானே.
-197-

தீர்க்கமே சொல்லாதே செயலின் போக்கை
அரனைக்குச் சத்தியமாய்ச் சொன்னேனிந்த
சேர்க்கையாய்ச் சித்தரெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
திறமாக அருவனைக் கீர் தன்னையப்பா
பார்க்கவே யவரவர்கள் மறைத்துச் சொன்னார்
பாவம் வருமென்று சொல்லி முனி [illegible]
காக்கவே வேணுமென்று இறையாகிக்
கிட்டவனைச் சாவீர் வித்தைக் கருதிப்பாரே -
-198-

கருதியே சித்தரெல்லாங் கூட்டமாகிக்
கிட்டவணாம் சாத்திரங் கண்டு கோடி
உருதியாய் பொருமத்து செப்பச் சொல்லி
ஒதுக்கினார்கள் கருக்களெல்லாம் இவர்கோழைத்தனமல்
பருதிமக யப்பதின மறைத்துக் கெத்தட்
பமசொல்லி வைத்திலெல்லா [illegible]
அருகியாயிச் சொல்லி வைத்தார் பச்சையாக
அப்பனே அதை அறிந்து வாழும் பாரே -
-199-

வாதமென்ன கொங்கணர்க் கிருமே சொல்
யகத்தான பெரியோர்க்குத் தொண்டு பண்ணி
நாதமென்ற நாதத்தின் விபரந் தன்னை
நாதாக்கள் பதம் பணிந்து விபரங் கேளு
வேதமென்ற மந்திரத்தின் அறிவு தோணும்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் நெறியுங் காணும்
பாதமென்ற உபதேச மறிய வேணும்
பராபரத்தின் திறமையாலே பணிந்தி தில்லே
-200-

தில்லென்று யாதுரைத்த சாஸ்திரத்தை
தினவாக மனதில் வைத்துக் குருவென்றெண்ணி
சொல்லென்று தியானம் வைத்துப் பூசை செய்ய
சோதித்து உன் மனதில்ச் சொல்லும் பாரு
கல்லென்ற கருவுபுத சூதைப் போகுமப்
கருத்து வைத்து யென்னாலப் பார்த்த பேர்க்கு
கொல்லென்ற கீர்த்தி வரும் மெதங்கிப்போவான்
கொடியதொரு ~~சூத~~ மருந்தாலே யருந்து பாரே -
-201-

பூநாகச் செம்பு :-

யருந்துமே பூநாகச் சத்துக் கேளு
யென்ன சொல்வேன் செம்மண்ணின் பூநாகந்தான்
பருத்துமே பெரிதாக யிருக்கும் பாரு
பட்ட விடம் தீப்போலே சோதிகாணும்
திருத்துமே அஞ்சுபல மெடுத்துக் கொண்டு
நேருவன் பாலில் தின்னவே போட்டாயானால்
வெறுத்துமே மண்ணை யெல்லாங் கக்கிப் போடும்
வெறுபட்டவே பூநாகம் மிளிந்தவாங்கே.
-202-

வாங்கியே கோவை யிலைச் சாற்றி லூட்டி
மைந்தனே ரவிமுகத்தில் காயப் போட்டு
நீங்கியே இருப்பாக வுருக்கும் பாரு
நினைவாக காய வைத்து யெடுத்துக் கொண்டு
தாங்கியே கல்வமதி லிட்டு நியம்
சார்வான சூடனமதைப் பலங்கால் போட்டு
ஓங்கியே மணி செய்து புடத்தைப் போடு
உத்தமனே யெருவதுதான் நூறு காணே.
-203-

தானவே படமாளி யெடுத்து மண்பு
கிருப் பெண்ணு இடம் போகும் வெல்லையாகும்
தோணவே கெப்பமதை யெடுத்துக் கொண்டு
சொல்லு வேன் சரக்கு வகையன்னைக் கேளு
வேணவே வைரக்காரம் பலமதைதா னிட்டு
விருது பெயர் தானரைப் பாய் காடி ~~வைத்து~~ வார்த்து
ஊணவே வில்லையைப் பிடித்துக் கொண்டு
உத்தமனே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடே.
-204-

போடவே பற்பமதா யெடுத்துக் கொண்டு
புகல் சாழவே காரதனி தூய வைத்து
கூடவே நாவாண்ணீர் தெளிவுறுத்தி.
நாட்டுவாய் அந்தமது ஊக்கியாறு
ஒட்டவே வைத்து நீ கையாலே தேய்த்து
உத்தமனே ரசமதுதான் செம்பலத்தாக்கி
கூடவே ரசமெல்லா மொன்றாய்த் தேய்த்துக்
குழிரவே கெட்டியாய் உண்டை செய்யே.
-205-

செய்த உண்டை கையில் வைத்து காரங்கட்டி
திரிந்தால் உருகியப்பா செம்பு மாகும்
நொய்த செம்பை தானைத்து உத்துப் பாரு
கொப ரவி போலிருக்கு சுத்த வேகம்
தொய்த மெழு பூணக்க சித்தமப்பா
அருக்கமாய் சொல்லுகிறேன் வேதமார்க்கம்
செய்த மெழு குளிகைக்குக் குருத்தாயானால்
தாண்டிகவேகமுமாய்ப் பதியண்டாச்சே.
-206-

ஒன்றான செம்பினிடை தங்கம் கூட்டி
உத்தமனே கைதனிலே உருகும் போது
பண்டான நீகடா நீலந் தொன்று
பருங் கண்ணைத் தாநீடிக்கிற் திட்டமய்யா
குண்டான கில்வமதி துருக்கிச் சாய்க்க
கொட்டவே தானாக நொருங்கும் பாரு
மண்டான தாடுகளும் கெந்தி கூட்டி
மைந்தனே கில்வமதி அரைத்திடாயே
-207-

அரைக்கவே செவ்வல்லிப் பூச் சாறு விட்டு
அப்பனே நால்சாம மரைத்த பின்பு
உரைக்கவே ரவிதனிலே காயப் போட்டு
உத்தமனே பொடி பண்ணிக். குப்பிக் கேத்தி
நிரைக்கவே வாலுகையின் மேலே வைத்துத்
தீயெரிப்பாய் பனிரெண்டு சாமந் தானும்
மறைக்கவே யவையடா செந்தூரத்தை
மைந்தனே நாக்கினம் மாறப் போடே.
-208-

போடவே ஞானாதன் இட்டி வாங்கிப்
பூரணியைத் தியானித்துப் பூசை செய்து
ஆடவே வேணுமென்றல் சொல்லக் கேட்டு
அப்பனே இப்பமையைக் காணத்திடத்துப் பாரு
நாடவே செம்புருக்கும் பூப் போலாகும்
அமரான செந்தூரந் தின்று யுண்ணு
தேடவே அனுப்பானந் தேனி லுண்ணு
இவளவா உன்தேக மருண நடமே. -209-

அருணமென்ற செந்தூரம் வெள்ளிதாத்தில்
அண்ணு திடவே மாத்தென்ன பதினைட்டாகும்
தருணமென்ன யென்றிரானைப் பூசை பண்ணு
சகல கோடி சித்தி யெல்லாஞ் சினைத்தில் சொல்வான்
கருணைமென்ன பக்ஷிகன்ன பூத்திதாலே
காட்டுவானன் பகி ரண்ட மெல்லாம்
வருணமென்ன நாகனிட்ட கோசுத்தாலே
வந்துடா பிரபஞ்ச மாய்கை தானே. -210-

பூனாகச் செந்தூரம்:

தானென்ற பூநாகச் செந்தூரத்தைச்
சாத்துவேன் சித்தரிட சினையல் நின்று
கோனென்ற சித்தரெல்லாங் கூடிக் கொண்டு
கொளுப் போ சீர் பிரமனது யென்று கேட்டார்
தேனென்ற தேவ்ரணத்திலப் பொருகையாசன்
சின் மயத்தி லுத்திரவால் தெளிந்து சொன்னேன்
மானென்ற யென்குரு அப் புண்டா சொல்ல
வெகுனிக்கே சனத்துரா த்தனை யெடுத்த தானே. -211-

யந்திர கோவைச் செய்யு :- பக்கம் :- 71.

வசனித்தே அன்னாத்தி யென்னைக் கேளு
மைந்தனே யந்திரமாங் கோவைச் செய்யை
அசனித்த பொருளென்று யெண்ணாதே
ஆத்தாளே யப்பனுமே அனந்த நாதம்
துசனித்த பின்னதுக்குள் சொலித்த பூரு
துப்பாவாய் நவ போலே காந்தியாகி
பசனித்த பூமியிலே மெய்த உண்டு
போற்றி கொண்டு வந்து சொல்லக் கேளே.

-212-

கேளடா பலமதுதா னிவைதக்க ச.
இதனை பெயுக் கல்வமதி லிட்டுக் கொண்டு
நாளடா தூசியது பலந்தானிறு
நலமான வெங்காரம் பலந்தான் மூன்று
வாளடா வெடியுப்புப் பலந்தான் ரெண்டு
மைந்தனே வீரமது பலமு மொன்று
சூளடா குடோரியது பலந்தானொன்று
சொல்லுவே னிவையெல்லாங் கல்வத்திட்டே.

-213-

யாட்டுமே பூநீகம் பலந்தானொன்று
இவை யெல்லாஞ் சேர்த்தரைக்க வகையைக் கேளு
கட்டுமே ஆவரைச் சிறுநீர்ச் சாமங்
கருங்கோழி ரத்தமது மூன்று சாமம்
ஆட்டுமே அருகின்ற பாலாகச் சாமம்
உத்தமனே முச்சாம மரைத்துக் கொண்டு
வெட்டுமே வெள்ளாட்டு ரத்தந் தோய்த்து
விருது பதந் தாணரைப் பாய் சாமங்களே.

-214-

நாலான அருதிண்ணீப் பாணைச் சாறு
நால்ச் சாமமந்தானை ரைத்துச் சொல்லக் கேளு
பாலான சாறுவகை வருகும் போது
பத்தி ஏவே காய்ச்சி மண்பு மேருச் சாறுவாறு
சேனான யெலியாலம் பாலு வாட்டு
காராகக் கிரான் வரை முக்கி சாமந் திர்க்கமாக
காச்சிது போல வல்ல பண்ணிக்
கனத்த தொரு கிகை தனிலே யமைத்திடாயே. - 215 -

அமைத்திடவே சாஉவயால் வைத்து உரது
அப்பனே துழுகியட்டுச் சொல்லக் கேளு
சமைத்திடயனும் மெண்சாயர் பூசை பண்ணி
தாண்டுவாய் அக்கினியங் குருதி நெண்டு
செமத்தியே கிறினை நன்றுய்ச் செப்பியது
திரளவே மணியனியா யாரங்கும் பாடு
கமத்திடய மேனோடு கொண்டு மீடு
கட்டாக அங்க கிரமுதிடாயே. - 216 -

உறுதியே மணிக்குரல் வாடம் பெருக்கிக்கொண்டு
உத்தமனே கமசெப்வாடுரு காலநது
அதியே சத்தெல்லா மொன்றுய்ச் சேத்து
அப்பனே காரபிட்டு உருக்கிப் பாரு
கிரியாய்ச் செம்மையாகி சொல்வேன்
கிழமென்ன அரியன் போலக் காந்தியாகும்
பாதியாய் மதிதிரிந்து யீசன் செம்மை
பார்ப்பதற்கு கண்ணுண்டோ பாருங்களோக்கே. - 217 -

செம்பு

பார்த்தனிலே யச் செம்பைக் கண்டபோதே
பரனுனது வசமாவார் பாரு பாரு
கார்காலந் தனில்த் தழைத்த வனமும் போலவே
கனவுடைய யெத்தொழுதுங் கணைப் கொள்ளாது
சீர்த்தனிலே யச்செம்பை வெள்ளி நாள்ல்
சேருநீ யென்றிடவே பாத்தென்ன சொல்வேன்
சேர்த்தனிலே மாத்தென்ன யருவைத்த தஞ்சான்
கிழமை யைத்த கிழமை யெத்த யன்னைங் கேளே -

- 218 -

கேளடா யச்செம்பை பதவானைக்கிக்
கீர்த்தி பெருக்கொடுத்து வரு மென்ன - சொல்வேன்
வாளடா சோடசமாங் கலை வண்டாகீச
னைந்ததனை கொடுமை யென்றால் கோடி வேகம்
சீதளடா அண்டமதி லோரும் போது
சோதியடா ரவி கோடா காந்தியாகும்
தாளடா யச்செம்பை வைத்துக்கொண்டு
தான் வணைகன் சொல்துவே வென்னைங் கேளே

- 219 -

இன்னமும் நான் சொல்லுகிறேன் செம்பின் யோக்கை
இனக் காகச் சொல்லி வைத்தார் இத்ரெல்லாம்
முன்னமே ஞானச் சொன்னகொரு தொழிலக்கே - கைடேதல்லா
முப்புவின் குருவைத்துக்கு இவ்வாதிப்பா
கன்னமுன்ன சிரக்குகளைக் கட்டிக் கொள்ளுங்
கண்டு உடன் பாவனைக் கொழுப் போகும்
வண்ணமுன்ன அஷ்ட சித்தம் வசியமுண்டாம்
மைந்தனே யதன் பெருமை வகுத்தரேனே -

- 220 -

உண்டுதே வயாச்செம்பைக் குகையாலிட்டு
மைந்தனே யிருக்கையாலே பலமொன்றுக்கு
அன்றுமுன்ன தங்கமடா பலத்தோ டொன்று
அப்பனே ஜெகமது கொடுத்தையானால்
பண்டதொரு முன்னாளு முருக்கிக் கொண்டு
பாங்கு பெறக் கில்வழியில் தட்டும்போது
கொண்டதொரு தங்கமது நொறுங்கும் பாரு
கூறுவே னின் பெருமை கூறுவேனே -221-

கூறவே சேர்க்கும் வகை யன்னங் கேளு
கொடியதொரு ~~[illegible]~~ தாளகமும் தீயங் கெந்தி
ஆறவே கெவுரியோடு அப்பா ரசகந்தம்
அப்பனே வைப்படனே குதநங் கூட்டி
தீரவே குளமல்லிச் சாற்றினாலே
தெளிவே நால்ச் சாம மரைத்த பின்பு
மாறவே மாந்தளிரின் சாற்றினாலே
வகைபெறவே அரைத்து வரசாமம் நாலே -222-

நாலான சாமமடா அரைத்த பின்பு
நயவரைத்துக் காய்ந்த பின்பு கல்வக் கேளு
சேலான தொன்றுமில்லை செம்பருத்தடம் புச்-
-சால்
திக்கமாய் நால்சாம மரைத்த பின்பு
மேலான ரவிதனிலே காயப் போடு
மென்மையாய்ப் பொடி பண்ணி மெருக்கேத்தி
சீலான சீலைக்கு கொப்பமாச்சு
சொல்லுவே னின் பெருமை சொல்லுவேனே -223-

சொல்லுவேன் வாலைகையின் மேலே வைத்துப்
துப்புரவாய் முன்போலே பாகக் செய்து
வெல்லவே மந்திரம் உபதேசங் கேளு
வேதாந்த தீபமடா நாலு சாமம்
சொல்லவே கிமனமென்ற தீபந் தானுந்
திரணமை பெரு ஞால் சாமம் தீர்ந்த பின்பு
அல்லவே சொல்லுகிறேன் முன்றானைந்தான்
அப்பனே நால்ச் சாமம் கோரமாமே.
-224-

அகோரமென்று அக்கினிதானுஞ் சாமம்
அப்பனே யெரித்த பின்பு சொல்லக் கேளு
உகாரமென்று சொல்லித்துக்குச் சொல்லப் போமோ
மைந்தனே முக்கால மாறப் போடு
சிகாரமென்று யென் தாயார் வாமி பாதக்
சிறக்கவே பூசைபண்ணித் தீர்த்தைக் கேளு
மகாரமென்று பட்டணத்திற் குடியிருந்த
நாதாந்த சித்திக்கி வாமம் வையே.
-225-

வாமம் வைத்துப் பூசை பண்ணிச் சொல்லக் கேளு
மார்க்கமாய் வயிரவன்றன் பூசை செய்து
சேமம் வைத்து யென்குருவைப் பூசை செய்து
உத்தமனே யேனையே னணித்துக் கொண்டு
சாமம் வைத்த பேய் போனே யமந்திரமுந்
கவனம் வைத்தால் வயிரவனுக் கடிமெய்வார்
சோமன் வைத்த குருநாதன் பூசை பண்ணி
சொல்லுவேன் குப்பிணையணியப் பால்வகைக் கே
-226-

உரைஞ்சியே இப்பமையை நீ யுடைத்துப் பாரு
மைந்தனே செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
நசுங்கியே நீயெடுத்து சிமிழில் வைத்துத்
தாய்பதத்தைப் பூசைபண்ணிக் குளிகையுண்ணு
தாங்கியே திரியாதே காயசித்தி
சொல்லுவேன் மண்டலத்திற் சித்தியாகும்
ஓங்கியே நரைகளெல்லாம் உதிர்ந்து போகும்
ஓகோகோ சோதி மயமாகும் பாரே.
- ௨௨௭ -

சேர்த்தயென்ற செந்தூரம் வெள்ளி தன்னிற்
சொல்லுவே னாயிரத்துக் கொன்றுபோடு
ஆதியென்ற மாத்தென்ன யுரு பதாகும்
அப்பனே பச்சை விழும் கண்ணே கேசம்
வாதிகளே செந்தூரம் செய்வீர்களில்
மகத்தான நவலோக மெல்லாந் தங்கம்
ஜோதியாய்ச் சொல்லி வைத்தேன் செந்தூரத்தை
சிவந்த கொடு ~~[illegible]~~
சித்தரெல்லாம் மொழிந்தார் பாரே
- ௨௨௮ -

ஒழுத்தாரோ சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
ஓகோகோ யந்திரமாங் கேசச் செம்பை
அந்தாரோ சித்தர்களெல்லாம் வழி விடாமல்
அப்பனே வெட்டிப் புதைத்தார் பாரு
கனித்தார்க ளொருவருக்குந் தோணாமல் தான்
கிடை கூடமாகச் சொல்லி வைத்தார்
ஜனித்தார்க ளொருத்தருக்காய் கருக்களெல்லாஞ்
சூழ்ச்சமாய் வைத்தா ரொருவருக்குந் தோணாதென்றே
- ௨௨௯ -

தோணாது யென்று சொல்லி விட்டிடாதே
சொல்பெரிய ஞானக்கண்ணாட்ட மெல்லாம்
காணாது காணுமடா உத்துப் பார்த்தால்
கருவதனைக் குருச்சொல்லக் கேண வேணும்
தோணாது யென்னுடைய நூலைப் பார்த்தால்
குருவேண்டாங் கருமறைப்ப தொன்றுமில்லை
பேணாது பிரபஞ்சந் தன்னையப்பா
பேரின்ப முத்தியிலே சேர்க்கும் பாரே -
-130-

அத்திவணை செய்நீர்:

சேர்க்கவே சொல்லுகிறேன் அன்னைக் கேளு
திரமாகச் அத்திவணை செயநீர் தன்னை
பார்க்கவே வெகுயப்பா ஞானங் காச்சல்
பனமது தானிரட்டு யெடுத்துக் கொண்டு
ஆர்க்கவே அயச்சட்டி தன்னில் இட்டு
அப்பனே திருஉலையால் வைத்து ஊது
காய்க்கவே கவசி கொண்டு உருகும் போது
கதிரவன்தின் அணைங் கிணை போலம் வாங்கே
-131-

வாங்கியே உவர் மண்ணைத் திருநீர் தன்னில்
மைந்தனே கலக்கியதைத் தெளிவை வாங்கி
தூங்கியே திரியாதே போல ஓட்டடைத்
துட்டுப் போலத் தானடுக்கி யதிலே போட்டு
திரும்பியே கமனைக ரெண்டுங் கொதித்துதானுன்
நேர்ப்பான பதமொன்று அப்பால் வாங்கி
தேங்கியே திரியாதே போல ஓட்டடைத்
திரமாகத் தான் குழியிலே உலரப் போடே.
-132-

போடவே ரவிதனிலே காய்ந்த பின்பு
புகலுவேன் மாவாக்கி யெடுத்துக் கொண்டு
தேடவே வேண்டாம் காண் பலந்தான் மூன்று
திரிகடுகப் பாரமுடன் அன்ன பேதி
நாடவே வகையாய்ப்பு இந்துப் போடு
நலமான கற்பூரக் காரம் சேர
ஆடவே வகையொன்று பலமொன்றாக
அப்பனே சிறுமென்று காரம் ரெண்டே
-233-

வீரத் தைலம்:-

ரெண்டான வகையெல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணி
நேர்ப்பான கல்வமதில் சேர்த்துக் கொண்டு
திண்டான வெடியாய்ப்பு உருக்கும் போது
திராக்கடா பொடியதனைச் சுண்ணமாக
குண்டான திரவையெல்லாம் கொண்ட பின்பு
கூறுவேன் வடித்துமணிக் கல்வத்திட்டு
பண்டான வீரமது பலங்காணங்கு
பருவமாய் கூட்டியாட்டு ஆட்டடாமே.
-134-

ஆட்டுவாய் யெலுமிச்சம் பழச் சாற்றில்
அப்பனே யாரு சாமம் அரைத்த பின்பு
கூட்டுவாய் மாதுளையின் பழச்சாறு தானும்
கொடியமணிப்பா யாருக்குமெழுச் சாமம் ஆறு
நீட்டுவாய் மயனம் போலான பின்பு
நேரப்பனையில் வை கட்டி உலரப் போட்டு
சுட்டுவாய் ரவிதனிலே காயவைத்த பின்பு
தூப்பாவாய் புண்ணிலப் பட்டவுடனே
-235-

படத்தையணிப் போடுகிற விவரங் கேளு
பூணிற்றை யகலி விரல்களைமே போட்டு
தடத்தை யணிச் சொல்லுகிறேன் மெக்காலநீங்கள்
தாண்டுவாய் வில்வைப் புகன்ற மேலே
படைத்த தெரு புகன்றை மேலே கொட்டி
பாங்காகவே யருத்தி ஒரு போழ
நடைத்து நீ போகாதே வெகுத்தானக்கில்த்
தாணிவாய் வைப்பமேயாகும் பாரே.
-136-

இதுவே படமாகி யெடுத்துக் கொண்டு
அப்பனே ஆமமது பஞ்சதானக்கு
போதுமே திருகளிப் பாவை பார்த்துப்
பொங்காமல் தானைரத்த பீங்கானப் பி
யேதுமே பணியல் வைக்கச் செயநீரும்
யென்ன சொல்வேன் வாதிபோ லிரங்கும் யது
தாகமே செயநீரைப் பீங்கானு னீணத்
தணைத்து செயநீரை வைத்திடாயே.
-237-

வைத்துமே பூசை செய்து அப்பால் கேளு
வாகான சிரக்கு குகைத் தோழுத்துப் போட
நைத்துமே சாதியதில் யென்ன சொல்வேன்
ஒங்ககக்கி சித்தி யமாகும் பாரு
அய்புதமாய்ச் செம்பகளைக் காசிக்கி தேய்க்க
அப்பனே களிம்பத்துச் சுத்தியாகும்
செய்துமே சரக்குகளை கட்டுங் கட்டும்
திட்கமாய் சேர்ந்த நிலங் கொடுக்கும் பாரே.
-238-

**தியானம் :-**

பாரேந்தி தியானமொன்று சொல்லக் கேளு
பண்பரையாள் தியானமது சியானமாகும்
சேரேந்தி ஒருமுன் பூரங்காரந்
திரமான திரைமுன் கெவரிசாரம்
தேரேந்தி விளக்கமுடன் வெயயுங் கெந்தி
திறமான தாபுக்கமும் ணீகங் கிதம்
வேரேந்தி யெண்ணீத வகையொன்றுக்கு
மீருதே பலமொன்று வீதங் சேரே.
-239-

ஒதுமென்ன வகையெல்லாங் கில்வந்திடு
வெண்மையென்ற கோளியட முட்டைவாங்கி
நிதமென்ற அண்டமது அண்பத் தொன்று
நேர்மை பெற மக்களென்ற கருவைவிடும்
நாதமென்ன மக்களென்றக் கருவிஞலே
நயம்படவே சிமம் காலனைத்த பின்பு
சூதமென்ன நெல்சுப் போல வல்லாதப்புத்
துப்பறவாய்க் கிலசுமதில் வைத்திடாயே
-240-

அடைத்துமே வகுத்துவே ரகு அத்தி வைத்துப்
பாலமுது வடை பருப்பப் பரமாணங்கள்
உடைத்துமே தேங்காயம் ரசவர்க்கங்கள்
உத்தமமாய் பக்ஷ்ப்பங்கள் நிறையச் சாத்தி
மடைத்திரமாய் மடையத்தின் மோயத்திரியாதே
தியானஞ் செய்து வந்திருங்கள் தயிலமனை-
- யன்னை கேளு -
-241-

கேளடா தைலமதை யிங்காதுன்னோ
கெட்டியாய்த் தானிருக்கும் யென்னசொல்வேன்
கேளடா வாருது அப்பால் வாஸுகி
கொடியதொரு விஷமது பலமும் போட்டு
நாட்டடா கொடு ஈஸியால் வைத்து நியடம்
நாட்டுநின்று கிடந்து மண்ணையுந்துக் கொண்டு
சூளடா வயிரவனைத் தியானைச் செய்து
சொல்லுவேன் மந்திரனே தடவிப் போடே
-242-

போடவே மார்த்தென்ன பத்திரையாகும்
போக்கோடே யாரும்புழுதில் பருக்கும் பாரு
தேடவே பணைடைதான் பனைவெல்லத்தில்
தின்றாடக் காயசித்தி யென்னசொல்வேன்
நாடவே மண்டலத்தில் நரையும் மாறும்
காதாக்கள் மலைதொருடம் வைத்தார் பாரு
ஓடவே செவணைதில் சென்றியானால்
உதிரி வருந் தைலமதைக் காணலாமே.
-243-

காணலாம் சித்தருட மருப்பை யெல்லாம்
சிவசான செவணமாம் குளிகையாலே
தோணவே மக்கத்துடத்தில் சொல்லும்போது
தொண்டு பண்ணி யவைரக் காக்கவேணும்
ஊணலாம் உன்மனதை அந்திடத்தில்
உறுதி வைத்து தவசுகனி நின்றாலேனல்
பணலாக் சித்தர் வந்து தொத்துமாகி
போக்கோடே புதகமதை யீவார் பாரே
-244-

நீ.யவே வாங்கி வந்து காயசித்தி பண்ண
இருமான போக்கினுக்குச் சொல்லுவார்கள்
தோயவே இந்த ராசிச் சொல்ல வேணும்
தொண்டு பண்ணி நின்றவரில் வாங்க வேணும்
மாயவே வேண்டாம் நீயென்று சொல்லி
மைந்தனே அருந்தாரில் வாறு சொன்னேன்
சாயவே சீயாலமென்று பிரர்கல் பேரு
தப்பாது உத மென்றுஞ் சாற்றினனே.
-245-

சாத்தவே தயிலமது எடுத்துக் கொண்டு
தப்பாமல் லிங்கமதுக் காய்ச்சி புட்டு
ஆத்தவே கிளியோட்டல் வாட்டு வாட்டு
அப்பனே மெழுகாகிக் கட்டிப் போகும்
மாத்தவே வெள்ளி செம்பு வியர்த்தாயாணில்
மாத்தென்ன பத்தரையும் மேருங்காணும்
தோத்தவே அக்குகனில் திரட்டல் போடு
ஆறுண்டமது மெழுகாகிக் கட்டுந்தானே-
-246-

**தானகத் தைலம்:**
காட்டவே சொல்லுகிறேன் நன்னாய்க் கேளு
கருவான தானகத்தின் தயிலந் தன்னை
இட்டமவே தானகத்தான் பலமும் பத்து
குழவே அரைத்து செய்து சொல்லக் கேளு
யோட்டவே பன்னிய கொவ்வை வாங்கி
உருகி பெலத் தண்ணீரைப் பாயின்னைக் கேளு
தீட்டவே செவரியுடன் வீரம் பூரம்
அப்பனே வையப்பட்டனார்சி முன்னே
-247-

ஒன்றன பலமொன்று பகையொன்றுக்கு
ஒக்கவே கல்வமதில் கூடப் போட்டு
பன்றன கெனைப்பதினூட்டிக் கொண்டு
பருவமாய்ச் சிமமது ஞாது தானும்
வென்றன வில்லையது இருசாய்த் தட்டி
உருகமாக ரவிதனிலே காய வைத்து
குன்றன கெசமதில் உவில்லை வைத்துக்
கூறுவேன் இனிமேலே புனிப் போடே
-248-

போட்டுமே கெசவாய் சிலமண் செய்
பகல்பொழுதே தார்தனிலே தமர்த்தான்போட்டு
ஆட்டுமே அங்கநமர் சிவக்கடாக
உத்தமனே தாண்டுச் சிராகை வைத்து
நாட்டுமே குளிகைதனை யருசாமேடும்
நிணவாகத் தான் கெல்லிச் சேருக்செய்து
மூடுமே மதினொன மிங்கான் வைத்து
மூன் குளியான் வாய்தனிலே கெசம் வையே
-249-

வைய்யப்பா மிங் காணும் வாயால் நின்று
வாட்டமாய் மண்ணதில் மூடபோலே
மெய்யப்பா சொல்லி வைத்தே னின்னுங் கேளு
வெண்மையாம் தாகசினைக் கட்டைபோலே
பொய்யப்பா சொல்ல இல்லங்க நோய்ப்போல
- செய்து
நட்டாத மறுதினைக்கு மிங்கான் சிவக்கும்
செய்யப்பா சீலமண்ணும் வலுவாய்ச் செய்து
தீர்க்கமாய்த் தூருமேட்டு மட்டமாகி
-250-

உரமான மணைப் பலகையின் மேலேகேள
உன்னுடைய பொருந்தி வாய் வராய மேட்டைவைத்து
திடமாக அதைச் சுத்திக் கவுன்த்திரப் போலே
தான் செய்து உலையுறப் கிரியைக் கொண்டு
உரமாக்கி கிமேலே வைரட்டமாட்டு
உத்தமனே தியாட்டுத் தியானஞ் செய்யே
-251-

செய்யவே வயிரவன் தன் தியானந்தோடும்
திர்க்கமாய்ச் சக்தியை நீ பூசைசெய்வாய்
வெய்யவே பாவர்க்குடை தியானத்தாலே
வெருண்டெழுந்து தயவமது யாருக்கும் பாரு
நெய்யவே சிரக் கெல்லாங் கரைந்து போங்கி
தானத்தின் வழியாகித் தயவம் நிற்கும்
பொய்யென்று பூசை நீ மறந்தாயானால்
போக்கோடே தயவமது யாருக்கானெண்ணே
-252-

யென்னவே தெய்வமது யாருக்கமட்டும்
யென்தாயார் பூசைசெய்வனி மாக்கிரமலக்
கின்னவே ~~யாக்கிணை~~ யாரவனை மனதில் வைத்து
கிண்ணுக்கு மத்தியிலே கத்தை பண்ணிப்
பண்ணவே தியானத்தால் தயவந் தானும்
பார்க்கவே உள்ளங் காணில்லை நோக்கி நிற்கும்
சின்னவே தயவமது அப்பால் வாங்கி
தான்றுவோட் டெரமது பலாந்தா னென்றே
-253-

ஒன்றான வீரமதை யெடுத்து விட்டு
உத்தமனை ரவிதன்னிலே யேறால் வைத்து
குன்றான பீங்கானில்ப் பதனம் பண்ணிக்
கொட்டுவாய் ரேக்கதனை பலமதொன்று
சென்றான சொர்ணமென்று ரேக்கையுந்தான்
தீர்க்கமாய்த் தேய்த்து விடக் கலந்துபோகும்
பன்றான தயாளமடா வென்ன சொல்வேன்
பராபரையாளுகந்த மென்றும் பெருமாச்சே.

-254-

பேற்றான தயாளமதைச் சித்த ரெல்லாம்
பேசியே சாஸ்திரத்தி லொளித்தாரப்பா
காரான தயவாய்ச் சட்டைநாதர்
காப்புணர்ச் சீவன்ன உபாதி யொடுக்கத்தாலே
நேரான பசண்டருடை கிருபையாலே
நேர்த்தியாய் அதைத் தெரிந்து அன்றாற்சொன்னேன்.
ஆறான தயாளத்தின் பெருமை தன்னை
வசனித்த தெளிவின்ன முந்தான் வகையைக் கேளே

-255-

கேளடா தயாளமதை மண்டலந்தான்
கிருபை பெற்றுக் கொண்டிடவே காயசித்தி
கேளடா வாருது நரையும் போகும்
கொடியதொரு வினைகளெல்லாம் வாங்கும் பாரு
பாளடா போகாமல் நரம்பை யெல்லாம்
பம்பரம் போலே முறுக்கி யிறுக்கிக் கொள்ளும்
ஓடடா நமனுக்கு நமனாய் நின்று
வாழ்ந்திடுவாய் காப்பாந்தி கலந்தானே.

-256-

தானென்ற தயாலமதை வெள்ளிச் செம்பில்
தடவியே பதம்போடு புடத்திலே தான்
வானென்ற மாத்தென்ன பத்து மாற்றும்
மைந்தனே யரும்பு முதல் பழுக்கும் பாரு
ஊனென்ற சுழுக்குகளு மெழுகாய்ப் போகும்
கூறுவேன் கட்டான முறிதியாகும்
ஊனென்ற தயாலங்கள் செய்யும் போது
ஒருங்காக யம்முறையைச் செய்து கொள்ளே.
- 257.

கொள்ளவே வாதமுறை கெற்பமல்லாம்
கூறினேனிச் சூத்திரத்தில் அன்பதுக்குள்
அன்னமே முட்டுவான் மார்க்கக் சொன்னேன்
அனேகமாங் குறக்கு வெளி பரிசமுஞ் சொன்னேன்
மெள்ளவே பூவெடுக்கும் வைரஞ் சொன்னேன்
வேதாந்த மனோமணியாள் பூசை சொன்னேன்
மைத்துனரே யானுங் கேளு
கருவான சரக்கு வைப்பைக் காட்டுறேனே.
- 258.

<u>நருசி வைப்பு:-</u>

காட்டுவேன் வெத்திலாதி யென்ற
கருவான நருசியுடன் வைப்புக் கேளு
கூட்டுவேன் நிறைமது பலந் தானொன்று
துப்பாவாடம் வெடியுப்பு பலந்தானொன்று
கூட்டுவேன் கல்லுப்புச் சேர்த்தானொட்டு
அரைவே பொடிபண்ணி சொல்லக் கேளு
பூட்டுவேன் செம்பான பாண்டந்தன்னில்
பொருமத்திட்டுப் பதச்சாறு தயாரும் வாரே.
- 259.

பார்த்துமே பனைச்சாறு படிதான் ரெண்டு
ஐமைந்தனே கருநெல்லித் தயிர் தானென்று
பார்த்துமே கலக்கிவிட்டுச் சிவமண் செய்து
பக்குவமாய் வரையோலை குழிதான் வெட்டி
கோர்த்துமே எட்டிகத்தின் லத்தி குதிரைலத்தி
கவியவே தான்மூட மண்ணாங்கட்டி
தானதுமே மூயட்டு ஆறு திங்கள்
சொச்சமாக் கடந்தபின்பு சொல்லக் கேளே
-260-

சொல்லுவேன் திரிசையென்ற பெருமரச்சு
சொல்பெரிய முவஞ்சரன்றும் பெருமாச்சு
செல்லுவேன் வாதவித்தை தனக்கே ஆதி
வேதாந்த சாரமென்று மிதக்கல் பெரு
கொல்லுவேன் அதத்தை யென்று ஒன்னர்
குடோரமுன்ன வாதவனை கோவி கோவி
சொல்லுவேன் சரக்குகளைத் தனத்துக்காமல்
திரிடங்கக் கட்டுகிற குணமாமே
-261-

வீர வைப்பு:-

குருவான வீரத்தின் வைப்புக் கேளு
கூறுவேன் வைமையப்ப செருமக்கா
உருவான சீமைத்து சோதனாறு
உத்தமனே யதில்ப் பாதிப் பொர்த்துப் போடு
கருவான யாவையெல்லாம் கல்வத்திட்டுக்
கருகவரை மேனியென்ற சாத்தினிலே
திருவான ரவிதனிலே காயப் போடு
சீர்மை பெருமவே பொடியாக்கிப் பாரேன் கேளு
-262-

ஏத்தியே வாசுகையாள் மேலே வைத்து
யென்னசொல்வேன் சக்கரமாம் பாலுதன்னில்
போத்தியே பாண்டத்தில் கிவஞ்சித்து நியம்
புகன்முறவே திருமண் வருவாய்ச் செய்து
ஆத்தியே மண்ணிலே குழாய்ப் போலப்பண்ணி
அப்பனே பாலவட மூக்கில் சேர்த்து
வாத்தியே யென்றனையப் பூசை பண்ணி
மைந்தனே யணலயாட்டுக் கிசிர்வாங்கே-

-263-

வாங்கையாலே அத்தவன்று வருகும் பாரு
மார்க்கமாய் வீசி வரு அப்பால் நியம்
கொங்கையாலே அதிகமாய்ச் சிவந்த நிறம்
கடகடவென்றே யாரங்கிட் டிங்காதன்னை
தாங்கையாலே யாவையெல்லாம் கிடத்தில் வாங்கி
சார்வாக வைத்தபின்பு சொல்லக் கேளு
தீங்கையாலே கண்டதொரு சுவனம் போல
சொற்பனமாய் யென்னிதே யின்னங் கேளே

-264-

சூதம்

கேளடா சூதமது சேர் தாஜாறு
கெடமையுவே பெட்டியில்விட்டு திராவகத்தைவிட்டு
சூதடா நெருப்பில் வைத்து வரும்போது
துப்புவாய் மாப்போலே யாகும் பாரு
கேளடா வறுத்து தினமூன்று
கொடியதொரு வெடியப்பு பலமூன்று
வேளடா யெரித்திவன் புனிர் சுடும்
வெண்மை யென்று கல்லுப்பு பலமொன்றே

-265-

சூதகம் :-

ரெண்டான உப்பதனை வறுத்துப் போடு
நேருரண சாரமது பலந்தானென்று
திண்டான திரிசத்துவம் பலந்தானைட்டு
தான் வறுத்துப் போட்டு விடு யண்ணைக் கேளு
தெண்டான அன்னமென்ற பேதி தானுங்
சேர்க்கவே சொல்லுகிறேன் பலமிரெண்டு
குண்டான யிவையெல்லாங் அரைத்தானில்
கொட்டியே தான் கலக்கிக் குப்பிக்கேத்தே.
-266-

- செந்தூரம் :-

ஏத்தியே வாலுகையாண் மேலே வைத்து
யெண்ணை சொல்வேன் கமலம் போலத் தீயைப் போடு
போதத்தியே செந்தூரம் வைரம்போல
போக்கோடே மலைவலை விலகுமிட்டாய்
சாத்தியே முச்சிமந் தீயைப் போடு
அப்பனே அருள் பெத்தி முருகாங்கூட்டு
தாத்தியே ஷிணஷின் பன்னிரெண்டு சாமந்
துடப்பாவாய்த் தீ முட்டயப்பான் வாங்கே.
-267-

வாங்குவது இனி யென்னை நயாமல் வாட்டு
வாகு பெற அருள்ளை வாட்டு யாக்கினியம்
தாங்குவது போலேநீ குப்பி தன்னை
நானுடைத்துப் பார்த்திடவே யெண்ணை சொல்வேன்
பாங்குபெற தேங்காய் போலிருக்கும் பாரு
பதுவைமயித் தானுகிரதுப் மலர்ந்தானைட்டு
யெங்குவது போலேநீ யெண்ணிடாதே
யாதுமாகச் சேர்க்க வகையானிச் சொல்வேனே.
-268-

இனியதொரு அரக்கு வகை சொல்லக் கேளு
இயல்பாக கல்லுப்பு பலந்தா னாறு
இனியதொரு பூனீறு பலந்தான் ரெண்டு
கண்டமெழுகும் திரிசிதது தான் பலந்தா னாறு
வனிய மெழுகும் நிமைது சொல்லக் கேளு
மைந்தனே பலமதுதான் ஒன்னரையுமாகும்
புனிய மெழுகும் தோயக்குஞ் சாரந் தானும்
போக்கோடே பலமரைதான் புகனாய்க் கூட்டே
-269-

பூட்டவே வெடியுப்பு பலந்தான் கேளு
குறையாமல் ஒன்னரையே பலமே தூக்கி
ஆட்டவே யாவையெல்லாம் கல்வத்திட்டு
அப்பனே துருசு அப்பு வருத்துப் போட்டு
காட்டவே ஒன்றுமில்லாத் திறுவ.கத்திலே
கொக்கவே அரையாகே மத்திப்பால்
ஊட்டவே சிறுதகனில் வருத்துக் கொண்டு
உத்தமனே குப்பிதனிலடைத் திடாயே -
-270-

அடைத்துமே அரைவாசி மட்டு போட்டு
அப்பனே உள்ளுகையால் ஒன்றுமேல் வைத்து
படைத்துமே முச்சிமைந் திரையப் போட்டு
பணிவமாய் மூக்கிலை மாமப் போட்டு
ஒடைத்துமே காதுதான் திரையிட்டு
வைரமுடன் பனிரெண்டு சாமமாகும்
உடைத்துமே அஞ்சாநில்க. குப்பிக் தன்னை
உசுதுஞ் பாத்திடவே வீரந் தன்னை.
-271-

தானென்ற வீரமதை யென்ன சொல்வேன்
சிதம் சிவனாற் றைத்திக் கண் தானேயாகும்
கோனென்ற வீரமிட்டால் உரதம் பேசச்ச
கொடியதொரு அண்டைம்மில் யாதிலே கேளு
தானென்ற பரவிவைப்பத் தீர்க்கமின்று
தீருப்பவதை மடக்கி வைத்தால் திறமதாகும்
ஊனென்ற வீரத்தின் போக்கைச் சொன்னேன்
உத்தமனே இயத்தொழிக்கு மிதுதானே.
-272-

ரச கலங் பூர வைப்பு:-

ஆகுமே மத்தமத்த வீர மெல்லாம்
அப்பனே வயத்தியத்துக் காகும் பாரு
போகுமே இந்த முறை வீரந் தானும்
போக்கோடே இயத்தொழிலும் செய்யலாகும்
வேகுமே வீரஞ் சுண்ணமானால்
வைகு அத்துக்கு வாத முறை கைக்குள்ளாகும்
சாகுமே ரசக் கெல்லாம் அண்ணமாகிற்
தனித்து நின்ற பூரத்தின் வைப்பைக் கேளே
-273-

கேளடா சூடனது பலந்தா னொன்று
கெடியயாய்ப் பூன்று பலமொன்று
நாளடா வைரயப்பு கிடுக்கி ரெண்டு
நாட்டுவாய் கெந்தகப் பங்கு கிடுக்கியொன்று
சூளடா சிரமது கனைக்கியொன்று
துப்பாரவாய் வெரம் சாரம் கிடுக்கியொன்று
கேடகடா வாதிமல்க் கில்வர் தன்னிலக்
கொட்டியே தானரைக்கக் கூறுவேனே.
-274-

கூறவே கல்லுப்பை வறுத்துப் போட்டு
கொடியதொரு சரக்கையெல்லாஞ் சும்மா போட்டு
ஆறவே பசுவின் நெய்யை அதிலே கொட்டும்
அப்பனே வற்றுகி. நவயால்ப் போடு
உதரவே சாமமது சென்ற பின்பு
உத்தமனே சீட்டணத்தில் பொங்கிருக்கும்
தேறவே பதமென்று பறகாலனியுந்
தீர்க்கமாய்ச் சிட்டணதிற் கிழுக்கி போடே.
-275-

போட்டுமே புடுக்கிதிலே கிளைஞ்சி போட்டு
பொங்காமல் நெய்யை விட்டு மறுகாலாட்டு
ஊட்டுமே உறுதியாமாட்டுக் கொண்டு
உத்தமனே சாமமது சென்ற பின்பு
நாட்டுமே காசியென்ற மேருக்கேத்தி
நாதாந்த சித்தியை நீ பூசை பண்ணி
தேட்டமே இதை விட்டாத் தெட்டுமுண்டோ
நிவசிவா தானிதனில் மணியக் கொட்டே.
-276-

கொட்டியே அஞ்சுவிரல்க் கனந்தானைப்பா
கூறுவேன் கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப் பண்ணி
ஒட்டியே ஏலக்கமாய்த் தின் மேலே போட்டு
உறுதி பெறக் குப்பிக வுகவே வைத்து
கட்டியே மணலாணிக் கிடுத்து மட்டுங்
கனக்கவே செம்பினன்றாய்ச் செல்லக் கேளு
மட்டமாய்த் திரியாதே குப்பி தன்னை
வணக்கமாய்த் திறந்து நீ வைத்திடாயே.
-277-

பக்கம் :- 93 -

வைத்திடவே வாசனையான் தீபம் போலவே
மைந்தனே கருணைபத்து மனமாமன்பு
பொய்த்திட்டுப் போகாது புகைமேல் செல்லும்
பொருள்பவே குப்பிவாயடைத்துப் போகும்
கைத்திட்ட மோகவே தான் கமலத்தியாய்
கமலமாய்ப் போட்டுவிடு காமப்பூ நீறு
மைத்திட்ட மாகவே தான் தணல்தான் மிதம
வெளுத்தே வெடுங் குப்பியது விடுவாய் போகும்.
- 278 -

போகமெல்லாம் பத்திரமாய் இருந்து கொண்டு
புகழ்நினைவை மனதில் வைத்து தியானஞ் செய்து
யோகமெல்லாம் சரக்குகளைப் பதமாய்ப் பார்த்து
யென்ன சொல்வேன் கவனமதாயிருந்து கொண்டு
சோகாம மெருந்த பொரு திரவமாகுஞ்
சிண்ணுடைய சரக்குகளை இந்தப் புடம்
வேகாத சரக்குகளை வேக வைக்கும்
வெகு சாருக்கு அக்கினைமதுக் காரியமே.
- 279 -

ஆதியாங் குப்பிதனை யாமப் போட்டு
அப்பனே யடைத்துப் பார் புடந்தானும்
சோதியாய் மினுங்காய் போலே மின்னும்
சொல்லுவே னின்னும் பெருமை அண்ணாத்தாகி
பொதியாவினைதை நயமுற்று வைத்துக்கொண்டு
மேக்கான சரக்குகளாம். அண்ணைம் பண்ணும்
பாதியாய் நின்றுகொள்ள மகிமைச் சுடும்
பரனைக்கு சொன்ன வித்தை பார்த்தேன் யானே
- 280 -

## குடோரி வைப்பு:-

குடோரி யொன்று
பார்த்துமே சொல்லுகிறேன் குடோரி யொன்று
பழுதமாம் வையப்பு ஜலராங் காச்சல்
சேர்த்துமே வெங்காரம் பூனீர் அதன்
திரமான வெற்றிலையோடு தாளகமுஞ் சாமம்
அரைத்துமே கல்லுப்பு வகையொன்றுக்கு
அப்பனே சூலமது தான் ஜுரங் கெடு
யேத்துமே கல்லுப்பை வறுத்துப் போடு
பதமான குழிக்கிலே கிழுந்தி கூட்டே.
- உ81 -

கூட்ட வீரமது கலந்தி கூட்டு
கொட்டியே பாவையெல்லாங் கல்வத்திக்கை
நட்டவே இயக்கம் பால் தன்னை விட்டு
நலமான அரைத்துவிடு சாமம் நாலு
உருட்டவே யெருக்கிடப் பருப்பத்தில்
உரைக்க வென்று நால் சாமமரைத்து பாண்டு
ஊட்டியே ரவிதன்னிலே உலர வைத்து
மைந்தனே காசியென்று மெருக்கேத்தே.
- உ8உ -

யேத்தவே வோடுதனையின் மேலே வைத்து
யென்னசொல்வேன் தீயையிடு கவசம் போலே
போர்த்தியே பனிரெண்டு சாமமாகும்
பொசுத்திநின்று பதமொன்று தீயையாற்றி
மாத்தியே கட்டிதனை அப்பால் வாங்கி
மைந்தனே புடைத்துப்பார். தேங்காய் போலே
ஆத்தியே மஞ்சிருட்ட. ஏக்கிரகப் பத்தி
அதிவிருக்கும் குடோரியைநீ யெடுத்து வையே
- 283 -

எடுத்த தொரு இடோரிதன்னை இத்தாண்டு ய
இதமாக வைத்து நீ பூசை பண்ணி
தொடுத்த தொரு சிரக்குகளைக் கரைத்து நீருய்
சோதி போலவாச் சித்தியது சிவமாயாகும்
அடுத்த தொரு இடோரி யென்ற காரமாச்சு
அப்பனே இதின் பெருமை யாருஞ் சொல்வார்
வடுத்த தொரு சிரக்கிதுதான் உருக்கிக் காத்து
வைபரமிதில் சொல்லுகிறேன் னின்னவ்வேனே
- 284 -

சூட வைப்பு :-

தேனடா சூடனுட வைப்புத் தானும்
கீர்த்தியாஞ் சித்தர் மெய்க்கச் சொல்வேன்யான்
நானடா வாழைதனைத் தான் வெட்டிப் போட்டு
நலமாகக் கிழங்கு தனைக் குடைந்து வைத்தால்
சூடனடா மறுநாள் தானுத்துப் பாரு
சிவமதுதான் நிரம்பி நிற்கு மெடுத்துக் கொண்டு
போகடா பலதாறு மிருபத்தாகும்
மைந்தனே அறிந்து நீ பாண்டத் திருத்தே.
- 285 -

ஊக்கடா செம்பான பாண்டந்தன்னில்
உத்தமனே வெடியுப்பு அஞ்சாங் காச்சின்
சேர்த்தடா உப்புதனை முழுக்கக் கேளு
திறமையாய்ப் பதனைப் பாண்டத்திட்டு
பொத்தடா காடியது அமுங்க விட்டு
மைந்தனே இறக்கியே பத்துக் கொண்டு
பத்தடா வென்னையாய் எடுத்துக் கொண்டு
பருவமாய் நொறுங்கி யதை விட்டிடாதே.
- 286 -

இட்டுமே அடுப்பிலே வைத்துக் காச்சும்போது
இதமாகக் குழம்போலப் பதத்தைப் பார்த்து
தொட்டுமே யெலுமிச்சம் பழச்சாற்சேர
சுருக்கிடவே கிண்டிக் காச்சும்போது
கட்டுமே மெழுகு தன்னில் கிண்டிப் பாரு
கணக்கவே உறைந்துவிடும் பதமென்றேதான்
போட்டுமே புதைச்சிட்ட தன்னிலேதான்
புகன்மாவே உருத்திவிடு உப்பு நீரை
-287-

நீற்றிட்ட சுடுனையத்தான் முட்டைப் போடு
நிறைந்துமே முறுணானை மண்டப
காரிட்ட உப்பதுதான் யென்னை சொல்வேன்
கம்பமென்றால் பெருங்கம்மையாகும்பாரு
நீரிட்ட உப்பதனைக் காயப்போட்டு
நீர்க்கமாய் யெட்டுச்சேர் நிறுத்துக் கொண்டு
வாரிட்ட வாளையுடன் சிவத்திலேதான்
மைந்தனே கலக்கிவிடு வகைய தாமே.
-288-

வெண்மையான தொன்றுமில்லைப் பாண்டந்தன்னை
மைந்தனே அடுப்பிலே வைத்துக் காச்சும்போது
தகையான கருவாயன் பட்டை தன்னை
தாளைநட்டாய் சேரதுதான் பத்து விட்டம்
தகையோட யானையாத்துப் பாண்டந்திட்டு
துப்பரவாய்க் கொய்து தின்னவிட்டு
பகையில்லா வெல்லமடா பனை வெல்லந்தான்
பாங்கிடவே சேர்த்துவம் ரெண்டையும்
போட்ட. -289-

போடவே கலக்கியே புதூ வைத்துப்
போக்கோடே மத்தை யாட்டுக் கிண்ணம் போது
ஊட்டுமே கையாடையால் திரிச்சாணல்
உத்தமனே மகுபாண்டம் தன்னில் ஊத்தி
காட்டுமே அடுப்பில் வைத்துப் பாளை மூடிக்
கவனத்தியே குளாயை வைத்து வாங்குவாங்கு
நீட்டுமே திராவகம் போலீரம் பாரு
தெளிவான மிளங்காணில் பதனம் பண்ணே.

-290-

பண்ணவே முன்னுரைத்த வாலைனீர் தான்
பத்தியே வகையாலே திராவகத்தை வாரு
யெண்ணவே பழதென்று விடாதே வாரு
இதமாக்கி கிண்டியே மூடப் போடு
கண்ணவே காத்தில்லா யடத்திலே தான்
கவனமாய் முயனதச் சொல்லக் கேளு
பண்ணவே ஒன்பது நாள்க் கழித்துத் தானல்
பாங்கு பெரர் திரந்து பார் திடனுமே.

-291-

~~[illegible]~~

. . . . . அனாத்தி பதர மாச்சி
அப்பனே அதைக் கட்ட அருனாகும்
போகுமே அன்னமென்ற கூட்டுக் கெல்லாம்
போக்கோடே யாதையப் பண்ணிணுக்கால்
யேகுமே தானலென்று யாதுக்கல் போது
யெண்ணமென்ற மதியென்றும் யாருக் காமம்
தாகுமே அக்கினியாய் விடுபடாத் தச்
தானைத்த குவுபதி தானைன் பாரே.

-292-

அஞ்சிணைப் பாஷாணம்:-

திணையென்ற அஞ்சிணையாம் பாஷாணத்தை
சாத்துவேன் வகைவைபரமாகத் தானே
உரையென்ற ரசமதுதான் பலமுமொன்று
உத்தமனே கெந்தியது பலம்ரெண்டு
வாணையென்ற கெந்தகத்தை பொட்டுள் இட்டு
மைந்தனே உருகையிலே ரசத்தை வாரு
தேனையென்றக் குச்சிலுக் கிட்டும் போது
சிவத்தமே கிரியாக யிருக்கும் பாரே -
-293-

பாரே ரசத்தினைக் கல்வமதிலிட்டுப்
~~[illegible]~~
பருப்புக் கம்பி வையமுப்புப் பலமுமொன்று
காரேகி தாளகமிடம் பலமுமொன்றுக்
கருவாடோனைக் காட்டமுடனே நீருள்
வாரேநீ கல்வத்தி லாட்டிக் கொண்டு
மைந்தனே ரவைபோல் வைத்துப் பொடியாய்ச் செய்து
ஆறேநீ அயத்தானே இப்படித் தானடம்
அப்பனே வேசாக அமர்த்திடாயே -
-294-

அமர்த்தமே ஒருசிலை மெழுவாய்ச் செய்து
அதுதன்னிலே ரசத்தினைக் கொடுவாய்நீ
பொருத்தமே தாளியாலே மணலையிட்டுப்
போசனேது குப்பிவைத்து வாயைமூடு
திருத்தமே திரியாகக் கமலத்தீயாய்த்
கொகான இரவி பகல் ரெண்டு சாமந்தானும்
அவித்தொரு வெறும்பது போல வேறு தன்னில்
கெட்டுடா வேசாக பதங்கமாமே.
-295-

ஆகுமே குப்பமையைத் தானைப் பால் வாங்கி
அதுதனைக் குளிர் தெளிந்து ஆறப் போடு
போகுமே குப்பமையை நீ புடைத்துப் பாரு
பூரணம் போலப் பதங்கமது வெளிநிற்கும்
தாகுமே யாதின் பேரைச் சொல்லக் கேளு
சார்வான அக்கினிமாம் பாஷாணந் தான்
ஏகுமே பாண்டமது மூப்புத் தொட்ம
மிதன்றியால் நின்றதுவம் ரெத்தமாமே -

-296-

ரெத்தமென்ற பாஷாண [illegible] மிதற்கு நாமம்
நேர்மையா வறைக்கிட ஆதிநாகும்
மத்தமென்ற ஆறுவகையான் செயநீருக்கே
பாருமடா வைச்சரக்கிடம் மாண்டு போகும்
சித்ரமென்று நினையாதே மூப்புத் தொட்டு
கொடியதொரு சரக்கு கூழைக் கரைக்கும் பாரு
சத்தமுனி பாஷாணக் கினைத்துக் காகுக்
சொல்லுவேனவீட்ட சித்து மாகும் பாரே.

-297-

ஆகுமே தொழில்களெல்லாம் மெத்த உண்டு
அந்தந்த யானமறிந்து செய்து பாரு
போகுமே தொழில்களெல்லாங் கைக்கொண்ட - மட்டும்
போக்கிலே சொல்லி வைத்தேன் இன்னங் கேளு
நாகுமே பாஷாண லோகமெல்லாஞ்
சுண்ணமடா அஞ்சினைத்துக் கூடி வந்து
ஜோகுமே சரக்கு கட்டில் வாணை பட்டால்
நொந்துடைந்து சுண்ணாம்பாய் போகும் பாரே

-298-

இரவிசைவப்பு::

பாரேநீ இன்னமொரு தொபதிலக் கேளு
பானிகான இரவிபட வைப்புத் தன்னை
சேரேநீ காரியஞ் சொல்லக் கேளு
திரமையாய்ப் பலமது தானிருப தாகும்
நேரேநீ கெந்தகந் தான் பலமு மஞ்சு
நேரான வெயயப்ப ரெண்டரைப்பலந்தான்
வாரேநீ தாளகமும் பலமும் ரெண்டு பொடியாய்ப் பண்ணே
மைந்தனே யாவையெல்லாம்
-299-

பண்ணவே யியமதை சட்டியொன்றிற்
பருவமாய் அரப்பர் வைத்து உருகும் போது
கன்னவே பொடிகளை நீ தூவித் தூவி
கருகவே வறுத்து யது வியன் சாக
யெண்ணவே யாவை யெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு
யாதிமாகப் பொடி பண்ணி தோண்டியிலேபோடு
சொன்னதொரு மேல்மூடி சீலை செய்து
துடியடாய்க் க வாலுகையான் வைத்திடாயே.
-300-

வைத்திடுமே பனிரெண்டு சாமந் தீயை
மைந்தனே கமலம் போலெரி நேர்பாக
யெரித்திடுமே போகாது அப்பால் வாங்கி
பதிப்பாய்ச் சிலமதனை எளித்து ஆத்தி
அமர்த்தியே போகாதே உடைத்துப் பாரு
அப்பனே இருகம்ப போலே கிடக்கும்
·யெடுத்திடுமே தானருப்பாய் மக்கள் வர்ணம்
நாதாக்கள் மகிமையது நடக்கும் தானே.
-301-

## இஞ்சி மெழுகு:

ஆமடா இஞ்சியைத் தான் மெழுகு பண்ண
அப்பனே அன்னமது வாகச் செய்வீர்
பாட்டான தொண்டையில் ஊசா இஞ்சி போக்கும்
பாரிதர்க்கு வெகு கோப திரளில்லாகும்
கேட்டான தொண்டையில் ஊசா இஞ்சி விட்டால்
இவ்வா சந்தனக்குக் கருவானமாகும்
பேட்டான தொண்டையில் உ பெணத்தாய் பிசும்
புகிமையாய் செவித்திடுவே சித்தியாமே -

- 302 -

## சொம்புக்குக்காய்க் கற்பம்:

சித்திக்க கண்மைமொரு தொழிலைக் கேளு
திருடமை பாருவே சொல்லுகிறேன் கற்பந்தன்னை
முத்திக்குஞ் சொம்புக்காய் கொண்டு வந்து
முறைமைச் சிறினிறி ஜாதிப் போட்டு
சித்திக்கு மிது தானே சித்தியாகும்
தான் பண்ணக் கலி மகி வரைத்துக் கொண்டு
பத்திக்கும் வெருகமதான் வெந்நீரில் கொண்டு
பருவமுடன் மண்டலந்தான் கொண்டு தேறே -

303 -

கொண்டுமே யாதம் மருப சொல்லக் கேளு
கூடுவேன் மிசைக்கிளைப் பெரிதாய்ப் பார்த்து
ஒன்றுமே ஆவினிறி ஜாமப் போட்டுக்
காக்கட்ட மிளகு கதனை அயிவக்காக
உண்டுமே தினந்தோறும் அயிவக் கேட்டு
உத்தமனே இருப்பது உளதாகும்
பண்டுமே அக்காகக் குறைந்து வானி
பக்குவமாய் சொல்லுகிறேன் இன்னம் கேளே

- 304 -

கூட்டியே பெருங்காயத்தாள் எடுத்துக் கொண்டு
குணமான முன்பு பண்ணி செய்யானத்திலே
ஆட்டியே கொண்டுவிடு மண்டலந்தானென்று
அப்பனே மாலையென்ற நேரந் தன்னில்
தீட்டியே காலையாலே பிறகு கற்பம்
இனைவாகக் கொண்டு வரப் பதனைச் சொன்னேன்
வாட்டியே திரேகத்தி லுள்ள நீரை
வாங்கியே அரக்கி விடு நைந்த பாவே.
-308-

பாரேநீ வாதபித்தம் பிரிந்து போகும்
பார்வையாலே பித்தமது பறக்கும் பாரு
காரேநீ சிரசில்நின்ற கர்ப்பத்தைச் சாரும்
கனமான கோழையது கடந்து போகும்
வாரேநீ அமிர்தமது பெருகி ஊறும்
மைந்தனே நரம்பெல்லா முறுக்கு யேறும்
சேரேநீ விந்துவது மணி போலாகுந்
திறமையா டமாயத்தில் சிக் கொண்டதே.
-309-

சிக்காமல் பூரத்தே நின்றுக் கொண்டு
தினந்தோறும் வாசியடா தாரணையைப் பாரு
திக்காமல் போகுமடா பிரபஞ்சந்தான்
தன்மையாய்ச் சொல்லவைத்தே னிந்நூலில்
பார்க்காமல் கெட்டார்கள் லோகத்தோர்கள்
பாரான மனதை இயங்குமனை யோட்டாதே
சேர்க்காமல் சேர்க்குமடா குருவே தான்
சொன்ன மின்ப சித்தனென்ற பெருமைத்தே.
-310-

56 ஜூ.

நூல்ப் பெருமை:- பக்கம்:- 104

பெருக்கும் ஞேமாட பின்னை யென்று
பெருபேத்துக் கொண்டுதீ வெந்தாயானால்
கூறுகு மெந்திறக்குக் கீர்த்தி யுண்டு
கூட்பிடுவே நூன்னைனன் பின்னையென்று
ஆறுகள் இந்தமட ஜைவப் பாத்து
அங்கங்கே கு தேடிவந்து காமணமெத்த
சீறுகு மென்றாலே குருவமாகிந்
சித்திக்கும் மெய்ஞானத்தின் திரமிதாமே.

-311-

ருத்திர கற்பம்:-

திரமான கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு
சிவசிவா ருத்திரன் தான் கற்பமாகும்
உரமான இந்திய்யா வெளிதப் பாரு
ஒக்கோகோ அழவேரை உன்கோதொண்டு
பரமான ஒருந்து மட்டும் போனால்ப்
பாரங்கான கிணைசிணைப் போல் கிளக்கி- தோன்றும்
திரமான வாசனைய யுன்னை நாடித்
தமிழ்த்தே வாசனையத்தான் திலாணைப்பண்ணே

-312-

பண்ணைவே யெண்ந்தாயுந் கிருபையானே
பதிமைமாயக் கிடங்கு தனை யெடுத்துக் கொண்டு
உண்ணவே மென்த்தோஷச் சீறுப் போட்டு
உருத்தியைப் பாக்கதுபோல்த் தண்டுமண்ணி
சென்னவே சிடசூலத்தா யுலர்த்திக் கொண்டு
ஒயாத்தீமே தூளாக்கி யப்பால்க் கேளு
கண்ணவே விழுட்டி யொன்று தினி தானுந்
சனிகட்டி ரேகிந்து அப்பால் வைவயே-

-313-

வையென்ற ஆரணத்தை யந்த அந்த
மைந்தனே கொண்டுவர வைபரங் கேளு
பொய்யென்று போகாதே சித்தித் தன்னை
போக்கோடே மேவித் தொலை அப்பால் வாசி
தையென்று தட்டியே பலமொன்றுக்கு
காட்டா திருந்து வைட்டு ______
மெய்யென்று மேதாசல் வைத்துத் தியானஞ் செய்து
வெறவியேட் டொன்றுக் காச்சிடாயே.

-314-

காச்சியே தோர் கிரியைத்தைச் சாரணைத்தோகைக்க
கருதியே கொண்டுவர மண்டலந்தானப்பா
பாச்சியே தோர்ணனை திரைகள் யெல்லாம் போகும்
பக்குவமாய்க் காயசித்தி இதுவே யாகும்
காச்சியால் லிப்பொருளைக் கண்டாயானால்
சாவில் லந்திருக்கத் தெவிவானது
ஆச்சியென்ற குருமைந்த தாயார் கிருபையாலே
அருள் மீறும் பேருள் மீருடம் மதிக்கபரே.

-315-

பார்க்கவே சித்திக்குச் சபவோர். இல்லை
பரிபாஷைக் கருவாகச் சொன்னார் பாரு
சேர்க்கவே இந்த முறை கற்பந் தன்னை
இருக்காக சொல்லை வைத்தாயிடை யாவ்வாறுன்
சேர்க்கவே கற்பமது உண்ட பின்பு
தாமான கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு
தீர்க்கவே மலமதனைக் கட்டுஞ்சானுல்
தாமான சரீரமாங் கள்ளங் காயே.

-316-

தாயான தொன்றுமே பலமொன்றாக்
கத்தாட்டுஞ் சோறுதான் பலமுமொன்று
தாயான கருக்காய் தான் பலமுமொன்று
தப்பாமல் வினைபோக்கிப் பொசித்துப்போடு
யான கையதனில் பிசைந்து கொண்டு
திறமையாய் உருகட்டிச் சிவத்தை வாங்கி
இயயான திரண்டதைத் தின்னத் தானும்
இருநூற்றி வட்டத்திலே இருமைக் கொள்ளே.
-317-

பேதிக்கு ∴ ,,

கொள்ளவே மலமொழிந்து தள்ளிப் போகும்
கொடுமையென்ற வாதமெல்லாம் வாங்கும் - பாரு
மெள்ளவே பால்கஞ்சி வைத்துக் கொள்ளு
மேல்நின்ற பித்தமெல்லாம் கீழே நோக்கும்
கள்ளமொன்று வாரு மனங்கள் தன்னை
கண்டிப்பாய்க் கருத்திலே வைக்கும் கருத்தான். - சொன்னேன்
பள்ளமென்ற பருக்கியால் இருக்கிறானால்
பயமறிய கற்பமது கொள்ளும் பாரே.
-318-

பாரப்பா

கற்பமதைச் சட்டைநாதா
பாலயதோர் சூத்திரந்தான் மெத்தன்று
தேரப்பா அண்ணாக்கும் மின்னாக்கும் பாரு
திருமாலின் கற்ப மதை உருதி மெத்த
ஆரப்பா இருங்கிளைப் போல் சொன்னதில்லை
அவரவர்கள் அநேகமதமாகச் சொன்னார்
காரப்பா கற்பங்கள் காண மாட்டார்
கருத்து வைத்த இந்நூலைப் பாரும் பாரே.
-319-

பார்க்கையாலே பத்தியத்தைச் சொல்லக் கேளு
பறவையுடன் புகையாகாப் புளியமாகா
நீர்க்கையாலே உப்பாகா புண்ணையாகா
இதமான பெண்ணோடு சிண்ணும் பாக
சேர்க்கையாலே மோருகாது நெய்ப்பமாகா
தீர்க்கமோருங் கருகாகா உள்ளியாகா.
தாக்கையாலே கிழங்கையுங் கொம்பலாகா
தின்னுட்டக் குறியினிலே சார்ந்து நில்லே.
-320-

நில்லென்று மொடுமனதாய் நிற்க வேணும்
நிலையான மவுனத்தைக் காண வேணும்
வெல்லென்றால் மனதினை வெல்ல வேணும்
வேதாந்த சாத்திரத்தைப் பார்க்க வேணும்
கல்லென்ற ஞானவழி கற்க வேணும்
கர்மமென்ற பாதகத்தைத் தீர்க்க வேணும்
வல்லென்றால் மெய்ஞ்ஞானந் தோய்ந்து போகும்
விசித்திரத்துக்கு ஆசை வருமே என்னுள் சொன்னோரே.
-321-

உண்டாகச் சொல்லி வைத்தேன் கர்ப்பத்துக்கு
உறுதிபெற பத்தியத்தைச் சொல்லக் கேளு
கன்னமொன்று வொழுந்து பசுவின் நெய்யாம்
குறியதோர் பாலாகுந் தேனுமாகும்
என்னவே இருபயறு முருங்கையாகும்
வேண்டுமென்ற வழுதுவங்காய் முன்னியாகும்
சொன்னவே தூதுவளை இலைக்காயாகும்
தொடுவாய் நெல்லிக்காய் அவரைக்காயே
-322-

தாயான பீக்கரங்காய்ப் பொன்னூருங் காணித்
கதுவெளி இறுதிக்கிரை. கிஞ்சா வாகும்
தாயான வெள்ளைநீ கிடையாகும்
சாத்துவென் வல்லாரை முசுமுசு மாகும்
பாயான மாணுகும் மனைரிய மாகும்ப்
பக்குவமா - யப்பமுள வித்து வாகும்
சேயான முன்னையரை உழுங் கனைக்குத்
திருமாகச் சொல்லிவைத்தேன் திருமிதாமே.
-323-

திருமான பத்தியதுக் கிழுது கேளு
தீர்க்கமாய்க் கருங்குருவை நெல் லவக்குத்தி
உருமான அரிசியதின் வரியால்லாமல்
உத்தமனே தயவுடனே அழுத்துக்கொண்டு
திருமான தையதனில் சிரங்கை வாங்கி
தீர்க்கமாய்ச் சமைத்து நீ ஒருபோதுண்ணு
பருமான பருப்பாத்தைப் பூசை செய்து
பாங்காக ஒருபோதே வைத்திட்டுக்கொள்ளே.
-324-

கொள்ளவே படுமாகும் தினியாகுங்
கூடவே இப்படியே பத்தியத்தையுண்ணு
உள்ளவே வேண்டாங் கானுங் காணும்
வேதாந்த வாலையதி நித்தியம் பூசி
அள்ளவே நானுமென்ற அழுந்தன் தன்னை
ஆகாசப் பெருவெளியாய் மீதித் தில்ஜூ
தள்ளவே வேணுமடா உலக வெள்ளிக்கைச்
சுகானந்த வெளிதன்னில் தில்லே.
-325-

தன்னிலையைத் தானறிந்து பார்க்க வேணும்
சாத்திரியம் இருபத்தில் சார வேணும்
கண்ணிலே மனக்கின்னலை யறிய வேணும்
கவனத்தால் செவ்வையிற் சொல்ல வேணும்
முன்னிலைக்குக் கற்பமதைத் தின்ன வேணும்
நீர்க்கு முன்ன கோபமதைத் தின்றிடுங்களே.
-326-

## பூதண்ட கிரியாயம் :-

தின்னடா கற்பமது கொள்ளும் போது
சரீரத்தில் வெட்டையது நீக்கத்தானின்
கொள்ளடா பூதண்ட கிரியைத் தானே
இதுவேன் அறுகம் வேர் உமிதானென்று
உன்னடா பிணிதானிருபத்தக்கி
விசிதமாய்ப் பழசாற்றில் கிட்டுப்போட்டு
அன்னடா கிரியாயமது அரைக்கானால்
அப்பனே வெண்ணெயாட்டுக் கொண்டிடாயே
-327-

## தலைமுடிக்கு:

கொண்டு விடு பாக்கிலை வெண்ணெயாட்டுக்
குமைந்து குதிப்பெல்லாம் மடங்கிப் போகும்
கண்டு கொள்ளு தலைமுடிக வகையைக் கேளு
நைமான முசுக் கொட்டை கடுக்காய் நெல்லி
உண்டு கொள்ளு நாக்கர்ய மஞ்சள் வேம்பு
உத்தமனே பருப்படனே மஞ்சள் கூட்டி
பண்டு கொள்ளும் மாவின்பால் திருவாட்டுப்
பக்குவமாய்க் காய்ச்சியதை முழுகுவாயே
-328-

முருகவே பரமத்து தனக்கு நியமம்
முறையுடன் வாரமதில் தெய்வீக
இருக்கவே மாதிரிடக் செல்லவேண்டாம்
உண்டாகு மாயைகளை நீ தள்ளு தள்ளு
நருக்கவே மாயமதிற் சென்றுபாணர்ச்
நன்றுக்க சண்முடா கற்பத்தாலும்
இருக்கவே மனைவியக சுக சத்தியாகும்
கூசம் வைன தனைப் போக்கும் கண்டுகொள்ளே

- 329 -

கண்டு கொண்டு இப்படி நீ காயசித்தி
கருத்தில் வைத்துமனதிருக்கச் செய்தாயானால்
உண்டு கொண்டு அமுர்தமதை இருக்கலாகும்
இருவருமே ஒருவரிடப் போதுண்டாகும்
பண்டு செய்த பாவங்களெல்லாம் போகும்
பரமகுரு பாதமதைக் காணலாகும்
தண்டு செய்யாதே மகனே நீயுஞ் சாயம்
சிவபதித்தின்மேல் சார்ந்து நில்லே.

- 330 -

நில்லென்றால் மனக்குரங்கு நிற்க் கொட்டாது
நிலைவடங்கம அனைமையை நியமனைச் செய்திடி
கல்லென்றால் கரையுமடா எழுந்து ஓடு
கருத்தறிந்து நியாரு கண்ணேன தோயம்
சொல்லென்றால் நீ காயத்தில் அமர்ந்தாயாக்
சொன்னாலும் கேளாப்பால் பின்னை செய்வேன்
செல்லென்றால் பிரபஞ்சம் முன்னாக் கொள்ளும்
கிட்டுதற்கே மெய்மையைக் கூறுவேனே

- 331 -

## மவுனம்:-

கூறுவேன் மவுனமென்ற ஞானந்தன்னைக்
கூர்மைதான் இருந்தரங்கா ஒளிக்கிறார் பாரு
சீருவேன் மவுனமதை சிக்கில்லாமல்த்
தாண்டித்து அண்டமதில் மனத்தைப் பூணு
காருவேன் இணைபதியாம் மூலத்தின்மேலே
கண்டுபார் அகாரம் அம் அறிவேயாகும்
சேருவேனென்று சொல்லி அகாரம் மேலே
செருகுமனை உச்சியாலே சேர்ந்துநில்லே

-332-

நிற்கையாலே மகாரமது அண்ணாக்குக் காணும்
நினைவயறுங் கொட்டையாலே புயத்தித்தாக்கும்
சேர்க்கையாலே திரேகாய மாய்கைபோச்சு
சென்னமது சிரசல்லோ உறுதியாச்சுப்
பார்க்கையாலே ஒன்றுமில்லைப் பொருப்பக்கந்தான்
பாவேடி யிருமனதைப் பதியவைத்து
காக்கையாலே மகாரமென்ற வயத்தெக்கியல்
[illegible]கிட்டடா உச்சி நடு மையந்தானே

-333-

நானென்ற ஞானமது கோடியன்று
சிறுசியாங்கள் திருந்து சாரமதானா
ஊனென்ற ஊனமது ஒன்றுமில்லை
ஒளிந்தார்கள் சித்தரெல்லாம் பெருக்கொண்டு
தேனென்ற அமிர்த மென்ன ஊர்த்து
தின்புவனை சிவயோகி சித்தன் ஞானி
நானென்ற மனதையால்லோ அமிர்தந்தன்னை
நாக்கினால் சிவயோகி சித்தனாமே

-334-

அனுகதம்:-

இத்தனையும் பேர்படைத்து என்னால் பாரு
தவசிவ ஞான வேராகி தீர வகோளாட்
பத்தென்ன ரிஷியாத்த் தோன வனையோகி
பாருமேல் நின்றவனை யோகியாகுடம்
முத்தனையும் பேர்படைத்து நின்றேனேகாண்
இரக்கமுள்ள கோபத்தைக் கடந்தோன்யோகி
அர்த்தமென்ற வாஞ்சைதனைக் கடந்தோன்ஞானி
அனுகத்தின் பொருளதனை அறிவாய் பெண்ணே.

-335-

அறிவாய் பெண் அனுக்கத்தின் வெளியார்க்குள்ளே
அரனிருக்கு மிண்டமாகு மெரிந்த பாரு
தெரிவாய் பெண் அகாரமென்ற இயக்கத்தைநிடம்
சிரமாகச் சங்கிலி போல் மாட்டிக்கொண்டு
ஒளிவாய் பேரொன்று சொல்லி மனதைப்பூட்டு
தெருபடும் பாழ்வெளியும் நிமிர்த்துக்கோ
திருவாய் பெண் முத்தனை மகாரம் வைத்துச்
சங்கிலியும் வெளியாருக்கத் திருகும் பாரே.

-336-

தருகுமே ஞானமென்ற வணிக்குமப்பா
சார்வான மனமொன்றே ஞானம் ஞானம்
உருகுமே மனக்குரங்கை இவதிவிடாமல்
உளட்டடா அகாரனுள் உச்சி மீதில்
பெருகுமே அமிர்தமது என்ன சொல்வேன்
பிழைமட்டா கணைகடந்த வெள்ளம் போல
உருகுமே மனமதில் யோகம் ஞானம்
மனம் விட்டால் வேறொன்றும் வந்திடாதே.

-337-

வந்திடாதென்று சொல்லி அனேக வேதம்
மாடீமுனூர் சாஸ்த்திரங்கள் அனேகங்கோடி
முந்திடா தென்று சொல்லாய முந்தி முன்னு.
தீர்க்கமடா மனமதுதான் குருவே யாகும்
வைந்திடா திடமெல்லா மவனைமாகும்
வெருளாம லிலாரிடத்தில் நீஞாலச் சித்தே

338

மனப் பெருமை:- ணை -[illegible]-

சித்தான மனந்தன்னை சித்து செய்யத்
தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறே னின்னங் கேளு
வித்தான மனந்தன்னை அறிவனூலே
உசிதமாய்ப் பிடித்திழுத்து அகாரத்துள்ளே
முத்தான மகார மென்று சொல்லி யானூலே
பூட்டோடே விரிந்து கட்டி அகாரத்துள்ளே
அத்தான நுணமையாய் கட்டி வைக்கச்
அருகியடா ஞானமது சொல்லலாமே.

- 339 -

சொல்லிவிட்டேன் ஞான மெல்லா மனத்தினூலே
சொல் பெரிய அறிவதற்கு அவின் நிலைக்
உள்ள யெனுந் திரேதாய மாயம் போச்சு
மயக்கமென்று அறிவெல்லாம் மாண்டு போச்சு
கொல்லிமலை தனிலேறி யென்ன செய்யக்
குகைகெடுத்து பாசமது கூடுங் கூடும்
சல்லிய மென்றெண்ணாதே ஞானந் தன்னை
சொரந் தாக்கிராஜந் தனக்குச் சவ போச்சே

340.

போச்சென்று சொல்லி வைத்தேனென்னைக் கேளு
போக்கோடே பூரணத்தின் வேதியந் தான் - மைந்தா
பேச்சென்ற சடைக்கச்சாங் கொண்டு வந்து
குச்சவரை தன்னை போக்கி
ஆச்சென்ற திருனீற்றின் பச்சை தன்னை
அப்பனே கொண்டு வந்து சாறு வாங்கி
நீச்சென்ற அதில் தான் தைத்துக் காயப்போடு
நீதிபெறச் சூரணமாய்ச் செய்துகொள்ளே.
-141-

கொள்ளவே சூரணத்தை யப்பால் வைத்துக்
குருவேன் பாலிதுக்கு யன்னைக் கேளு
உள்ளவே அவன் பால் வெள்ளாட்டின் பால்
விதமான புங்கம்பால் பனம்பாலோடு
அள்ளவே தேங்காய்ப் பால் பருத்திப்பாலும்
அப்பனே வல்லாரை சீந்தியோடு
தெள்ளவே கையான் சாரவகை யொன்றுக்கு
திட்டமாய்ப் படியாரை தான் விடுத்துச் சேரே.
-142-

சேர்க்கவே சொல்லுகிறே னினையெல்லாந்தான்
திறமைபெறத் தாளிதனில் லொன்றாய் விட்டு
பார்க்கவே சிறியது பலந்தான் பத்து
பக்குவமாய்ப் பண வெல்லம் பலமெட்டு
காக்கவே யடுப்பில் வைத்துப் பாகாய்க் காய்ச்சி
கிடைச்சரக்கைச் சொல்லுகிறேன் கருவை கேளு
யேற்கவே திரிகடுகு சாதிக்காயம்
இனியதொரு இலக்காயங் கிராம்பு மாமே.
-143-

ஆகுமே அதிரதனும் காமப் புவுக்கிரு
காரமுடன் குருவாயிப் பட்டை —
போகுமே ஜாதிக்காய் சிறுநாகப்பூ
போளவக்காய் கிச்சிலியம் பொருக்கீட்டு
உளகைப்பொரீ முன்வெட்டி வேரும்
மல்லியோடு முந்திரிகை அமன் வெங்காரம்
யேகுமே சீரகமும் விளாமிச்சோடு
இவையெல்லாம் தானைந்து யன்னைங் கேளே.

- 344 -

கேளடா மாசிக்காய்ப் பேரீத்தோடு
இவைபெர்ச் சொல்லுகிறேன் வகையொன்றுக்கு
கோளடா வாறுமல் பலங்கால் வீதங்
கொண்டுவந்து சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
வாளடா பாகத்திலே போட்டுக் கிண்டு
மைந்தனே பழயனரதான் தேனு விட்டுச்
சூளடா ஆவின் நெய் பாலுதான் விட்டுச்
ஆபடுவே யின்னமுந்தான் சொல்லுவேனே.

- 345 -

சொல்லுவேன் பூக்கம் பலந்தான் ஒன்று
சொல்பெரிய யாந்திரமாங் கோப்புச்சி
வெல்லுவேன் வகையொன்று பலமுன்றுக
மாசுதுவை முலைப்பாலால் அரைத்துப் போட்டுச்
சொல்லுவேன் மங்கையர். ஞாதம் வாங்கி
தீர்க்கமதைச் சொல்லுகிறேன் தீரமிதாக
வல்லவனும் சியானுல்ச் செல்லக் கேளு
மங்கையர்கள் இலக்கணுன் தின்னப் பாரே.

- 346 -

பாரப்பா அவண்டனை போகர் செய்து
பரிவான ஜெக்து உடன் ஞதம் வாங்கி
சேரப்பா ஞசுநாள் சைய் யோகித்து
திரைத்தோரும் பிரங்கானில் வாங்கி வைத்து
ஆரப்பா பூரணைதப் பொழித்துப் போடு
அப்பனை பணியால் வைக்கச் சிலமுறாகும்
கூறப்பா அச்சிவனை யாத்து நியம்
கொட்டுவாய் காணிட் பாழ்யமாமே.
-347-

பழயானை செயன்னை யதிலே வார்த்துப்
பருவமாய்க் கிண்டிவிடு மெழுகு போலே
தூழயான பதம்பார்த்து யாக்கிக் கொண்டு
சொல்லுவேன் பிரங்கானிப் பதனம் பண்ணி
ஆழவனை யெண்ணாயார் பத்திலே தான்
வைத்து நீ பூசை பண்ணி யெடுத்துக் கொண்டு
விழயவே கேதந்திரனை கொண்டயாகில்
வேணுமேன்ன யோகத்தை முடிக்கலாமே.
-348-

முடிக்கவே கபத்தை யெல்லாம் மறுத்துச் சாடும்
முதெண்ட நரவெசியாய் காட்டி வைக்கும்
திடிக்கவே பித்தத்தைத் தீனே சாரம்
தாதுகளை யண்டாக்குஞ் ~~[illegible]~~ அருங்
முடிக்கவே வேதியத்தை சார் உடகாணும்
முதண்ட வகைகளெல்லாம் மண்டலமே கொண்டு திருந்து காட்டும்
படிக்கவே வேணுமடா அகார விட்டைப்
பேசாதே வேதியத்தில் திருமிடாமே.
-349-

தேனென்ற வேசியத்தை யுண்ட போது
தவழ்ந்து கண்கள் ரெண்டுஞ் சிவந்து காணும்
ஊனென்ற மன்மதன் போல்க் காந்தியாகு
உத்தமனே வேசியமோ உறுதி மைந்தா
பானென்ற ஆசியனில் பெட்டகங் காணும்
பரதேவியாள்த் திருவடனைக் காணலாகும்
தேனென்ற மொழியாளைக் கூடொணாது
சிக்கவே பத்தியந்தான் சிறமாய்க் காரே. -350-

காக்கவே பத்தியந்தான் தவறினாக்கால்க்
கண்கைகால் மிகக்கெரு காயடம் பாணடம்
தீர்க்கவே காயமது அளிந்து விட்டால்
என்ன சொல்வேன் காயமதைக் காணப்போறேன்
பார்க்கவே யேந்தனூட தாளைப் பார்த்துப்
பாடதாகப் போனாக்கால் எனக்குஞ் சோக்சம்
தேக்கவே மனதுதான் செல்லாவிட்டால்
தீர்க்கமா ஒன்னானைப் பார்கொண்ணாதே. -351-

சித்தர் பெருமை:-

பெண்ணாக யென்னானைப் பார்த்தாயானால்
உறுதிபெற யென்றனைப் போலாக வேணும்
கண்ணான கண்ணுக்கு மைந்தனுக்கு
கருவேன் சித்தருடன் வாது பேசிப்
பண்ணான பொருளறிந்து வாதம் பாரு
பார்கையானே தவறிவிட்டால் யாருக்கென்சொல்வேன்
பெண்ணாகி யன்மதல்க் குருவாய் நின்று
பெரிவைப் பூபன் கருக்களெல்லா முன்னை,
தானே - -352-

தானென்ற மவனைக் கண்டு யானையெல்லாம்
சாத்துவென் உன்னுடலிற் கலந்து கொண்டு
ஊனென்ற வென்பேச்சைக் கடக்கிடாதே
உறுதி பெற மனதில் வைத்துக் குருவென்றெண்ணி
வானென்ற உலகமதிற் சித்தரெல்லாம்
வசிப்பார் ஞானிட மின்றாயென்று
கோனென்ற உனைக் குருவு மாரோவென்னில்
கூடா ஞானமென்று பேருந்தானே.
-353-

பேருந்தான் சொல்லையாலே சார்வேனென்பார்
பெருமையென்ற அண்டத்தில் பேரைச் சொல்லு
கூறு ஞான நூலின் பேரைச் சொல்லிக்
கூட்டமிட்ட சித்தரெல்லாம் பேசமாட்டார்
வாறுதான் அண்டருட மார்க்கமென்று
வாதாமச் சிண்ணை செய்ய மாட்டாரையா
வேறு ஞானந்தனக்குப் பக்தி சொல்லி
இல்லாமை துன்னசிந்து நிற்பார் பாரே.
-354-

பாரப்பா புசண்டருட வர்க்கமென்றால்
பயப்படுவர் சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
சாரப்பா சாபமது பலிக்குமென்று
தானுரைப் பாருந்தனக்குந் தன்மையாக
சீரப்பா இயந்துக் கிசைந்த ஞானி
திலகமாய் அட்டதிக்கும் வென்றோனாகில்
சாரப்பா வேந்தனுக்குஞ் சித்தியுண்டாக்
கருத்திருந்து சொற்ற குணமின்னங் கேளே
-355-

அஷ்ட கர்மம்:

ஒன்பதாம் கரு:-

கேளடா அஷ்ட திக்கும் வென்று நீயுங்
கீர்த்தி பெற வேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
கோளடா வாறு அஷ்ட சித்திக்
கூறுவேன் பணமும் வசிய மோகம்
உளடா உச்சாடனத் தோடு
மைந்தனே ஆக்கிருஷணமு மாரணமுமொன்று
சூளடா மோகினமு மாயத்தின் போக்குச்
சொல்லாத கருக்களெல்லாஞ் சொல்லுவேனே.
-356-

சொல்லுவேன் அஷ்ட சித்தி குருவேதன்னிற்
சூட்சுமமாப் பண்டமதைச் சொல்லக்கேளு
செல்லுவேன் யானைக்கோரையாம் புலாடம்.
~~[illegible]~~ - பண்டம்
வேம்பையே பின்பிலே இருந்து தானுல்
சொல்லவே தானைத்துக் கொண்டு நீயர்
தீர்க்கமாய்க் கத்தியாலேத் துண்டு துண்ணி
மெல்லவே கல்லாலில் தாக்கிக் கொண்டு
ஊனம்பவேன் கடப்பாரை யதனுக்குள்ளே.
-357-

குத்தியே பாண்டமதி லிட்டுக் கொண்டு
கூட்டுவாய் தாளகமும் வீரம் பூரம்
அத்தி செய்து துரிசுடனே கெந்தி தானுங்
கூட்டுவேன் அவுரியுட நிலாவிக் கூட்டு
அத்தியென்ற பூநீறும் வெடியுப்போடு
64 து தத்திக்கடா வகை வகைக்கி பலமொன்று
முத்தியுள்ள கருக் குருவை காயாலே
மேகமுடன் தானைத்துக் கலக்கிடாயே.
-358-

இலக்கியே காயது பாழ வெட்டுக்குள்
கண்டத்த பிண்ட மெல்லா மொன்றாய்ச் சேர்த்து
துலக்கியே தீயெரியாய் வைத்து மட்டும்
துப்பளவாய் மெருக்காகும் பதத்திலே தான்
வலக்கியதைக் கிண்டையாலே தயிலமப்பா
உதமைன்ன பசுவெண் காடியப் போலேயாகும்
அதலக்கி துவே முறையாடு கெட்டயித்து
தாணைக்குள் தயிலமிதின் பெருமை தானே
-359.

## வேதிக் கரு:-

தானென்ற தயலத்தைப் பிரக்காணுள்ளே
தான்வழர்த்து அப்பாகத்தே வைத்துக் கொண்டு
தேனென்ற வெளிக்கருவைச் சொல்லக் கேளு
திரமையென்ன நாடு நகரெல்லாம் தோத்து
உறவென்ன பாருக்குள் இருவன் நின்று
இதிவைப்பா உலகத்திலுள்ள பேர்கள்
மானென்ற வெளியானுள் விலகி நின்றல்
வார்த்தையல்லோ கருவாக வாணிந்த வாரே.
-360.

வாறு கேளுலத்தி லுலவ் லோர்க்குத் தான்
வண்ணாருக்கு தெரிந்திருக்கும் வண்மையாக
கூறுகேன் கின்னனைகயாணுற்று வரணனைந்து
கொட்டுவார் சோபனைம் போல் வார்த்தை கொள்வார்
சீறுகேட்டுப் பழயே னோக மெல்லாந்
தீங்குமாய் விட்டுக்குள் னாகா தென்றும்
தாறுகேள் வார்த்தை யாட்டு விட்டுக்கப்பால்
துண்டு பண்ணி வைத்திடுமே கருவமாமே.
-361-

கருவான வெளிக் கருணைச் சொல்லி வைத்தேன்
கூட்டுவேன் உன்க் கருணைக் கருத்தைக் கேளு
திருவான மங்கையாள் மேலக் கவனமாகித்
தீர்க்கமா யடக்க மதி யொடுக்கச் செய்து
மருவான வார்த்தை யதைப் பொருக்குச் சொல்ல
மனைதஞ்சி விட்டு விட்ட கரு வென்றுகேள்.
உருவான ஏந்து வல்லோ உன்க் கருவுமாகும்
உத்தமனே யனைய யறிந்து உண்மை பாரே.

-362-

பாரப்பா. உன்க் கருணை சொல்லி வைத்தேன்
பாவேதிக் குள்ளே கருணைச் சொல்லக் கேளு
சீரப்பா அண்டமடா பிண்டந் தன்னே
சேர்ந்து நின்ற அவ்வைவன்று கொடியென்பார்கள்
சீரப்பா உன்க் கருணைச். சாத்தி விட்டு
கருவிட்டு குருவிட்டு. கருணை பெற்று விட்டு
வாரப்பா உனை வசித்த மனை விட்டு
வந்திடடா உன்னிருக்கு மகனே கேளே

-363-

கேட்கடா கொடுநக்க மாவேன் பக்கல்
கிட்டாது யார்க்கு மேல்த் தூர்ணாணப்பா
கோடிக்கா வாருமல் மென்று பேருமப்
இடமின்ற வுபகாரமதைக் கூறுவேன்யான்
ஆமடா ஏந்து வல்லோர்த் திறமாகுக்
சொல்லிய ஞானமடா வொட்டு ஞானமும்
வானடா உனை வசித்த பூமி விட்டு
வையகத்தில் பாங்கான பாகமாச்சே.

-364-

ஆச்சப்பா வேதிக் கருவை முன்சீ கருவஞ் சொன்னேன்
அப்பனே முக்கருவின் பேரஞ் சொன்னேன்
போச்சப்பா யிப்படியே கருக்களெல்லாம்
பூட்டி வைத்தே நின்றாக்கில் புகழைச்சொன்னேன்
பேச்சப்பா பேசாதே ஒருவரோடே
பேசினால் சித்தருடே சாபம் மெய்த்திடம்
தீர்ச்சப்பா பெருவெள்ள மணிலக் கொட்டாது
தீமையிற் பயம் வைத்துத் தோதிலப்பாரே
-365-

பார்க்கையாலே ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
பரிவாக செய்து நீ அட்டசித்து மாடு
கார்க்கையாலே முன்சொன்ன தியானத்தோடே
கண்டுனி முக்கருவை முக்கலைக்கி தாளும்
சேர்க்கையாலே ஒன்றாக்க கிளர்ந்து கொண்டு
தீர்க்கமாய்ப் பச்சையென்று கற்பூரம் போடு
யேர்க்கையாலே குங்குமப்பூக் கோரோசனையும் - கட்டு
இதமான புருபடனை யெல்லாஞ் சேரே.
-366-

66 ஆ
சேர்க்கையாலே வகையொன்று கிடக்கியொன்று
திடமாகப் பொழித்திட்டுச் சொல்லக் கேளு
கார்க்கவே ரவிதனிலே ஓர் நாள் வைத்து
கடத்தினிட வாய்தனையடைந்து வையநீ
பார்க்கையாலே நவமியது ஆகி வரட்டும்
பருவமுடன் வந்து தென்றில் சொல்லக் கேளு
யேர்க்கையிலே யெனைந்தாயார் சிக்க காத்துமுன்னே
என்ன சொல்வேன் வைத்து நீ பூசை பண்ணே.
-367-

பண்ணியே அவன் தனக்கு முன்னா பூசை
பாங்கு பெறச் செய்து பின் யப்பால் கேளு
வன்னியைப் போல் நின்ற அகோரமூர்த்தி
வாணியெனும் வடுகனுட பூசை செய்து
உன்னியே வயிரவர்களெட்டுப் பேரும்
உறுதி பெற உன்னிடத்தில் காக்க வென்று
விண்ணிலே திகழுடன் தாபரம் காட்ட
மெய் நிறையைப் பூசைசெய்து அப்பால் வையே
-368-

<u>வசியத் தியானம்:-</u>
வையப்பா அஷ்ட சித்தர் தியானஞ் சொன்னேன்
மைந்தனே யேத்தோளிற் குங்குமமாகும்
மெய்யப்பா செல்வி வைத்தேன் வசிய முதலெட்டும்
உறுதி பெற்ற தியானத்தைத் தொட்டு ஆறு
பொய்யப்பா சொல்ல வில்லை தொழில்களெல்லாம்
போக்கோடே தியானமது பூர்வமாகும்
கையப்பா அதுவது போல்சீ கலசித்தர்
காட்டுமே அஷ்டதிக்கும் வெல்லலாமே
-369-

வெல்லவே இன்னமொரு தியானங் கேளு
உறுதி பெற வசியத்தின் போக்குகளெல்லாம்
செல்லவே சொல்லுகிறேன் முன்பின் செப்ப
செந்நெருப்பாய் அக்கினி வீரன் தன்னில்
சொல்லவே வேணுமென்று வின்னங் கேளு
சோம்பாதே முதல் திருந்தானைந்து வந்து
வல்லமைகள் செய்யாதே இவர்க்கு தாக
மைந்தனே கொண்டு வந்து சொல்லக் கேளே
-370-

கேளடா முன்போலப் பொய்யாய்ச் செய்து
இருபைந்த வேணுமென்று ரசையாலித் தாக்கு
ஆளடா அதிசாரன் அடன் கெந்தி
தாக்கடா பூரமுடன் வகை யொன்றுக்கு
தூளடா பலமொன்று பொடித்துப் போட்டுத்
துப்பாளவாய் அத்திப்பால் பழதொன் றென்று
வாளடா யாட்டுநீ யருவித் தியால்
மார்க்கமா யெரித்து ஒரு வகையைக் கேளே
-371-

வகை யென்ன சொல்லுகிறேன் அண்டத்திராவில்
வருகுமடா தயிலமது யென்னெ போல
தகை யென்ன யென்னெயை நீ வடித்துக் கொண்டு
சொல்லுவேன் கருக்கதனை மெழுகாய்ப் பண்ணி
பகை யென்ன வாதகமுன்னைக் கண்டால்
பணிவார்கள் தயிலத்தின் பாகத் தாலே
தகை யொன்று பில்லியடா பேய்காணென்னே
தயிலமதை விட்டுநீ அப்பால் வைத்தே
-372-

அஞ்சனைத் தயிலம்:-

வைத்துமே வசியமென்று தயிலமாச்சு
வாங்கிய நீத மெழுகதனைச் சிமிழில் வைத்து
தைத்துமே வாய் வழயந் திலசெய்து
தாக்கடா நெற்றியத்தில் ரெண்டையுந்தான்
இத்துமே போகாது யாணைக் கேளு
அப்பனே அஞ்சனைத்துக் காதிவிந்து
பொய்த்துமே போகாமல் முதல்க் கெர்ப்பந்தான்
பூண்ட அந்த நாங்கள் புனிதமாமே.
-373-

பணிதனென்று அருக்குள் விளைந்து தானுல்
போக்கென்ன ஆணவன் சித்துக் காடும்
கெனிதனென்று அக்குறவாரம் தன்னில்
கோடா கொண்டு வந்து கொடியாய்ச் செய்து
அனிதனென்று நினையாதே சொல்லக் கேளு
அப்பனே பூனீறு கொஞ்சம் போடு
கனிதமாய்க் கிரும்பதிலே பலமும் ரெண்டு
கட்டாக நறுக்கியே கூடப் போடு.
-374-

போடவே சாதிக்காய் பலமுமொன்று
பொடியாகத் தான் பண்ணி அதிலே போட்டு
கூடவே கல்சூரமிலை போலாக்கி
நினைமாய்ப் பாண்டமதி விட்டுக் கேளு
கேடவே அழியாது பழநாளுக்கும்
திறமாகக் கலக்கியே அடுப்பில் வைத்து
போடவே யெட்டியட விறகால் தீயைப்
பொங்கவே தீயெரித்து வெண்ணெய் வாங்கே
-375-

வாங்கியே பீங்கானி லடைத்துக் கொண்டு
வாய்ப்புடை ஓரிடத்தில் வைத்து நியம்
தூங்கியே திரியாதே அஞ்சினைத்துக் காக்கி
சொல்லி வைத்தேன் மின்னஞ்சாரன் சொல்லக்கேளு
தாங்கியே மாறணைத்தேன் ~~[illegible]~~ தயாளந்தன்னை
தாயெனக்குச் சொன்னபடி சாத்து தேறின்
தொங்கியே முதலத்தி யிந்தான் பூரணமொழில்
உசத்தியடா மெய்த்தேன்று உரைக்கக் கேளே.
-376-

உரைக்கவே சொல்லுகிறே னிம்மே லென்னில்
உசத்தியடா கரும்பு வருண மெத்தவேண்டு
நிரைக்கவே சனிவாரந் தன்னிலே தான்
நிரையடுத்துக் கொண்டுவந்து சொல்லக் கேளு
மறைக்கவே யில்லையடா நன்றே நோக்கி
மைந்தனே யெடுத்து வந்து பொடியாய்ச் செய்து
அரைக்கவே வெம்மனிட பருப்பைக் கேளு
ஐயாரண்டு பலமதனை யதிலே தாக்கே - 377

தாக்கியே வெப்பாலை யுரலி லிட்டுத்
தாக்கடா திவ்வியமாய் யிடித்துக் கொண்டு
தேக்கியே படியெட்டு அரிசி தன்னில்
தரம்பாரவே கலக்கியே புகிறும் போட்டு
தாக்கி யிருத்திருவாய்த் தெளிவை நியம்
செல்லுவேன் படிநாலு மண்டத்திக்குளே
ஊக்கியே சொன்னதொரு யெண்ணெய் வேண்டாம்
மைந்தனே கூட விட்டு அடுப்பில் வையே - 378

மருணம்:-

ஊட்டுமே வரகிழ வரகில்த் தீயால்
வெருளாமல் தானைப் பாய்கமலம் போல
ஓட்டுமே யெண்ணையது வருகு நேரம்
உத்தமனே வடித்து நீ மூங்கானுள்ளே
கிட்டுமே மரணத்தின் தயிலந் தன்னை
காத்திடங்க விட்டு நீ மூடிப் போடு
வெட்டுமே யெதிருடுக்கி தலைகீழ்லாடம்
ஊருத்து பெற்ற தயிலமது வெகும் பொன்னுரே
- 379 -

தென்னன் கருவனைத் தயாவந் தன்னுரை
உரைத்து விட்டேன் இத்திருட மாப்பை-யெல்லாம்
தென்னன தயவினைச் சொன்னதாலே
தென்மதிதார் கும்பமுனி யென்னுகத் தானும்
பொன்னன தயவினைச் சொன்னயானும்
போகுமடா உன்தேகம் பொடிமண்ணாக
சொன்னதும் தெரியாமல் சாபந் தானுந்
தொடருமடா உன் குலத்தைச் சித்தந்தானே. -380.

தானென்று சாபத்தால் பயந்து சித்தர்
தானுரைத்தார் குகைதனிலே வெளி விடாமல்
தேனென்று அழுந்தமடா யாந்த னாயுஞ்
செப்பனேன் என் குருவின் வாக்குக் கேட்டு
ஊனென்று கும்பமுனி யெனக்கு ஆசான்
உத்தமராம் நிந்தியமோ யெனக்குப் பாட்டன்
மானென்று புசுண்டருமோ யெனக்குத் தோப்பன்
வாக்குறுதி செய்ததினால் வசனித்தேனே -381-

~~[illegible]~~ :- ~~[illegible]~~ :

வசனித்தேன் என்னைத்தான் கருமானங்கள்
மதனையென்று மண்ணுக்குத் தெரிய வென்று
அசனித்த வார்த்தையொன்று சொல்லவில்லை
யான் செய்த கோடியில் கலையெல்லாம் வெளி-யாய்ச் சொன்னேன்
சினந்த அத்தியாகத்தினி யமான
நிமலனார் திருவின் பெயரைச் சொன்னேன் பாரு
யெசனித்த ஆயனையத்தான் பூசை பண்ணு
யெண்ணித் துரைப்பான் அவ்விட்ட கர்மமெட்டுந்
-தானே. 38[illegible]

அஷ்ட்ட கர்மம் :- சக்கரம்

தானென்ற அஷ்ட்ட கர்மமெடுத்து அட-
சாற்றுகிறேன் சக்கரத்தின் தொழிலைக் கேளு
வானென்ற அருவரை நேரெக் கிரு
வணக்கமாய் யாருவரைக் குளிக்கில்
தேனென்ற யாகவத்துக்கு நேயாளுள்ளே
செத்திருமட்டாரத்தைச் செய்யக் கேளு
ஊனென்ற வயநமசி யென்றுமாளி
உண்மையாய் மருவிட்டிதல்ச் சொல்லக் கேளே
-383-

கேளடா ஸ்ரீவயநமவென்று தானுங்
கிருபை பெற நமசிவ வென்று போக்கு
வாளடா அதின்கோ உவாயநமவென்று
மைந்தனே அதினுக்கு நமசிவாயமென்றும்
கேளடா வாரத்து அபனைத் தொன்றுங்
கோடுவேல்க் கிமைத யன்னைக் கேளு
பாளடா போகமவ் வகாரந் தன்னில்
பாங்குபெற யெட்டு தீ பாருபாரே -
-384-

பாரப்பா காரமதில் முப்பதாகும்
பரிவான நகாரமதில் ஒன்று போடு
நேரப்பா மகாரமதில் அஞ்சு போடு
சிங்கமடா சிகாரத்தில் ஏழு போடு
வாரப்பா யப்பாதே ய
மைந்தனே யென் தேடுத்து லக்கந் தன்னை
நேரப்பா அந் [illegible] வந்த [illegible] திலக்கம்
நிலைவாக மட்டுந் டுக்கை பண்ணே-
-385-

பண்ணவே இருவத்தி அஞ்சு வீடும்
பாங்குடனே ஒமைன்று அத்திக் கட்டி
கண்ணவே பதிமூணும் விட்டுமேல தான்
கருத்து வைத்து முக்கோண மதின்மேல் வட்டம்
உண்ணவே ஓங்காரமதை தீட்டு தந்தி
உருதியுடன் அகாரமதை இருத்திப் போடு
பெண்ணவே அகாரமுமே மேலே தானும்
பட்டருவாய் அக்கினியெழுத்துப் பாரே

-386-

பார்க்கவே முக்கோணம் வலபக்கத்தில்
பாலிப்பாய் கிலியமென்ற யெழுத்தை நீயும்
சேர்க்கவே யிடப்பக்கம் சொல்லக் கேளு
சென்றிடு நீ அரியென்ற யெழுத்தை யப்பா
ஆர்த்திடவே சொல்லாதே வாசி தீட்சை
அப்பனே இவதீட்சை யதிலே அஞ்சு
காக்கவே ஓமடு வை பூசை தானல்
காட்டினேன் சக்கரத்தின்னாய் கேளே

-387-

இன்னந்தான் சொல்லுகிறேன் வரைகள் தோறும்
சொன்னதொரு யட்டருவாய் சூலமது ப~~க்ஷ~~ விடாமல்
? சூட்டாநீம் சூலத்தின் உச்சி மீதில்
இன்னவே யாதின்மேலே முன்றுவரை போட்டு
கண்மரு ஓசலது தானு வாட்டு
உண்ணவே உமையவளே தேவதையைச் ~~[illegible]~~ சொல்லுவேன்
உத்தியா சக்கரத்தின் உண்மைதானே

-388-

உண்மை பெற சொல்லிவைத்தேன் இன்னங்கேளு
உறுதி பெறத் தென் வாசல் கணபதியாள் பீசம்
நுண்மை பெற போட்டு வீடு வியாழமென்று
நடம்புருவாய் வட வாசல் துர்க்கை பீசம்
பண்மை பெற்ரம் ~~[illegible]~~ பொட்டுச் சொல்லக் கேளு
பார்க்கவே மின் வாசல் வயிரவனைப் போடு
-389-

போடு நீ ஸ்ரீம் மென்று போட்டு நீயும்
பகல் பெறவே சிதம்பரமுன் தேவி பூசை
ஆருவாய் நன்றாகச் சொல்லி வைத்தேன்
அந்தரமும் அப்பனுமே அமர்ந்த பூசை
தேவரோர் கோடியாலே ~~தே~~ஏருவரேண்டு
தேசத்தில் மானிடரோ செய்யப் போறார்
விருவர் தேவரெல்லாம் பூசைச் செய்ய ~~[illegible]~~
மாட்டாமல் மதிமயங்கி நின்றார் பாரே.
-390-

பாரு நீ அண்டத்தின் ~~[illegible]~~ஞூக் குள்ளே
பரவ வைத்தே சக்கரங் ~~[illegible]~~ளைப் பல்லாமல்
சேரு நீ சக்கரத்தைப் போதக் செய்ய
தீர்க்கமாய் ஒருவரு தான் சொல்லமாட்டார்
காரு நீ சக்கரத்தைப் பூசை செய்து
காதத்தில் ஆறட்ட - சித்தம் கைக்குள்ளாகும்
வேறு நீ எண்ணாதே முன் போலேப் பூசை
விசிதமாய்ச் செய்துவிட எல்லாஞ் சித்தே.
-391-

சித்தான சக்கரத்தை முன்னே பூசி
சிற்கமா டாலச் சமுரு செய்த்தாயானால்
சுத்தான தேவர்முதல் கணங்கள் கூடி
சித்தென்று வாருத் திரளுஞ் சோதி கூட
பத்தான பத்தரென்று மனதில் கொண்டு
பயனுக்கு சொல்லிய தேசங் தேடிப்பார்
முத்தான அஷ்டசித்து தெளிவுக் கெல்லாம்
முர்கமம் சொல்லிவைப்பார் யென்னையே

-392-

வசிகரத் தயிலம்:-

71 அ
தேப்பா சிதம் பரத்தைப் பூசை செய்து
திருவை பெற்ற வயிரவத்தின் தியானந்தானே
சொப்பா அஷ்டசித்து யெட்டுமாட
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்தின் தீலத்தன்னை
வப்பா கஸ்த்தூரி மாச்சங்கள் கூட
மைந்தனே மரமஞ்சள் கிழங்கு மஞ்சள்
நாப்பா சந்தனமும் வெண்ணுறு முடபுரம்
நாட்டுவாய் பருகடனே திசைப்படாமே

-393-

பூடான குங்குமப்பூ கோரோசனையும் கூட்டி
யேலக்கொடே முப்பூவின் தயிலத் தாட்டி
தேடான வந்து வசிக்க கிடக்கி விட்டு
திரம் பெறவே சலங்கூட்டி ஆட்டித் தீர
கோடான ஒருட்சதுமுதல் பலகளெல்லாம்
கிண்ணு முன்னே வணங்கிடா திலத்ப்போக்கு
சூடான சுடைக்குட்ப முரைக்கும் போது
சுகுதிபெற வசித்திந் தி திலில் வையே.

-394-

வையப்பா ஓங்காரம் பரணி தன்னை
வைத்து நீ மோகினியைத் தியானஞ்செய்து
மெய்யப்பா சொல்லுநீ பெண் அடைந்திரை
வெறுமையாய்த் தானிருந்து பலமேல் வைத்து
கையப்பா கொண்டெழுந்து முக்கோணத்தைக்
கீற்றப்பா அதன் நடுவில் ஓங்காரம் போடு
செய்யப்பா அதன் மேலே வட்டம் போடு
திறமைபெறச் சிவமதில் செய்திடாயே.

- 395 -

கொளுத்தியே நேர்படத்தில் வைத்துக் கொண்டு
தீர்க்கமாய் நிட்டையில் அத்தி பண்ணி
அழுத்தி நீ போகாதே சக்கரத்தை வைத்து
அதனடுவே இவனை வைத்துப் பூசை பண்ணி
வழுத்தமே போச்சுதடா சிலக ஓலை
மைந்தனே வடை பருப்பு அவல் தேங்காய்க்
பலத்துமே போகவென்று பரமானம் வைத்துப்
பெருமையாய்க் கவனம் பத்தியைச் சாத்தே.

- 396 -

சாத்தியே தீபமொடு தூபங் காட்டித்
தப்பாது மந்திரத்தைச் சொல்லக் கேளு
போற்றியே ஹரி ஓம் வசிய மோகினிவா
வருகவென்று ஜெபிப்பாய் ஆயிரத்தி அன்றாறுரு - வாவுரு
ஆத்தியே மோகினியாள் வசமாய்ப் போவாள்
அப்பனே வசிகரத்துக் காசி யோகி
வாழ்த்தியே யாப்பாநீ பூசை செய்து
மைந்தனே தீபமதை ஏத்தி தண்ணீர்ப் போட

- 397 -

போடவே செகவசிய மென்னசொல்வேன்
பூதலத்தில் ராசரெல்லாம் முன்னைக்கண்டால்
தேடவே யுனக்கிணை யாரேனென்று
திரும்பவே முன்னடத்திற் காப்பார் பாரு
நாடவே பெண்களெல்லா முன்னைக்கண்டால்
நாயகனே யென்று சொல்லிக் காலில்வீழ்வார்
ஆடவே தேவதைகள் வசியமாகும்
அப்பனே உனக்கீடு ஆர் தானைக்காணே
-398.

தாணவே இன்னமொரு வசியங்கேளு
கருவான திகைப் பூருப் பூச்சி பத்து
தோணவே கையாண்டவர் ஹஷ்டருமேலி
சொல்லுவேன் வெள்ளையதாய்ப் பிடுங்கிவந்து
நாணவே பணிதாங்கி புலி வேரும்
நன்றுக்க கருக்கியே கல்வத்திட்டு
ஆணவே உன்னுடைய ஆறுவ மமைந்து
அப்பனே கூடுக்கிலனை சமனுயக்கொள்ளே
-399.

கொள்ளவே தாணரப்பாய் முன்தயலத்தானே
கொட்டவே பிமின் தனிலே வைத்துக்கொண்டு
அள்ளவே முன்போலே மோகினியாள் பதுமை
அப்பனே செய்தணி வைத்துக் கொண்டு
மெள்ளவே தானைடுத்துப் பூசுவைமையம்
ஜெசியாலே யாடிடவே யென்ன சொல்வேன்
தள்ளவே போகார்க ளாறு நாளும்
தன்னடியாள் சரணமென்று தானுவாரே
-400.

நீக்கவே ரணிசெக மெழுட்டும் வசிய மாகும்
உருது பெத்த வாடையது சொல்லக் கேளு
நெருக்கவே வேண்டாம் நீலி வேரும்
நாயுருவி வேருடனே சூரி வேரும்
திருக்கவே வேறுமென்றால் விஷ்டுணுழலி
திரணைப்பாய் சித்திரமூலம் சாதிக்காயும்
தொடுக்கவே கஸ்தூரி மஞ்சளுடன்
துப்பாவாய்க் குகை நீறு தாக்குத்தக்கே
-401-

தாக்கவே சூடன் சாம்பிராணியுடன்
சொல்லுவேன் அரத்தை முதல் சேம்புதானும்
தாக்கவே மரமஞ்சள் கருகு மஞ்சள்
தானைப்பாய் கஸ்தூரியடை வீதந்தான்
பார்க்கவே பத்திரியும் மரக்குந்தானும்
பச்சிலையான் கிராம்புடனே பட்டைதானும்
சேர்க்கவே கோஷ்டமுடன் நூக்கு சாந்து பட்டை
சென்னிறு நீ இனியுரல் திமமாய்க் கூட்டே
-402-

கூட்டவே நாளும் இனமும் வகையொன்றுக்கு
கொண்டு நீசரியுடையா யெடுத்துக் கொண்டு
நாட்டா கல்லுரலில் இடித்துத் தாக்கி
நன்றாகவே யரைத்து வடையிட்டேதான்
நீட்டா நிழல்தனில் வைத்துக் கொண்டு
சொல்லுவேன் ~~[illegible]~~ மனோசதுரகம் புனுகுஞ் சவ்வாது
ஊட்டா ஸ்ரீயானே புட்டுப் போலே
கோகோ கட்டி வைத்து உண்மை கேளு
-403-

கேளடா மண்டமது யேழாந் திங்கள்
கிருணை பெறக் கொண்டுவந்து சொன்னக் கேளு
சூழுடா பண்டமதி லிட்டு நியங்
சொல்லுவேன் அத்திப்பால் கன்னும் வாங்கிப்
வாளடா போகாமல் பழந்தான் ரெண்டு
பாண்ட மதி லிட்டு நீ அப்பால்க் கேளு
நாழுடா ஹனந்துடரி சிகமம் வாங்கி
நன்றாகப் பலம் பத்து நொறுக்கிப் போடே
-404-

போட்டுமே வேடு கட்டி யதின் மேல்க் கேளு
போக்கோடே முன் பொழுதைப் பரத்தி வைத்து
நாட்டுமே சுட்டதனைக் கலந்து நீ மக
நன்றாகச் சிறுமண்ணும் வழுவாய்ச் செய்து
சூட்டுமே அடுப்பில் வைத்து நியமம்
சொல்லுவேன் அவரையான் வெளுக்கின்றதில்
காட்டுமே அமலம் போலவே மோரப்பாக்
கொண்றுகி பொங்கிடா கிண்டு பாரே-
-405-

~~[illegible]~~
பாரப்பா திராவகமது மேலே பட்டால்
பற்றியே அத்தமடா யாருந்த பேரை
நேரப்பா கரத்தோட்டம் பார்த்து நில்லு
நீதிபெற வத்தியது அடவு வெகுதம்
சேரப்பா பதமென்று யீரக்க நியமம்
திறமை பெற ஆறாட்டு பட்டை வாங்கி
காரப்பா நெடுகுவத்தி பீங்கானை
கடத்திலே வாங்கி நீ அப்பால்க் கேளு-
-406-

கேளுடா முந்தயலம் உன் கருவங் கெட்டிடு
கீர்த்தி பெற மோகினியாள் சக்கரத்தின் முன்னே
சூளுடா வைத்து நீ பூசை பண்ணிச்
சொல்லுவேன் வயிரவத்தின் தியானத்தாலே
கேளுடா அரியோடம் உன் மாத்து.
வயிரவாயா நமா வசீகர வென்று
தாளுடா மனதில் விட்டு உத்தாரம் ஆறு
தாக்கடா மோகினி மந்திரமுஞ் சேத்தி

-407-

சேத்து நீ செபித்திடவே யென்ன சொல்வேன்
செகமெல்லாம் மயங்குமடா மிந்தவாடை
பாத்துனி பத்திரகுமாயப் பூசிச் சொல்லு
பரிமளக்குங் காத் தோட்டந் தின்னிலேதான்
காத்துமே யன்றா யென்று பார்க்கொட்டாது
கனமோசம் செய்யுமடா யென்ன சொல்வேன்
ஆத்துமே தன் வீட்டிலச் சொல்லும் போது
அப்பனே இன்பம் நோய்ப் புத்திசெல்வே.

-408-

செல்லவே வாடையது முறிந்து போகும்
திகழ்கமடா அரப்பையாட்டு முழுகிப் போடு
வெல்லுவே தேவர் முதல்க் கணங்களெல்லாம்
வணங்கியந் தநுதிக்கிடம் பாரு
வல்லமையாய்ப் பேசாதே வாடைபோக்கை
மனதில்வைக்க பரை வசியம் பாருபாரு
கெல்லுமே கனமடா இந்த வாடை
கண்காணா தொரு வருகளுங் காட்டொணாதே

-409-

## தம்பனம்

காட்டாதே தம்பனத்தைச் சொல்லக்கேளு
கருவான அமுக்கிரு சொம்பின் வேரும்
சூட்டப்பா ஆல்விழுதுஞ் சூர் வேருஞ்
சொல்லுவேன் கிட்டிக்காய் நெல்லி வேரும்
நாட்டிடா நன்னாரி வேரை கொடுத்தி
நன்மை என்ற குண்டுமணி வெள்ளையாகும்
சூட்டடா கிழுகிழுப்பை வேருமாகும்
கொண்டெடுப்பாய் ஆதியென்ற வாதத்தானே

-410-

தானென்ற வாரமதில் பலியமிடவு
தாக்கடா நின்றுவொன்றாய்க் கொண்டு
கோனென்ற முலியெல்லாம் வெற்றிலைக்
கொண்டுவந்து புதுச் சட்டி தனிற் கலக்கி
ஊனென்ற தேசியட கிடா வரைத்த
உத்தமனே மண்ணாடிப் பாம்பின் வாசம்
தேனென்ற வேரெல்லாம் வகையொன்றாய்க்
செப்பத்தனி இனியே ஒன்று தானே.

-411-

ஒன்றென்ற வேரெல்லாங் கருக்கிப் பின்பு
உரைக்கிறேன் கருவைகையை யின்னங் கேளு
நன்றான உதிரமுடன் வாசும் நேரும்
நாட்டப்பா கழுக்கிளின்ற அரைத்தனைப்பா
ரெண்றின் இல்வமதி விடுக் கொண்டு
திரள்வனை முப்புவன் தயலகத்தானே
மன்றான வெண்மதியாள் திமிலிலேதான்
மைந்தனே வழித் திருணி வகையைக் கேளு

-412-

குபால வையாரவன்!-

வகையென்ன சொல்லுகிறேன் காலதேத்திரம்
வயாரவத்தின் நீபத்னதகி மாட்டு மாட்டு
தகையென்ற உதேம்பம் குபால வயார்
வயாநம் வருகவரு வைன்று சொல்லி
நகைபரியடம் வயாரவன்தன் தியானம்ஞாரு
நாடேமுகைய யருணமயந்தில்தும் போடு
பகையொன்று மில்லையடா உனக்குத் தாகும்
பருவமதில் சொல்லுகிறேன் பாகங் கேளே.
-413-

பாகமென்ன ஆயதங்க ளெல்லாந்தம்பம்
பாரித்த வேடமுதல் தன்தேட்டது
தாகமென்ன பிரங்கி வெடித்துப் போகும்
சமுசயங்கள் இல்லையடா வெட்டருத்து
போகமென்று மைந்தனை யாருங் கொட்டாது
போக்கோடே புதுமுதலடங்கிப் போகும்
தாகமொடு பட்சிகளுங் கட்டுண்டுநிற்கும்
குருவாய மிருகமுத லடங்குந் தானே -
-414-

தானென்ற அம்பனத்தின் அக்கரைத்தக்கேள
சாத்துவேன் சதுர் கோணமிட்டு நியமம்
ஊனென்ற நருணமயம் ஐயமெட்டு
உத்தமனே நகைபன்ன உறுதியாகும்
தேனென்ற மெப்பமையான் விபரங்கேளு
சிறமாகும் பச்சேசாத்தி துராங்கி ணேருகை
கோனென்ற குருக தேசி மந்தி ணேருங்
கெட்டடாக்குருக்தி. சிற அட்டை தானே.
-415-

அட்டையென்ற உருவமது சிமுளாங் கூட்டமு
அப்பனே இரும்பூறவை இன்னும் பத்தும்
முட்டை யென்ற கருப்பி காக்கை முட்டையொன்று
மூர்க்கமுட வெள்ளையெல்லாங் கவ்வத்திட்டு
கொட்டை யென்ற கருத்த ஆமணக்கம் வித்தும்
இருவென் முலத்தோருசிவன் வேம்ப
மட்டை யென்ற பேய் பீக்கன் வித்தோடு
மைந்தனே இவையெல்லாந் தயிலம் வாங்கே.

-416-

வாங்கியே இல்வமதி லிட்டுக் கொண்டு
மைந்தனே தானறைப்பாய் தயிலத்தாலே
தாங்கியே பார்த்தே கருப்ப வண்ணாந்
தானெடுப்பாய் முதல் திரந்தான் விலக்கச்சீல
தாங்கியே இனியாதே ஐயங் கோலந்தானுற்று
துப்பறவாய்த் தானெங்கிலிந்த மையைப் பூசி
தாங்கியே யாருப் பகலிற் திரியைப் போட்டு
இளம்ப விடு முப்பூவின் தயிலந்தானே.

-417-

தயிலமது விட்டு நீ தீபமேற்றி
தான் கவிழ்த்துக் கொரைபானை மண்ணையிட்டு
தயிலமது தெரியாமல் மாப்ப தற்கு
அப்பனே பல்லுடனே ஆமணக்கின் வித்து
தயிலமது போல் வடிந்த தயிலத்தாலே
தானரைப் பூசிவிடு கபால வோட்டில்
தீயிலமது போலிறங்கி மையை வாங்கி
நிதிபெற மாவிலங்கம் இமியில் வைவுயே

-418-

## உன்மத்த வயிரவன்:-

வையப்பா வயிரவத்தின் சிக்கரத்தின் முன்னே
வணக சொல்வார் உன்மத்த வயிரவன் தானப்பா
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தேன் உருவம் படைத்த
வயிரவராய் நமவா மனைய மனையவென்று
செய்யப்பா உருவைது தான் மேவாயாத் தெட்டு
செபித்திடவே சிமிதுவ மனையும் பாரு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை முன்னுரைத்த
போதமென்ற முப்புவின் தயலந்தானே.

-419-

தானென்ன தியானமையைப் புருவ மீதில்
தான்சேர்த்து வைத்திடவே சிமிள் தான் தோன்றும்
உறைந்த வயிரவத்தின் உள்ள பூசை
உத்தமனே செக்கமென்பு யெடுத்துக் கொண்டு
மானென்ன சிமிள்த்தையும் பதனம் பண்ணி
மைந்தனே பணம் போலேதிலும் போட்டு
தேனென்ன தேன் விட்டுத் தேத்தி.
திரும்பியாடு திலத மதில் செய்யவாரே

-420-

பார்க்கவே அண்டரோடு முனிவரெல்லாம்
பாத்தால முனைதுருவைக் கிரணிரப்பா
யேற்கவே மாணிடரே காணப்போறீர்
மெய்யென்ன சொல்வேன் தேவருக்கிணைப்போலே
சேர்க்கவே மையெடுத்துப் பதனம் பண்ண
தேவமாதின் மதிமையநி மனைத்துப் பாரு
காக்கவே அவனுடைய பாதந் தன்னில்
காத்திருயென்றல் ககனான முனிதியவாரே

-421-

பாரே நீ இன்னமொரு தொழிலைக் கேளு
பாருலகில் மையென்ற மறைப்பு நீக்கி
சேரே நீ ஆண்க்காட்டைப் பித்து வாங்கின்று
தீர்க்கமடா பலிமுகத்தின் மூச்சி அங்கம்
வாரே நீ நிலக்குகை கண்ணாய் கூட்டு
மைந்தனே சுத்தித் தாலாட்டிப் பின்பு
காரே நீ பருமையாய் திரும்போடா பாரே.
காட்டுமடா உன் நீ தேகம் கண்டு -422-

கண்டுமே சொல்லுகிறேன் அங்கனத்தின் போக்கை
காட்டுவேன் தேவாங்கு பித்தாய் கண்ணாய்
கொண்டுமே செம்போத்தின் கண்ணினோடு
கூடுவேன் ஆந்தை கிளி கைக்கண்ணாம்
கண்டுமே கருங்கருணைக் கண்ணினோடு
தாக்கடா கருங்காக்கை கண்ணு ரெண்டும்
உண்டுமே பன்றியடக் கெம்புங் கூட்டு
உறுதி பெற முறை ஆற்றனைக்கக் கூட்டே
-423-

கூட்டவே செவ்வருணை வாளனோடும்
கூடின சாதிக்காய் கிராம்பு தானும்
நாட்டவே ரெண்டுவகை சரக்கை நீயும்
நலமாக நிறுத்திட்டு வராகனொன்று
ஆட்டவே முன் வெட்டி வராகனைந்து
சொல்லுவேன் இவையெல்லாம் கல்வத்திட்டு
ஆட்டவே அருந்தனைத்தின் தியாலத்தானே
அப்பனே அரைத்து நீ மெழுகாய்ப் பண்ணே
-424-

பண்ணியே பூல்கவோம் விலக்கச் சிவ
பாத்தேரு கீறி மெண்டுல் சோதி உருணம்
கன்னியட சிவயாலே வைத்திருட்டு
கண் விளைந்த ஆணைக்கண் சுட்டு தானின்
யென்னியே பூதல் திருந்தான் நாதம் வாங்கி
கிரமாக தொய்த்து நீ காயப் போடு
சென்னியென்ற காமலமதில் திரியைப் போட்டு
தீர்க்கமாய் பூண்தயாவ மதிலே வாரே.

-425-

வாத்துமே சீப மிரு காத்தடாமல்
மைந்தனே கூடையாட்டுக். கவீர்த்துமு
பாத்துமே அந்திடத்தில் சித்திபண்ணி
பரையாடை சிக்கரத்தைப் பூசி.
காத்துமே பூசை செய்ய தேவவாரன
கன்னியட கிருபையாணி விளங்குமைான்
சேர்த்து நீ பரணத்தில் மையை வாங்கி
செப்பவே ணிகமென்ற குமினில்வைவயே

-426-

வைப்பதுவும் வருகடை சிக்கரத்துமுன்னே
மணைதுவர தீர்க்கமாய்ப் பூசை செய்து
தைத்துமே உள ஒமம் பிரசண்ட வயரவாயா
கிமாவா வாவருக வருக வென்றுணியம்
அயித்துமே போகாதே ஐயா ஆயா மோது
அப்பனே பிரசண்ட வயரவருந் தோணும்
பயத்திலே மனமடங்கித் தெண்டன் செய்து
பாமருக ணிதணையும் பணிந்து போத்தே

-427-

போற்றியே மையெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
பூசைசெய்வாய் பிடமன் தியானஞ் செய்து
நாத்தனையுந் தானே தெரிய மையெடுத்து
நாட்டமே கண்ணுடனே ஒல்லை மேலே
தேற்றியே பிரசண்ட வயாரவனைப் போற்றித்
திருக்கொடா மைதானுமென்ன சொல்வேன்
சாற்றியே மைதீர்ந்து தீரும் போது
தரணிதனிற் பணிகளெல்லாந் தான்கொண்டாரே
- 428 -

கோணவே பூதகளெல்லா மடங்கும் போது
அத்தியின்று பூதமுதல் கணங்களெல்லாம்
நாணவே நானுடனே வயாரவனைக் கண்டால்
நத்தி தேசிக் குகோத்திப்பிலேசத்திய மேத்தி
ஆணவே உயாரவனைச் சேவித்தாயாகில்
அறிவே குருடனா அறிந்து பாரே.
- 429 -

பாரப்பா சித்தர் வைத்த மறையை யெல்லாம்
பாங்கலாம் அவ்வினைத்தின் பார் வையாலே
சேரப்பா செந்தூர தைல வைப்பு
தீரமான புலி கையாய் கோணலாகும்
வேளப்பா வாகியா நலமிக்க வைத்த
வண்மையெனு உப்புமுதல் காணலாகும்
நேரப்பா மையாணி போக்கக் கண்டாய்
நிலக்கொடா அட்ட சித்தும் கைக்குள்ளாமே
- 430 -

## மாரணம் :-

ஆமப்பா சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளு
அதிதமென்ற மாரணமாம் போக்குத்தன்னை
நாமப்பா அயர்காமல் தகடு பண்ணி
அத்துடா ஆறுவரை சரியாய்க் கீறி
போமப்பா ஆறுவரை குறுக்கே கீறு
போக்கென்ன யாருபத்தக் கறையமாச்சு
நேரப்பா சிவாய நம வென்று போட்டு
தீர்க்கமாய் நடுவனையைப் பிழைத்துமாரே.
-431-

மாளியே அரைதொரு வெருக்கைக் கட்டு
மைந்தனே முனிசொன்ன பாலயே நீயும்
வாரிபோல் கத்தையடைக் கொண்டு
மாறவாதே இயந்திர பேரை நீயும்
கீறியே தோர் அட்சரங்கள் தவிர்த்துக் கொண்டு
கேளடா அவனுடைய கருவை நீயும்
கோரியே நீர்க்குளி மண் நிகாங்களால்
கூட்டவே கருவை யண்ணாந் தடுவேனே.
-432-

கருவென்ன கருப் பாம்பின் வாயிற்றீட்டு
[illegible],
காட்டடா கருஞ்சா கிளைந்து காதும்
ஆறவே ஐங்காயம் அதிலே சேரு
அப்பனே மாரணத்தின் தயலத்தாலே
சேரவே அவன் கருவைச் சேலையால் கட்டிக்
தீரவே தணைரக்கத்து தகட்டைல் பதி
மாறவே முன் கருவாம் இலக்கத்திலே
மைந்தனே வைத்திடப் பாச் சேறுங் கேளே
-433-

கேட்குடா இவந்த ஒரு அரசனைக்குள்ளே
கிளியே சக்கரத்தைப் பதைத்து நியமம்
தீட்டிடா வருடம் பாருலே கம்பி அத்தி
தூக்கியே தயங்கிடுயச் சொல்லக் கேடு
பாடுடா போகாமல்க் காக்கை கூட்டை
பரி வாகத் தானைந்துச் சொல்லக் கேடு
வாணடா குச்சி யெல்லாம் பாருக்கிக் கொண்டு
மைந்தனே நெருமிக்கு வெப்பெண்ணெ யிட்டே,

-434-

உடைபுமே ஒத்துவாய் சக்கரத்தில் நின்று
ஒருத்து பெத்த மாரணத்தைச் சொல்லியேதான்
தோட்டெடரிய ஆயரத்தி யெருட்டும் போடு
சொல்லையவன் பேருஞ் செத்தி ஒது
பட்டேதான் மாண்டுவா னந்து னிதம்
பாரமதைல் முயாது உலக்க வெண்டுஞ்
சுட்டேதான் சாம்பலெல்லாம் ஊதிக்கொண்டு
தீர்த்தடா அவன் கெடியுந் தானாய்ப் போகுமே,

-435-

போகுமே சாகமுந்தான் பறந்தாப் போலே
போக்கோடே கிடைகளெல்லாம் மண்ணித்துப் -போகும்
சாகுமே யவனுடையவரா மொருந்
தானையிருந்து அவன் கெயுஞ் செத்துமாகும்
வேகுமே அவன் கிடைகளெல்லாம் வேகும்
வெகுகோடி பாவமிது சொல்லிவிட்டேன்
ஆகுமே தம்பனத்தைச் செபித்தாயானால்
அப்பனே யந்திமட்டும் இருக்குந்தானே

-436-

திரணைன்று உச்சிதமதைச் சொல்லக்கேளு
தரன்கிளி முன்போலே சக்கரத்தை நியமம்
பானைன்று இவாயகம வென்று போட்டு
பக்குவமாய் நடுவிலேயைப் பிடித்து மாறு
உளனைன்று வரைகளெல்லாங் கிலம்போட்டு
உசரு யாரு வரை யாட்டுக் கோட்டையாக்கி
மாறனைன்று வாசில் கதில் தேவதையெழு
ணமத்தனே லக்கத்தை வரைந்திடாயே.
- 437 -

வரைந்துமே படுகிட்டனே கோரோசிலையுங்
மாற்கமென்ன மெப்புஉன் - கூட்டு
அரைத்து சக்கரத்திற் பூசிப் போடு
அப்பனே தாமரையான் பூவில் வைத்து
கரைந்துமே மைமெழுகித் தியானஞ் செய்தி
காட்டேறி பூத முதல்லைக்கின்னாகும்
பரைத்துமே தேவதைகள் பேசும் பாரு
பார்க்கவே சொல்லுகிறேன் இன்னங்கேளு.
- 438 -

கேளடா அக்கிருஉதி திணைத்தைச் சொல்லக்கேளு
தீரடா முன்போலே சக்கரத்தை நியமம்
கோளடா குருவாரம் ஊதி வாரங்
கொருமையென்று சக்கரத்தை வைத்து ஜியம்
தாளடா குட்குமத்தை ஜினைய சாந்தி
சார்வாகச் செவ்வாரி பகிட் புட்பம்போடே
தூளடா வயனமுதி யென்று மாறி
- 439 -
தாக்கிடா லக்கத்தைச் சுரிவாய் நியமம்

797

போடவே முன்சொன்ன தயாரித்தானே
பூட்டியே கற்பூரங் கரைத்துக் கொண்டு
ஒட்டுவாய் செம்பருத்திப் பூமேல் வைத்து
வாடவே வேண்டாம் நீ முன்னே சொன்னேன்
வரைந்திட்ட மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து
கூடவே ஆயிரத் தெண்ணுருத் தான்போடு
சுழியங்கலில்லயடா தப்பாவாறே.

-440-

வாறுகேள் பூமியானே உன்னை தேவர்
வாழ்த்தையாட்டா ஜனவைவன் கேள்பபார்
பேறுகேள் பூமியெல்லாம் பாரு பிரகாசிக்கும்
பெருமை பெத. நாசரெல்லாம் வணங்குவார்கள்
நேருகேள் உன்னுடைய யால்வந் தன்னில்
வேண்மனைவை பேரையாட்டுத் தியானஞ் செய்தால்
நேருகேள் உன்னிடத்தில் வருகுவார் பார்
நியாந்து மாயத்தில் இக்கொணுகே.

-441-

இக்கினால் பாவம் வரும் விருது பெத்த
இத்தரென்ற பேரும் பெத்த ~~[illegible]~~
தயக்கவே கண்ணாயசாபம்போட்டு ~~[illegible]~~ சேன்
தாண்டபயந்து இத்தரெல்லாம் மயங்கினார்கள்
மெத்தவே சொல்லி வைத்த ரிஷிநாதா
வெளிவிட்டாதே நீ தூக்கும் சாபந்தானே.

-442-

தானென்ற சாபமது அத்திக் கொண்டுக்
சண்டேடா உன்றன்குலத்தை தடையல்லாமல்
ஊனென்ற சாபமது தொடர்ந்து கொண்டால்
ஒரு நாளும் பலியாது உண்மை சொன்னேன்
மானென்ற ஊழியான தானெனக்குச் சொல்லி வைத்தான்
பார் சாஸ்திரத்தின் மேன்மைவப் பெல்லாம்
கோனென்ற இருவருடதூல்க் கண்டேன்யானும்
கூறுவேன் னுரைத்தன் தீர்மை தானே
-443-

தானென்ற பேதகத்தின் மொழியைச் சொல்வேன்
தணிந்த தென்ற பச்சோந்தி சிறீலம் வாங்கி
மானென்ற யானைம் பிரிந்து அண்டபிப்பா
மைந்தனே தலைக் கருக்கிக் கொண்டு
உதனன்ற செய்யானுங் குளிநரியன் மேன்மை
உத்தமனே வலியானுந் தேதி பத்தி
வானென்ற ஆந்தையுடன் கழுநீய பெண்டை
மார்க்கமென்ன கொடம்பளந்த. மந்தியானே.
-444-

ஆகுமே அதிஜடைய தலை மண்டை யோடு
அப்பனே மதிமேயாக்கி ஆகாச முனி
போகுமே பனிமெல் குருவி தானும்
போக்கோடே பின்தொடரி பூனைபுல்
வாகுமே யாந்தலைய மாறுனா யோடு
மைந்தனே அழல் வண்டு வனகயாயிலுடம்பு
ஏகுமே யாவையெல்லாஞ் சேர்த்துக் கொண்டு
யமுத்துமே தானிபண்ணி வைத்துமேலே
-445-

மோகினி:-

வையப்பா மோகினி மந்திரத்தைக் கேளு
வகையாக உம்மேம் வாக்கு வாகினிசிவ
- மோகினி வாவா வருக வருகவென்று
மெய்யப்பா சொல்லி வைத்தேன் லட்சம் போடு
வேதாந்த மோகினியாங் கைவசமாவாய் போதன்
செய்யவே பூசைகளை திருமையாய்ச் செய்து
தீர்த்தே வரு அருளுக்கன் செய்த பலன்
கையப்பா கொண்டு நீ பாவையை வாரிக்
கட்டடா பேய்ச் சுரையன் குருக்கை தானே-
-446-

தானென்று பாவையை நீ பூசை பண்ணித்
தானைந்துப் பணைத்தில்க் காலிக் கத்தில்வைத்து
உானென்று பனிதரு மேலே தாவ
உண்மையைப் போல் யாவருந் தானறிய
தானென்றும் மதிகெட்டு உருவார் -மன்னவே பாரு
தென்றீக சொல்லி வைத்தே னிந்த நூலில்
வாளென்று பட்சிகளை மயக்கமெல்லாம்
வந்திடுமே யுன் மருகே யிந்தப் பாரே-
-447-

பார்க்கவே இவை செய்கை பேதியாதே
பாவம் வருமென்றே தோஷம் தோஷம்
பெருக்கவே யென் தானை பேதமை பண்ணு
யென்ன சொல்வேன் மன்னவே வருவாளப்பா
சேர்க்கை அவனாளி திடந்து கெட்டாள்
திர்க்கமா யந்திரத்துக்கு கரும் சொல்லுதானே-
-448-

கருவான போக்கைகொன்று சொல்லக் கேளு
காட்டுரேன் மருந்தினைத்தைக் கவலல் வாமல்
உருவான பொர்க்கியான ஓரையானோடு
ஓதுவேன் ஐவிரலி மையுங் கூட்டு
அருவான பப்புலிய மேனி வேரும்
அப்பனே புல்லன்ன ஆமணக்கின் வேரும்
திருவானக் குடியானைச் அடுவவண்டு மேரும்
திங்கமாய் அவரையால் பச்சை கூட்டே
-449-

கூட்டியே அவனுடைய இருன்றுலே
குழகைபோலத் தானுருட்டி வைத்துக் கொண்டு
ஊட்டியே அவனுடைய விலக்கி நாளில்
நன்றாக துண் முழுந்து நாதவேயான்
உட்டியே மூன்றுநாள் வைத்துக் கொண்டு
உறுதிபெறத் தானைந்து வைத்துக்கொண்டு
வாட்டியே புருஷருக்கு நெய்யலாதல்
மைந்தனே தியானமே வைத்து நோட்டே.
-450-

நாட்டவே பவளக் களமையாகிப் -
- போவாள்
நன்றாகத் திருகுரு மருந்தைக் கேளு
ஆட்டவே கூஷ் பாண்டாங்காய் நறுக்கி
அப்பனே தேங்காய்ப் பால் விட்டுக் காச்சி
கூட்டவே மூன்றுநாள் தின்றியானால்க்
குலந்துவாடு மருந்தின்ட வேகந் தானும்
ஊட்டவே யான்னமொரு வழியாய் கேளு
மைந்தனே த்வஅறுபதி வேரை வாங்கு கே-
-451-

வாங்கியே யுகைக்கான பெணங்களோடு
மாதாந்தச் சீலைதனில் வைத்துருட்டி
பாங்கியே பயமாய் வா வா வருக வருகவென்று
பண்பாக ஆயாரத் தொண்ணூறு தன்போடு
தூங்கியே அனையில் வாட்டு சிறுன் போடு
யுண்ணிடத்தில் வருவாள் பாரு
நீங்கியே யன்ன மொன்று சொல்லக் கேளு
நிறைவான வலியானதின் [illegible] பித்து வாங்கே.

-452-

பலத்துடனே வாந்து வதியிச் சேர்த்திக்கொண்டு
பெருமையென்ற மங்கையர்க்குக் கொடுத்தாயானால்
சத்துருடன் வெற்றியயால் கொடுக்க வேணுஞ்
சொல்லுவேணுஞ் சூடுமை ஆகிப் போவான்
பத்தமுடன் புருவுவயம் வெறுத்துப் போவான்
பாதானா மூதுவணை சொல்லொணாது
சித்தமுட னின்னமொரு யீடு தாணுஞ்
செப்புவேன் கோவைபுட வினையை வாங்கே

-453-

வாங்கியே கடுக்குசி யாடை யெடுத்துக்கொண்டு
வணையாகச் சுக்குல்வண்டு அங்கு போடு
யேங்கியே பேய்க் கருப்பஞ் சாத்தை விட்டு
யருக நன்றாய்த் தாரைத்துச் சொல்லக் கேளு
கிழங்கிய தெரு வாத்துக் கூட்டச் சேர்த்து
நெருபடத் தனைநத்துக் கடவு போலத்
தேங்கியே நிறுவத்தா யலத்திக் கொண்டு
தீண்யானே யாட்டுவரு திருப்பக் [illegible].

-454-

கேளப்பா உன்னிடத்தில் வரவு மாகி
கெட்ட தெல்லாங் கொடுத்து அருமை ஆவார்
சீருப்பா தொட்டில்வாடா சக்தை
சொல்பெரிய மாதருட விலக்கத் தீ உல
வாருப்பா வாங்கி வந்து அதிலே பூசி
மைந்தனே நிழுலத்தி வைத்துக் கொண்டு
தானப்பா திரி போலே சுருட்டல் போலே
தலை சுழுந்தி வேரையதில் வைத்துருட்டே

-455-

உருட்டியே மோகினி மந்திரத்தைச் சொல்லி
ஓதுவாய் உருத்தாறு மாயிரத் தெட்டு
திருத்தியே நெய்விளக்கில் ஏற்றும் போது
தெரங்காமல். வலியங்கே வருவாள் பாரு
மிருட்டியே ஆகமென்று தாயாங் கிருபையாலே
மயங்காதே மாயத்தில் மாண்டு போவாய்
அமட்டியே மிக்க காணு மின்னாங் கேளு
அப்பனே உண்மை யென்று பூசி கேளு

-456-

கேளடா வேமத்திக் கொண்டு வந்து
கெண்டம் வைத்த பொங்கமுடன் விலக்குச் சீலை
சீதனடா கொண்டு வந்து பூசி தன்னை
சுருட்டியே அதிலப் பரப் மிக்காய்ப் போடு
வாளடா தலைசுழுந்தி வேரை வைத்து
மைந்தனே திரியாக்கி விளக்கில் போட்டு
தானடா அ.உ. இவ்வா வருக வருகவென்று
வளமான வளைக்கின்வில் ஏற்றுவாட்டே

-457-

வாசடையாலே வெறி கொண்ட நாயைப் போலே
உருவாள் பார் மதங்கொண்டே தான்
ஆட்டியாலே உனக்கிருமை ஆகிப் போவாள்
அப்பனை யன்னையென்று அறையரேனும்
நாடியாலே யாந்திர ரோசக் கோப்பூச்சி
நாட்டடா பத்து மட்டு மருந்துக் கொண்டு
உரட்டியாலே வந்து வடன் புகுந்தை கட்டு
ஒகோகோ பச்சையென்று பராந்தோனே
- 458 -

தானென்று . . . . . . . . . . . க்கட்டு
தப்பாமல் செம்பருத்தம் பூச்சார் விட்டு
தானென்று தானரத்துக் கியறு போல . . . . .
. . . . . . . . மந்திரத்தைச் சொல்லி
தானென்று ஆயரத் தெண்ணுறு தான் போடு
நாடட்டா புருவன . . . . . . . . . . . .
வசீ தானென்று மங்கையரும் ராசரெல்லாம்
வசியமடா செக மேலும் மான வானே
- 459 -

வாருண . . . . . . . . . . . . . . . . . ட்டு
மார்க்கமென்ன பகுவின் கோருசலயங் சேர்ந்து
தாறுன தென் வாட்டு மத்தித் தேத் தெத்து
. . . . . . . . . த்து மோகினியைச் சொல்லி
சிறுன புருவமையர்குலதும் போடு . . .
செகமெல்லாம் . . . . . . . . . . . . . .
தாறுன தைவேலா வேரை வாங்கித்
திப்பாவாய்த் தான்கருவி வைத்திரிக்கே
- 460 -

...............த்து உன்னை பண்ணி.
தன்னாயாளைட்டு நீ புணர்ந்து தாயானதில்
வாக்கிலே வைத்...............
மருவதில் வந்து வைத்திரதம்பமாதிம்
நீக்கவே தம்பனத்தைத் தியானம் பண்ணு
நிலவரமாய்ச்..........னால் கேடு
போக்கிலமையொன்று மறைப்பையாகும்
புகழுவேன் தன்னுடைத்தான் மேன்மையவன்றே.

-461-

...........சால்லுகிறேன் தேசிப்பத்து
மைத்தனே கரும்புனைக் கண்ணும் மித்தம்
பனையவே குளிய..............
... மண முகமண்டு முதலான் திறு
கிளையவே தானாக்கி வைத்துக் கொண்டு
திருவா.......................ட்டு
நிறையவே தருந்தேதி மண்ணை யோட்டில்
நிதிபெருமை வாங்கி வைத்திடாதே...,

-462-

.......விலாங்கன் திமினிலே தான்
வைத்துமே முன்போலே புடமிதை செய்து
மெய்யடா திடுவர்..................
வெகு அருக்காய் முன்சொன்ன தயிலம் புகு
கையடா யாது. உனக்குத் தெரியும் பாரு
.................ப் பாய்திமின் தன்னை
பொய்யடா தெரு ஆளும் போகாதிப்பா
போட்டப்பட்ட ஜுன்று..........

-463-

தானென்ற சிலவித்தை அனேகஞ் சொன்னேன்
தப்பாது உருமுறையுஞ் சாற்றமெத்த
வானென்ற ....... சொன்னேன் பாரும்
மறைத்தார்கள் மேலவர்கள் பின்னா யெல்லாம்
தேனென்ற மொழியாளே யதுக்கு இசான்
செப்பனத்தை யறிந்து திறமாய்ச்சொன்னேன்
கோனென்ற யென்குருயார் வாசிபூசை
கூடுவேன் கன்னியட மாசங் கூட்டே

-464-

கூட்டவே கன்னியட மாசந் தன்னில்
கூடுவேன் ~~கூ~~ அவீட்ட திக்கு யெல்லாம்வெல்ல
ஊட்டவே ஒருமந்திரி யோகத்தில்
உத்தமனே சமநிலமையைப் பெருங்காப்பார்த்து
நீட்டவே பந்தலிட்டு நாத்திருபத்தங்க
நேர்படவே புன்னடியால் அளந்து கொண்டு
கோட்டவே சிரண்மூலந் தன்னால்
நலம்பெறவே அறுகங்கால் கொண்டு ஊணே.

-465-

ஊணவே கால் தானு மண்பத் தொன்று
ஊணிணி சொல்லக் கேண்மையாக
நாணவே அமதாசூடண்பத் தொன்று
நாட்டடா நடுமையந் தன்னிலே தான்
கோணவே சிவக்கமா யளந்துக் கொண்டு
கட்டடா ஒரு கொட்டை வாசல்விட்டு
தோணவே அதுக்கிப் பால் சொல்லக்கேளு
சிறுதியாய் நடுமையந் தாண்டும் பாரே.

-466-

பாரே யருபதக் கிரையம் வாட்டுப்
பண்பாக கொட்டையாம் வாசல் வாட்டு
சேரேணி யதுக்கிப்பால் நடு மையத்தில்
திமுனை பெற அஞ்சடி அளந்து கொண்டு
நேரே நீ குழி வெட்டிச் சுவக்கமாகி
தின்மையால் ரெண்டரை தான் வீதத்தோடு
காரேநீ யெக்கியத்தின் சூரிய மாசக்
கட்டப்ப அனைத்தக் கோட்டையிலே.
-467-

தானென்று கோட்டை கட்டி வாசல் வைத்துந்
சீதமா யதுநீ காத பாதி போலக் கட்டு
உனென்று பழமுகப்பல்ச் சிம்பவாய் போல
நெருங்காகக் கட்டியே சொல்லக் கேளு
தேனென்று மண்பர் தான் முகந்து பின்பு
செப்புவேன் முதல்க் கோட்டை தன்னிலேதான்
மானென்று பதினாங்க கோணத்துக்கு
மைந்தனே திண்ணை யது வளமாய் போடே
-468-

போடவே அதுக்கிப்பால் ரெண்டாங் கோட்டை
பணிடுடன் அரட்டத்திக்கு ஒட்டதோதான்.
நாடவே பீடமது வெட்டிப் போடு
நாட்டவே அதுக்கிப்பால்ச் சொல்லக் கேளு
ஆடவே பீடமது ஆத்தாருக்கு
அஞ்சிமுக்கும் அப்பாலே போட்டுத்தீ
தேடவே பீடமது இளைசம் ணீனாஞ்
செப்புவேனிடபத்தின் சிங்குவமாமே.
-469-

ஆமென்ற அங்குல புராணங் கேளு
அப்பனே அஞ்சுவிரல் உசரம் போட்டு
தாமென்ற முதல்க் கொட்டை திண்ணையெல்லாம்
சிமாசமாய் அங்குலம் ஒண்பதாகும்
மானென்ற நடுக்கொட்டை முடமெல்லாம்
மாட்டமா யெட்டுவிரல்க் கிணைத்தான் திண்ணை
உளனென்ற உசரமது அப்பாமயே ஆகும்
ஆகோகோ கோவு முட மாசித்து தானே.
- 470 -

தானென்ற உசரமது அப்பமயே ஆகும்
முதந்த மண்பு சித்தடா மேல்க் கட்டைப் பந்தலங்கும்
மானென்ற இயன்ந்தி யாறிருக்கும் முடம்
வருண்ணமென்ன இவந்த வருண்ணமாகச் சோதி
மானென்ற சித்தியட தரூக்கு மேகேல
மைந்தனே செக்கடிகை பட்டு சாத்தி
ஆதானென்ற கோவுமிடம் தனக்கு முன்னே
ஆணவே தொம்ம மரத்தைச் சொல்லக் கேளு
- 471 -

கேளடா கவினீத்தின் மரத்தின் வெட்டி
இருமைபதி வேறுமென்று தியானஞ்செய்து
வாகுடா பந்தக் காவு ந்ற தெல்லாம்
மைந்தனே வாளையுடன் கருகு வெட்டிய
சூடா மாவிலவால்ப் பந்தி லங்கும்
தோறணங்கள் காட்டியே சொல்லக் கேளு
கோடா வாசிமல்த் திரையாகவே
கூறுவேன் வாசல்வெட்டு மரத்தை வெட்டே.
- 472 -

நாட்டமே கொம்பமரத்தில் பீடம்போட்டு
நன்றாக முன்னாலே நந்தி பீடம்
நாட்டமாய் பீடமிட்டு வட்டமாக
நாணிட்டு அப்பால் நீ சொல்லக் கேளு
ஊட்டமே வாமியட ஒகாசுப் பீடத்தில்
உத்தமனே யானைபரப்ப நெல்லுமிட்டு
நீட்டமே வெத்திலையைப் பரித்து நீயும்
நீறுவேன் ஒருபடியாமரிசி ரெட்டே.
-473-

காட்டமே அதின்மேலே தாமரையாம் பூவை
குருவருளாற் பெய்த்தி அதின்மேல் வைத்து
நீட்டமே புருவமையந்தன்னி நின்று
நீகோகோ தேவியுட சக்கரத்தை நீயும்
அட்டமையொன்றும் பிழையாதே அதின்மேல்வைத்து
ஆவியையும் பிராணத்தைத் தத்தம் பண்ணி
கடமையே கும்பமதன் தானச் சத்தி
கருவண தா வேணுமென்று அதின்மேலவையே
-474-

ஐயப்பா செவத்தையிட்டு மாவிளயக்கீர்த்தி
மாங்கிரமாய்த் தேங்காயும் அதின்மேல்வைத்து
மெய்யப்பா சொல்லிவைத்தேன் யென் தாயாற்கு
வெகு பிரியன் சிகப்பான பட்டு சார்த்தி
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை அத்தாளுக்கு
நட்டப்பா ஆபரணம் போட்டுக் -தானும் காண
மையப்பா புஷ்ப கோடு சிவ்வாதசேர்த்து
மார்க்கமாய்ப் பரிமளங்கள் வேடை சாத்தே.
-475-

சாத்தியே புஷ்பமது நிறையச் சாத்தி
சார்வான யாகத் தெல்லாமந் தொங்கவிட்டு
நேத்தியே ரப்பஷ்ப்பத்தில் பதிதவிட்டு
நெருனை முப்பரிநால் தெர்ப்பை சாத்தி
ஆத்தியே அவன்பாத்தில் லெல்சம் வைத்து
மைந்தனே அதுக்கேத்த அம்பு வையே

-476-

வையப்பா ஆயுதங்கள் பேரைச் சொல்லி
வளமையாய் அவனுடைய பாதந்தன்னில்
செய்யப்பா அதுக்கிப்பால் ரெண்டாங்கோண
திற்கமாய் அஷ்ட்ட இத்த யெட்டுமீட்டு
மெய்யப்பா சொல்லி வைத்தேன் லட்சமிடம்
வெண்மையென்ற நெல்ப் பரப்பிக் கும்பம் வைத்து
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யென்றாயகம்
~~போ~~ போர்தளவாய்ச் சோடித்துப் புஷ்பஞ்-
- சாத்தே -

-477-

சாத்தியே அந்தந்த அத்தி பேசந்
தாக்கப்பா முன்சொன்ன படியே நியமம்
நேத்தியே அட்சரங்கள் சரியாய்க் கிளி
நியமவையந் தந்தப் பீடந் தன்னில்
பாத்தியே அதுக்கப்பால் ஜேனுங் கொட்டை
வையப்பா அஷ்ட்ட திக்குப் பாலர் தன்னை
போத்தியே அஷ்ட்ட திக்கில் வயிரவர்கள் தன்னை
பூட்டப்பா சிரஸ்ஸிலியம் பூட்டதாமே.

-478-

திரானென்ற வயிரவர்கள் வைட்டுப் போற்குன்
தக்கபடி அவரவர்கள் பிரசந்தன்னை
ஊரனென்ற அவர்களுட பீடந்தன்னில்
உத்தமனே நெல்லிட்டு அட்சரத்தைக் கீறி
தேனென்ற கும்பமதில் செலத்தை விட்டு
தீர்க்கமாக மாவிலையுந் தேங்காய் வைத்து
ஊரனென்ற முப்புரிநூல் தன்னைச் சாத்தி
மைந்தனே வகுதியிட்டு வைத்திடாயே.

- 479 -

வைத்திட்டு உத்திருட சந்தனத்தைச் சாத்தி
மைந்தனே கிலமென் பாவாடந்தானும்
பொயித்திட்டுப் போகாது தெதையம் வைத்து
போக்கோடே காயாசந் தன்னைப் புகையச் - சாத்தி
மெய்த்திட்ட மாகவே நான் இக்குப்பால
வரிசைதனை உன்றிக வந்து நிரப்பார்
கைத்திட்ட மாகவே தான் அவர்கள் பீடம்
கிட்டபடர நெல்லையிட்டு நிலக்கமாக்கே.

- 480 -

அர்க்கவே அவர்களுட பிரசந்தன்னை
அப்பனே யிட்டுக் கும்பம் வைத்து
சேர்க்கவே மாவிலையுந் தேங்காய் வைத்து
செருப்பை யிட்டு வஸ்திரங்கள் இக்கச் சாத்தி
பார்க்கவே பத்திராங்கள் நிறையக்கொட்டி
பரிவான ஆயுதங்கள் வாகின் கையில்
சேர்க்கவே கொடுத்துவிடு சாஸ்திரம்படியே
திதமாகப் பூசை செய்யும் வகையைக் கேளே

- 481 -

கேளுடா இடவாசல்க் கிணைதியாங் கந்தன்
கிருபை பெறுந் தரணி ருத்திக் குதிரு வாசல்
ஆளுடா தட்சணாமூர்த்தி யாசான்
சொல்லுவேன் மேல்வாசல் சிண்டு கேசன்
வாளுடா வடவாசல் துர்க்கை போல
மைந்தனே பிடாமிட்டுக் ~~[illegible]~~ கும் இணைத்து
தாளடா மனதுவைத்து அவர்களுக்கேற்ற
திணைகளை பெரு வஸ்திர மாபரணத் தோத்தே ~~[illegible]~~
-482-

சாத்தியே அர்ந்த யோகத்தன் பாகத்து
தப்பாமல் ஆயுதத்தை கையா ~~[illegible]~~ ந்து
போத்தியே அவர்களுக்குப் புட்பஞ் சாத்தி
போதாவாய்ப் பரிமளங்கள் செய்தன்பு
யேத்தியே முன்சொன்ன படியே நேயம்
மெய்ந்தாய்க்கி உள்ள தெல்லாமுன்னேவைத்து
நேத்தியே அம்பரத்தில் நின்ற தேவர்
கேருபட அவர்களுக்கிம்படியே வைவையே
-483-

வையப்பா யிப்படியே பீடர் நேரதும்
மைந்தனே கம்பமது ~~[illegible]~~ நட்டி பீடம்
செய்யப்பா அவனுடைய பீடர் தன்னில்
தேவிமுண்டு வைத்த தெல்லாஞ் சிறக்க வைத்து
கையப்பா தெய்வையாருக்கு குவெண்டாக்கி
கட்டடா கொடிமரத்தில் சேரு சேர்த்து
மெய்யப்பா சொல்லி வைத்தேனே சென்னைவெவ்வ
செம்மைக அமமரத்தில் சாத்திக் கிட்டே
-484-

கிட்டவே கொடிமரத்தில் மாலையஞ் சாத்தி
கனக்கவே சந்தனமும் மஞ்சளப்பி
கெட்டியா அட்சனைகள் நிறைய சாத்தி
கிருபை தர வேணுமென்று தியானஞ் செய்து
அட்டியொன்றும் நினையாதே ஆத்தாள்பூசை
அருள் பெருகத் தேங்காயை நிரைத்து வைத்து
கொட்டவே உள்ள தேவதைகளெல்லாம்
நிதிபெறத் தேங்காயை உடைத்திடாயே.

-485-

உடைத்துமே தீபமொரு தூபங் காட்டி
உன்னத்தி வாகுதிகள் செய்த பின்பு
நினைத்துமே போகாதே மனஞ் சோம்பாதே
தாயனைக்கு வேண்டியது தருவாள் பாரு
படைத்துமே முன்சொன்ன படியே நியம்
பரிவேயுந் தெய்வமாநில் தியாகட்டு
அடைத்து இமல் கொடு தெய்வமாலே
அப்பனே கிட்டினி யாருந்திடாயே

-486-

இருந்து இயக்கியமாங் கனி முகத்தில்
யென்ன சொல்வேன் யெட்டுவகை சித்தனாலே
பொருதுவே அக்கினியை மூட்ட நியம்
போக்கோடே ஆவனையாவாகியுஞ் செய்து
அருந்துவே னக்கியத்தின் படியே நியம்
ஆகுதிகள் செய்யாலே சொல்லக் கேளு
திருந்தவே தேவியட பிரசந்தனனை
தியானித்த இயக்கியத்தால் ஜெபஞ் செய்யே.

-487-

செய்யப்பா தேவியுட மந்திரத்தின்னே
செய்பாகம் கைபாகந் தீர்க்கமாக
மெய்யப்பா உகந்தாலும் பூரணத்தெட்டாவில்
மெண்மையாய் தேவர்கள் பூசைதன்னை
வையப்பா உகந்தாலும் ஞாத்தியுடனு
மார்க்கமாம் தேவதைகள் தானைத்துக்கு
செய்யப்பா விட்டல்லோ சிமத்தோடொக்க
தேர்க்க தெல் பொரியாம் கலந்து செய்யே
- 488 -

கலந்துமே செய்கிற வரிசை கேளு.
இருக்கவே மறைந்தமையைத் தொடுகுகியம்
கலந்துமே நவமியாணி னைண்பதுக்குள்
காட்டவே ருத்திரனும் லட்சமாக
அஷ்டதிக் போகாதே தெருபோதப்ப
ஆவன் பால்கி கொண்டு நிஷேதமாக
மலந்து கின்ற பட்டத்தால் ரசனை செய்ய
வந்துருவா முனி முன்னே எனதாய்ப்பாரே
- 489 -

பார்க்கவே இயன்றதாயர் மாத கின்றுள்
பணிந்துருவாய் பாதத்தில் சரசகட்ட
யேர்க்கவே தேவதைகள் கொண்டு
யெட்டுப் பேர் வயரவர்கள் காத்திருக்க
காக்கவே அஷ்டசித்தி யெயலில் பெருங்
கைகட்டிப் பணிவிடைகள் செய்திருக்க
ஆர்க்கவே அஷ்ட திக்குப்பாலரெல்லாம்
அம்மனுட கொலுவிட ஸ்ரீமப்பார் பாரே
- 490 -

பாரப்பா யிப்படியே தேவர் கூடிட
பரர்பரையான் வந்து நின்று உன்னைப்பார்த்து
ஆரப்பா யிப்படி நீ பூசை செய்ய
அருள்ளது வென்று சொல்லிக் கேட்டாயானால்
சீரப்பா யேந்துவுட பின்னோ யென்று
செப்புவது நீ அப்போது தேவி தானும்
நேரப்பா யென்னையுமோ அழைப்பாள் பாரு
நிமைக்கு முன்னே வந்திடுவேன் நேர்மை பாரே.

-491-

நேர்மையென்ன தாயர் கொதுகின்முன்னே
நின்றுமே உன்முகத்தைப் பார்த்து நானும்
பார்மைண[illegible]ன மனோன்மணியாள் பாதந்தன்னில்
பணியவைப்பே நீ கேட்ட பொருளெல்லாம்
தாமையென்று சொல்லிவிடுவாள் நீயுடப் போறு
திரணைதனை ஆடு வென்றோ ளாயுதங்கட் கேளு
கோறுமென்று ஆயுதங்கள் வேணதெல்லாம்
கைகொடுப்பாள் வேணுமதை வாங்கிக்கொள்ளே

-492-

கொள்ளவே ஆயுதங்கள் உன்ன தெல்லாம்
கொடுத்திடுவார் அத்தினின்று தேவரெல்லாம்
அள்ளவே ஆயுதத்தின் மனாங்கள் சொல்லி
அவரவர்கள் கொடுப்பார்கள் நீ வாங்கிக்கோ
மென்றவே அவ்ட் டிக்கு யெட்டும் வென்று
மீண்டும் வரு முன்னிடத்தில் ஆயுதமும் பாரு
தின்னவே யுனக்கிரு யெதிரியண்டோ
தப்பாது ஆயுதத்தின் சாவுதானே.

-493-

திரணென்று யப்பரிந் தெய்தாயானால்
சாட்சிய பதமதனைக் காணமாட்டாய்
தேனென்ற மோனியுடையாள் யெனந்தாய்தன்னை
நீக்கமாய்க் காயசித்திக் கெத்த கற்பம்
மானென்ற மதியுடையாள் தன்னைக் கேட்டால்
வணங்குவோர் நிமிஷத்தில் சித்தியாகும்
ஊனென்ற பொருளுப் பாகுனக்கு மைந்தா
ஒரு நோயல்க் காயசித்தி யாகுமென்னே.

-494-

என்னவே வாசியுடன் அவட்ட சித்தம்
இம்மான காயசித்தும் ஞான சித்தம்
கன்னவே புகழ்ந்தமது ஒன்றுக்கின்னே
தைவசமாய் முனைவதற்கு வகையைச் சொல்வாள்
பன்னவே எக்கியத்தின் பூசையாலே
பலித்திடாக் காயசித்தி யுனக்கு மைந்தா
அன்னவே யுனக்குக் கூர்ந்தி யாச்ச
அதீதமென்ற தெய்வத்தை யரிவைப் பெண்ணே.

-495-

அறிந்துமே தெய்வத்தில் நின் கருணோடு
அடைத்துப் போற்றத யென்மன்னா யென்று சொல்ல
பரிந்துமே புசுண்டருடை பதத்தில் வட்டு
பணர பூசையால் மகிழ்ந்த சித்தரன்று
தெரிந்துமே தெய்வமென்ற குளிகை தன்னைத்
திடமாக உந்தனுக்குக் கொடுப்பேன் பாரு
சொரிந்துமே குருபதத் திருபதாரனென்று
சொல்லுவார் புசுண்டரிஷ் வர்க்க மென்றாரே

-496-

தானென்று யாப்படிநீ பெறுபேர்த்து
தாய்பத்தை புகுத்தால்ச் சித்தனாவாய்
வானென்ற யோகி யென்று வாழ்த்து மாவில்
வினைசியாய்ப் பூசை வணமாய் செய்வான்
தேனென்ற நாதனின்றில் வெளியால் பூசை
செய்தபேர் ஆயுதங்கள் வாங்குவோர் பார்
மானென்ற ஆயுதத்தால் மாண்டசேனை
வையகங்கள் கொள்ளாது மருவிப் பாரே.

-497-

மருகவே ஆயுதத்தின் போக்கைச் சொன்னேன்
முனைந்தோர்கள் சித்தரெல்லாம் இவ்யுகத்தில்
சுருகவே அரக்கருட சேனையெல்லாம்
மக்தவரு பொடியாக்கிய தோர் திண்மையாலே
உருகவே யாத்தோர்களை யொளித்தார் பாரு
ஒருகோகோ ஒருவருக்கும் தெரியா மந்த்ரான்
அருப குருவபதி தன்னில் நின்று நடனஞ்-
-செய்தா
அய்யருட பாதமதை அருளுவேரே.

-498-

அருளுவேன் அகார மென்ற ஞானந்தன்னை
அறியாமல் ஞானியவன் அதமாய்ப் போனான்
பொருந்தோது ஒன்றுமில்லை சிவத்தின் திட்டை
புகுருவேன் சித்திபட தீட்சை யெல்லாம்
அருளவே சொன்னதில்லால் வேறொன்றில்லை
மார்க்கமென்ன அகாரமதே சிவமுமாகும்
தெருளவே உகாரமது சித்தியாகும்
சேரடா யாது ரெண்டும் மௌனத்தானே.

-499-

தானென்று எட்டையேர்தும் கூடும் போது
சிறியாங்களில் உலப்பட ஸ்வேசுபமாகிக
மானென்ற மையமைபா யாதுமல்ல
வையகத்தில் அரியாமல் உருந்தான் பாரு
தேனென்ற ரவமயியம் பிதுவமாகும்
தீர்க்கமென்ன அப்பம் உப்பமென்னப்போலும்
மானென்ற மனைத்தை யுரியார் மோடர்
மயக்கத்தினார் வேலவ்வெருமையென்று தானே.

- 500 -

யென்றுமே சொல்ல வைத்தார் கோனமெல்லாம்.

ரோமரிஷி - 500 - முற்றிற்று.

சம்பூர்ணம் சுபமஸ்து. ஸ்ரீ ஜெயம்.

இந்த ரோமரிஷி 500ல் - உள்ள பாட்டு
வெள்ளக்கிணறு வீரராகவ பிள்ளை மகன்
எழுத தோன்றியதும் ஸ்ரீ மகா - கணபதி
துணையாகவும். பார்பவர் ஸ்ரீ இவண். ...
உன் சுருதி முடிவதும் எழுதி முடிந்தது. இந்த
ஏட்டில் சேலக்கு ஜீவி - யிது எழுதுக்குள்ளும்
வரி மாறாட்டம் எழுத்து பிழை இதுவென்ன
இருந்த போதிலும் நாவலோர் சினயம் தெரிந்த
பெரியோர்கள் கிருபா கடாட்சம் வைத்து
பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியது. நான்
ரொம்பவும் தங்களுக்கு அடியேன் எளி
யாருக்கிறேன். மகாபெரியவராய்
யிருக்கப்பட்டவர் அநேகம் பேர் இருந்தால்
நான் அநேகம் பாக்கியவன்.

திருப்பதி வெங்கடாசலபதி நமக்கு என்றும்
- ம் துணையாக. -